

Giới thiệu Ma Nữ Tái Thế

Tên Cv: Xuyên nhanh chỉ ma nữ tái thế

Tình trạng Cv: Hoàn 136 chương

Thể loại: Nguyên sang, Ngôn tình, Cổ đại, Hiện đại, HE, Tình cảm, Khoa học viễn tưởng, Huyền huyền, Ngọt sủng, Hệ thống, Xuyên nhanh, Nữ cường

Một câu chuyện xoay quanh về một ma nữ nhưng đã bị trấn áp ngàn năm bỗng nhiên tái xuất, nàng lần lượt qua các thế giới mà ở mỗi nơi bị nàng phá cho long trời lở đất.

Hệ thống quân: "Ký chủ, ngài có nghĩ khôi phục ma lực cường hãn của ngài? Ngài có nghĩ làm mưa làm gió lại lần nữa?"

Nhìn trong đầu hệ thống cười nịnh nọt, Hoàng Yêu cười nhạt: "Hệ thống? Là thứ gì?"

Hệ thống nịnh nọt nói: "Ma nữ đại nhân, ta không phải là bàn tay vàng của ngài, ngài mới là bàn tay vàng của ta."

Ma nữ đại nhân: "Àn! Lời này cực hợp đến tâm ý của bản tôn, liền phê chuẩn cho ngươi lưu lại đây!"

Hệ thống: Âu gia! Nó thật là quá may mắn, theo ký chủ mạnh mẽ như vậy, ngày nghiền áp hệ thống khác sẽ còn xa sao?

Bạn đang đọc truyện *Ma Nữ Tái Thế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Ma nữ hiện thế

Editor: thaovy07052004

Đăng: kimnguihamanphacua

Ba năm trước đây, nhóm nhà khảo cổ học ở dãy núi bên phát hiện một chỗ trong động cổ mộ.

Trải qua ba năm nghiên cứu dò xét, rốt cuộc hướng mọi người vạch trần tấm màn mỏng thần bí trong động cổ mộ.

Sâu trong cổ mộ là một xác ướp mỹ nữ hoàn hảo được bảo tồn, trải qua sự đánh giá nghiêm ngặt của nhà khảo cổ học, khối xác ướp này có thể xuất phát từ thời kỳ này ngàn năm trước.

Làm cho người khiếp sợ chính là, khối xác ướp này không những được bảo tồn một cách hoàn hảo, hơn nữa còn là một vị tuyệt đại giai nhân.

Trong cổ mộ.

Đi theo đạo sư trực đêm ở ban là học sinh hệ khảo cổ đang đứng ở trước quan tài thủy tinh, trong mắt mang vẻ si mê nhìn vào thi thể nữ trong quan tài.

Một thân váy áo màu tím bao lấy thân thể là lướt hấp dẫn của nàng, càng tôn lên làn da trắng nõn hơn tuyết của nàng, trên mặt còn phiếm hồng khỏe mạnh không tì vết, giống như sau đó nàng có thể từ quan tài tỉnh lại ngay lập tức.

"Lão sư, tra được thân phận của nàng không?" Học sinh hệ khảo cổ không nỡ đem tầm mắt từ trên người nàng dời đi, nhìn trên quan tài thủy tinh có khắc văn tự mẫn Phạn, quay sang hỏi giáo sư của hắn.

"Từ quần áo cùng vật bồi táng* được tra trong tư liệu của khối thi thể nữ này, ở các thời đại đều chưa từng xuất hiện qua, ta đi tìm sách cổ nhìn xem có thể hay không tra ra manh mối, người trước cứ ở nơi này trông coi, chớ nên có ý muốn động đến bất cứ vật phẩm gì ở nơi này."

Lão giáo trông ánh mắt là vẻ si mê, hẳn si mê không phải là thi thể nữ nhân tuyệt mỹ dung nhan trong quan tài, mà là si mê với việc khối thi thể nữ này sẽ mang đến cho giới khảo cổ một nghiên cứu giá trị rất quan trọng, thậm chí có khả năng phát hiện ra văn minh mới của lịch sử.

"Àn! Lão sư ngươi yên tâm đi!" Đây là học sinh hệ khảo cổ mà lão giáo thụ tự hào nhất, bằng không lần này cũng sẽ không mang hắn theo tới gia tăng kiến thức, vì thế ông thực yên tâm đi ra ngoài.

Sau khi lão giáo thụ rời đi, học sinh trẻ tuổi liền đứng ở trước quan tài si ngốc thưởng thức nhìn thi thể nữ trong quan tài, đôi mắt đen nhánh chậm rãi trở nên sâu thẳm quý dị: "Thật đẹp a!"

Học sinh trẻ tuổi càng xem càng si mê, tới gần về hướng quan tài, tay vô ý thức sờ vào đầu quan tài, cách một cái quan tài miêu tả hình dáng thi thể nữ ở phía dưới.

Mỹ nữ như vậy, không nên bị nhốt lại bên trong.

Đột nhiên, học sinh trẻ tuổi trong đầu sinh ra một cổ dục niệm thật lớn, chậm rãi đẩy ra nắp quan cái, tưởng dùng thân thể đụng vào tuyệt thế mỹ nữ trong quan tài.

Sau quan tài bị đẩy ra, nữ thi thể nằm ở bên trong thân nhiên mở đôi mắt, đôi mắt thâm thúi thân bí như có một vũ trụ rộng lớn, bên trong đựng đầy những ngôi sao sáng ngời.

"Ký chủ đang trói định.....10, 9, 8.....3, 2, 1, định..... Trói định thành công!"

"Chúc mừng ký chủ đạt được hệ thống số hiệu 0913, được phục vụ vì ngài hệ thống thật cao húng."

"Ký chủ thân phận đặc biệt..... Xác nhận thân phận ký chủ— ma nữ Hoàng Yêu!"

Hoàng Yêu trong đầu vang lên mấy đạo thanh âm, khiến cho đầu nàng có cảm giác muốn nổ tung.

"Câm miệng!" Giọng nữ lạnh băng lại nghẹn ngào ở mộ thất thanh mấy vòng hồi âm.

"Ký chủ, bởi vì ma lực của ngài đã đánh mất, thân thể ngài đã không chịu nổi nguyên thần cường đại của ngài, thỉnh ở thân thể ngài hủy diệt trước khi đi làm nhiệm vụ thế giới."

"Ký chủ hay không xác định đi trước làm nhiệm vụ thế giới."

"Đếm ngược thời gian thân thể hủy hoại.....10, 9, 8....."

Hoàng Yêu không kịp truy cứu trong đầu có cái đồ vật gì, chỉ bắt được chữ mẩu chốt, thân thể của nàng muốn hủy diệt rồi, trong óc thứ này có thể trợ giúp nguyên thần của nàng rồi đi.

Thật vất vả mới từ trong phong ấn giải thoát, Hoàng Yêu tuyệt đối không cam lòng hồn phi phách tán dễ dàng như vậy.

"Ký chủ hay không xác định đi trước làm nhiệm vụ thế giới?"

"Xác định!" Hoàng Yêu không chút do dự trả lời.

"Thân phận ký chủ trói định thành công, nhiệm vụ thế giới đang truyền tống....."

Lúc thân thể nữ thi đang hủy hoại ở một giây cuối cùng, một đạo hồng quang hiện lên, mang nguyên thần của Hoàng Yêu đi.

Bạn đang đọc truyện *Ma Nữ Tái Thế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Ma nữ Hoàng Yêu

Editor: thaovy07052004

Đăng: kimnguhamanphacua

Mọi công lao thuộc về bạn Vy nhé.

Thời điểm Hoàng Yêu tỉnh lại lần nữa, là bị đau làm cho tỉnh.

Hoàng Yêu nhìn bốn phía là một mảnh màu trắng, trong đầu trào ra lượng lớn ký ức không phải của nàng, nàng miễn cưỡng từ trong trí nhớ xác định là nàng hiện tại ở hoàn cảnh an toàn.

Chắc chắn chính mình tạm thời không có nguy hiểm, Hoàng Yêu nhắm mắt lại, bắt đầu sắp xếp lại ký ức của mình, còn có cái đồ vật đang riu rít trong đầu.

"Ký chủ Hoàng Yêu, ngài hảo, mời tiếp thu tư liệu của hệ thống."

Trong đầu Hoàng Yêu hiện lên một thứ có hình thức dạng quyển sách, nhàn nhạt lên tiếng: "Ân!"

Tiếp thu xong tư liệu hệ thống, Hoàng Yêu cuối cùng hiểu được hệ thống là thứ gì, có tác dụng gì thì từ từ tìm hiểu.

"Mời ký chủ sửa lại thuộc tính của hệ thống giao lưu."

Một cái ván màu lam chưa sơn hiện lên ở trong đầu Hoàng Yêu, mặt trên có giải thích về các phương diện của hệ thống, bao gồm biệt danh, hình tượng giả thuyết, thanh âm, tính cách, công năng đều được nêu đầy đủ.

Thứ này xem như trói định nguyên thần của nàng, không chấp nhận được việc bị Hoàng Yêu coi khinh, hệ thống liền bắt đầu tiến hành cung cấp kiến thức.

Nghĩ đến mới vừa tỉnh lại bị hệ thống làm âm ỉ, Hoàng Yêu liền điện ở biệt danh kia là: Nháo Nháo!

Hình tượng giả thuyết thì Hoàng Yêu tùy tiện chọn cái thứ nhất, một cái tiểu oa oa đầu to giống nhân vật phim hoạt hình, thanh âm tính cách đều chọn cái thứ nhất: Nhuyễn mạnh*.

*Nhuyễn mạnh: đáng yêu.

"Tin tức hệ thống đã sửa đổi xong, thỉnh ký chủ xem xét thuộc tính của ngài trên bảng."

Ngay sau đó, trong óc Hoàng Yêu liền xuất hiện một cái ván màu trắng chưa sơn, mặt trên đúng là cơ sở thuộc tính của nàng.

Tên họ: Hoàng Yêu.

Giới tính: Nữ (có thể biến đổi)

Thân phận: Ma nữ.

Điểm ma lực: 10 (hệ thống đưa tặng)

Tuổi: (không biết)

Sở trường đặc biệt: Giết người (nhưng tăng thêm)

Kỹ năng: (chưa giải khóa)

Trang bị: (chưa giải khóa)

Cất chứa: (chưa giải khóa)

Mặt khác: (chưa giải khóa)

"Ma nữ đại đại, điểm ma lực chính là ma lực mà ngài thu thập nhiều ít, bởi vì ngài bị phong ấn lâu năm, ma lực của ngài đã bị tiêu hao hầu như không còn, từ giờ trở đi, ngài có thể thông qua nhiệm vụ thế giới mà thu hoạch ma lực nha, khi ma lực cao đến giá trị nhất định, ngài không những có thể tái tạo lại thân thể còn có thể khôi phục thời kỳ lúc ma lực ngài ở đỉnh cao nha."

Hệ thống nháy mắt hóa thân thành một tiểu oa oa đầu to, ở trong óc Hoàng Yêu xoay một vòng tròn.

"Từ lúc hệ thống đầu não của chúng ta bắt đầu thả ta xuống, Nháo Nháo vẫn luôn canh giữ bên người của ngài, chờ đợi ngài thức tỉnh, ngài chính là người ta vừa nhìn liền chọn làm ký chủ!" Hệ thống nháo dùng biểu cảm chân thành lấy lòng.

Nó là hệ thống số hiệu 0913, phía trước có 912 cái hệ thống bị phân biệt thả xuống đến nhiều thế giới và ở các địa phương tìm kiếm từng người làm ký chủ để hoàn thành nhiệm vụ.

Ma nữ Hoàng Yêu là nó vừa nhìn liền chọn làm ký chủ, tuy rằng bị phong ấn nhiều năm, nhưng đánh giá từ các phương diện, nàng đều là ưu tú nhất rất thích hợp làm ký chủ của nó.

"Chẳng lẽ....." Hoàng Yêu và hệ thống là cùng tồn tại, ý thức hệ thống nàng có thể tùy thời cảm ứng được, nhưng nàng có thể đối với hệ thống tiến hành công năng che chắn.

"Đúng vậy, ma nữ đại đại, như ngài suy nghĩ, vì hệ thống cải tiến phát triển tốt, đầu não đại đại chọn dùng ưu khuyết chế độ đào thải, nếu ngài không thể hoàn thành nhiệm vụ, không chỉ có ngài bị mật sát, ta cũng sẽ bị đào thải."

"Bất quá ma nữ đại đại, ta đối với ngài có tin tưởng nha!" Bởi vì ngài chính là ma nữ đại nhân bị vài vị có năng lực mạnh liên thủ cũng chỉ có thể trấn áp ngàn năm chứ không thể tiêu diệt được.

"Thu hoạch điểm ma lực như thế nào?" Đây mới là vấn đề mà Hoàng Yêu quan tâm nhất, nàng có thể cảm giác được hiện tại nàng thực suy yếu, loại suy yếu này không phải chỉ ở trên thân thể suy yếu, mà là chỉ ở trên nguyên thần.

"Hoàn thành nhiệm vụ khen thưởng, hoặc là ở nhiệm vụ thế giới thu hoạch cảm xúc cực đoan, chẳng hạn như: Yêu, hận, ghen ghét, tham niệm, vui sướng, sợ hãi...."

"Trong đó, yêu cùng hận lực lượng to lớn nhất, bởi vì hai thứ này không những làm người có thể được trọng sinh mà cũng có thể hủy diệt một người."

"Ma nữ đại đại, ngài hiện tại muốn tiếp thu cốt truyện nhiệm vụ lần này không?" Nháo Nháo huy động cánh tay nhỏ, tựa hồ đặc biệt chờ mong hành động của ma nữ Hoàng Yêu.

"Àn!" Hoàng Yêu câu môi cười, nghe tựa hồ như đang có tâm tình vô cùng tốt.

Bạn đang đọc truyện *Ma Nữ Tái Thế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Vị hôn thê bị hỏi hôn

Editor: thaovy07052004

Đăng: kimnguahanphacua

Một lần nữa nhắc nhở, mọi công lao là của bạn Vy.

Nửa ngày sau, Hoàng Yêu tiếp thu xong cốt truyện thế giới nhiệm vụ này, mở mắt ra.

Thế giới nhiệm vụ của nàng lần này là thời kỳ dân quốc hủ cấu, thời kỳ mà thời đại cũ cùng tân xã hội va chạm, mà thân thể nguyên chủ này của nàng chính là sản vật bị tân thời đại vứt bỏ.

Nguyên chủ Mục Vân Kiều thời kỳ trước là tiểu thư khuê các, cha mẹ vì nàng訂 một cộc hôn ước môn đăng hộ đối, sau đó, chiến loạn bùng nổ, vị hôn phu Lục Thanh Việt của nguyên chủ liền ra đầu quân.

Mục Vân Kiều vẫn luôn chờ đợi Lục Thanh Việt trở về, chẳng đến một tháng trước, Lục Thanh Việt áo gấm về làng, trong tay cầm ba mươi vạn binh, quyền cao chức trọng, thành đại soái ở phương bắc.

Lục Thanh Việt có tiền đồ, Mục Vân Kiều vốn nên cao hứng, cũng xác thật, Mục Vân Kiều biết được tin tức liền nhón chân mong chờ, rốt cuộc chờ đến khi vị hôn phu trở về.

Nhưng chờ tới lại là, Lục Thanh Việt mang theo một nữ nhân khác trở về, muốn cùng nàng giải trừ hôn ước, nói cái gì hiện tại không thịnh hành việc ép duyên ở xã hội cũ, đề xướng tự do yêu đương, Mục Vân Kiều trong lòng đau khổ liền tự sát.

"Ma nữ đại đại, nguyện vọng cuối cùng của Mục Vân Kiều là gả cho Lục Thanh Việt, đây là chấp niệm lớn nhất trong lòng nàng, mà nàng trả thù lao là cảm xúc mê muội trung bình của nàng, si mê chờ ba năm, lưu luyến si mê không quên cũng không phụ."

Hiểu cốt truyện nhiệm vụ, Hoàng Yêu chỉ cảm thấy Mục Vân Kiều này thật là ngu ngốc, chỉ là訂 hôn mà thôi lại không có kết hôn, người nam nhân này không cần nàng, cùng lắm thì lại訂 một cái khác liền tốt, còn đem tánh mạng chính mình ra đùa giỡn.

"Ma nữ đại nhân, nhân loại thất tình lục dục, người ta cũng không hiểu, tựa như phía trước nam nhân coi bỏ phong ấn của ngài, hẳn chính là bởi vì tham mê sắc đẹp của ngài." Nháo Nháo cũng không hiểu nên giải thích nhân loại thất tình lục dục như thế nào, chỉ là căn cứ theo ghi chép của số liệu mà giải thích.

"Lòng người khó dò thôi!" Hoàng Yêu đem ký ức Mục Vân Kiều toàn bộ tiếp thu, biết hiện tại nàng đang ở bệnh viện, che lại cái đầu đau, Mục Vân Kiều này tìm chết cũng không tìm cái phương thức tốt hơn, cứ nhiên đâm đầu tự sát.

"Cho nên, ta chỉ cần gả cho Lục Thanh Việt đó là hoàn thành nhiệm vụ?" Mục Vân Kiều là con của gia đình có học thức ra tới, mặt trên còn có hai ca ca và một tỷ tỷ, là nữ nhi nhỏ nhất trong nhà, cũng được cha mẹ cưng chiều, nếu không tên cũng sẽ không có chữ kiều*.

*kiều: ① Yêu quý, đáng yêu: Con gái quý; Con gái;

② Đẹp, thướt tha: Đẹp biết bao;

③ Nuông chiều.

"Đúng vậy, nhưng là ma nữ đại đại, tuy rằng nhiệm vụ đơn giản, nhưng ngài hiện tại suy yếu, nếu chỉ là đơn thuần gả cho Lục Thanh Việt đạt được si mê của Mục Vân Kiều, cũng không có nhiều điểm ma lực, ngài chẳng lẽ liền không tính toán làm cái gì khác để thu hoạch càng nhiều điểm ma lực sao?"

Nháo Nháo xoay chuyển quay tròn tròn mắt màu lam, chân ngắn nhỏ vẽ ra một vòng tròn, cấp Hoàng Yêu ra chủ ý.

Hoàng Yêu nhìn chăm chăm Nháo Nháo nhìn nửa ngày, trong ánh mắt thâm thúy xẹt qua một tia tinh quang, một phen nắm phần cổ Nháo Nháo, thanh âm lạnh lùng: "Người có mục đích gì, không ngại nói ra đi."

Hoàng Yêu mới không tin Nháo Nháo người này hoàn toàn đều vì tốt cho nàng, vội vàng muốn nàng thu hoạch càng nhiều điểm ma lực như vậy, nàng không tin là trong đó không có nguyên nhân nào khác.

"Ma nữ đại đại, tha mạng, ta nói, ta nói." chân ngắn nhỏ của Nháo Nháo ở không trung vùng vẫy, mặt nghẹn đến mức đỏ bừng.

Hoàng Yêu buông tay kiểm trụ Nháo Nháo ra, lãnh đạm lại cực kỳ uy hiếp phun ra một chữ: "Nói."

"Ma nữ đại đại anh minh, thật là cái gì đều không thể gạt được pháp nhãn của ngài. Là như thế này đây, bởi vì cả hệ thống xuống nhiều, hệ thống cùng ký chủ nhất thể, nếu điểm ma lực ngài quá thấp, ta cũng thực suy yếu, nếu gặp được ký chủ khác mang theo hệ thống, ta rất có thể bị hệ thống khác thu tóm, mà ngài có khả năng bị giết rất lớn."

Cho nên, cạnh tranh là tàn khốc, không chỉ có muốn hoàn thành nhiệm vụ thành công thu hoạch càng nhiều điểm ma lực, còn phải đề phòng bị người khác thu tóm giết chết.

"Như vậy mới chơi tốt không phải sao?" Nếu không có một chút khiêu chiến, trò chơi này còn có ý tứ cái gì đâu! Hoàng Yêu trong mắt xẹt qua một tia hưng phấn.

"Kiều kiều!" Cửa phòng bệnh bị đẩy ra, một đôi phu thê trung niên tiến vào, kinh hi nhìn nữ nhi đã tỉnh lại.

Bạn đang đọc truyện *Ma Nữ Tái Thế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 4: Dân quốc loli

Editor: thaovy07052004

Đăng: kimnguihamanphacua

Người tới đúng là cha mẹ của Mục Vân Kiều, cha mẹ của Mục Vân Kiều tuy rằng tới tuổi trung niên rồi, nhưng khí chất đều cực tốt, Mục phụ nho nhã Mục mẫu dịu dàng, cũng khó trách có thể giáo dục ra được một Mục Vân Kiều ngoan ngoãn hiểu chuyện, nghĩ dù yêu thương tiểu nữ nhi như thế nào, nên cần giáo dục vẫn phải giáo dục.

Hoàng Yêu thu hồi hứng thú trong mắt, học theo tính tình nguyên chủ mà mềm mại gọi một tiếng: "Ba ba, mẹ mẹ!"

Hai vợ chồng sững sốt, Mục Vân Kiều vẫn luôn là gọi bọn họ cha mẹ, ba ba mẹ mẹ là cách xưng hô mới đang lưu hành ở hiện tại.

Nhìn ra nghi hoặc của hai vợ chồng, Hoàng Yêu khóc môi gọi lên, đôi mắt hơi hơi đỏ, nhìn nàng giờ phút này thần sắc có chút tái nhợt thân mang bệnh càng có vẻ đáng thương vô tội: "Ba ba mẹ mẹ, Du Dương (nguyên văn là "réo rắt" nhưng mình không biết dịch sao cho đúng nghĩa nữa) nói con quá mức truyền thống không tiếp thu thời kỳ nữ nhân thời thượng mới, con nghĩ lại, con muốn thay đổi chính mình, các người sẽ ủng hộ con đúng không?"

Nhìn nữ nhi như thế này, hai vợ chồng trong lòng đã sớm mềm nhũn, nghe thấy nữ nhi nói như vậy, sao không ủng hộ được chứ, nói đến cùng, lần này là Lục Thanh Việt thật quá đáng.

"Kiều Kiều, nam nhân tốt có rất nhiều, chúng ta hà tất gì đem ánh mắt đặt ở trên người Lục Thanh Việt? Lúc trước chúng ta cũng đi xem mắt rồi." Mục phụ thở dài, nhìn nữ nhi áy náy nói.

"Ba ba mẹ mẹ, các người yên tâm, thứ thuộc về con con sẽ lấy lại." Hoàng Yêu đứng dậy, dưới sự trợ giúp của Mục mẫu mà dựa vào đầu giường, lời nói mang theo một tia tuyên thệ*

*tuyên thệ: là sự tuyên bố những lời thề theo cách thức trang trọng, trình trọng đọc lời thề nguyện.

"Kiều Kiều trước dưỡng thân thể cho tốt, việc của Lục Thanh Việt chờ người xuất viện chúng ta lại nói tiếp." Mục mẫu từ ái sờ sờ mặt nữ nhi, quan tâm nói.

"Án!"

-

Ở bệnh viện tu dưỡng một tuần, Hoàng Yêu yêu cầu mãi, Mục gia rốt cuộc cũng đem nàng về nhà tu dưỡng tiếp.

Mục gia là gia đình có học thức, tổ tiên trước kia là quan văn, Mục phụ hiện trong chính phủ làm công tác ở phương diện văn chức, gia cảnh còn tính không tồi, bất quá hiện tại là thời kỳ loạn lạc, chỉ có cầm trong tay báng* súng mới nói đến chuyện quyền lực được.

Chẳng trách Lục Thanh Việt muốn hỏi hôn, Mục gia trừ bỏ tức giận cũng không thể làm gì được.

Nhà chính của Mục gia là một chỗ tam tiến tứ hợp viện*, cổ hương cổ sắc rất có ý nhị, nhưng trước mắt đang lưu hành thời kỳ âu phục dương trạch**, cổ hương cổ sắc này làm người nhìn vào lại phê phán là truyền thống cũ xưa.

**dương trạch: Trong phong thủy học chia làm hai loại: âm trạch và dương trạch. Âm trạch là tìm hiểu của người chết, tức là mộ phần được xây dựng như thế nào, phương vị ra sao ảnh hưởng đến luồng sinh khí như thế nào?

Dương trạch là tìm hiểu sống ở phương diện nhà cửa phòng ốc...

Xét về nguyên lý cơ bản thì âm trạch phong thủy và dương trạch phong thủy có nhiều điểm tương đồng. Nhưng ở khía cạnh mộ phần người chết và nhà ở người sống thì âm dương khác biệt, không giống nhau. Cho nên kỹ thuật ứng dụng của âm trạch khác nhau ở một số điểm.

Trung Quốc vốn là một dân tộc ổn định và xã hội Trung Quốc từ xưa vốn là sự tập hợp gia tộc, gia trang mà thành. Do đó họ đặc biệt chú trọng đến nơi ăn chôn ở và cả nơi chôn cất người chết. Cho nên âm trạch và dương trạch phong thủy đều được coi trọng và bảo tồn theo truyền thống. Sự hưng vượng hai lụn bại của một gia tộc hên quan rất lớn đến việc xây nhà và chôn cất.

Phòng của Hoàng Yêu cũng là kiểu khuê các ở cổ đại, đơn độc ở một tòa tiểu viện, sân ngoài có trồng một ít hoa cỏ cùng cây thụ che nắng, nhìn đặc biệt có cảnh ý, nề hà hiện tại là niên đại đã thay mới, nữ tử không hề chú ý khép nép, mà là lớn mật ăn mặc thời thượng.

Rất nhiều nam nhân trẻ tuổi là lưu học sinh trở về đều cắt tóc, chải tóc lên vuốt ngược, ở nước ngoài đồ âu phục cũng xem là vật được coi trọng trong tầng lớp thượng lưu.

Cũng may, Mục gia tuy rằng có điểm truyền thống nhưng không cứng nhắc, trong nhà cũng không hoàn toàn là đồ vật thời kỳ cổ, còn có có Tây Dương hóa (cái này hình như là sự kết hợp giữa Tây và Dương), chẳng hạn như Mục Vân Kiều trong phòng kính Tây Dương.

Hoàng Yêu rốt cuộc cũng nhìn thấy rõ dung mạo thân thể của chính mình, nữ nhân trong gương không thể được gọi là nữ nhân được, phải nói là nữ hài, làn da trắng nõn sạch sẽ, lông mi màu đen hơi hơi cao xinh đẹp, miệng nhỏ mũi cao, môi tình tế hồng nhuận có vài phần tính trẻ con cùng sắc thái hồn nhiên, nhìn bộ dáng giống

như mười lăm mười sáu tuổi.

Bất quá Mục Vân Kiều năm nay đã mười tám tuổi, chẳng qua bên ngoài có vẻ tuổi rất nhỏ.

"Ma nữ đại nhân, Mục Vân Kiều chính là tiêu chuẩn mặt tiểu loli, bất quá, Lục Thanh Việt mang về một người lớn lên điểm lệ lại có mùi vị nữ nhân, khó trách nàng thất bại trước người đó." Thanh âm Nháo Nháo thích hợp vang lên.

Nếu so sánh với tiểu loli đáng yêu thanh thuần, nam nhân càng thích người có mùi vị nữ nhân nhiều một chút, rốt cuộc, tiểu loli Mục Vân Kiều này nhìn liền thấy không trưởng thành, nào có đáng về thành thực mê người đâu!

Bạn đang đọc truyện *Ma Nữ Tài Thế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Hỏi thăm tin tức của Lục soái

Editor: thaovy07052004

Đăng: kimnguahanphacua

Hạ nhân đưa bữa tối đến phòng, Mục Vân Kiều có một tiểu nha hoàn bên người, bất quá bởi sau khi Hoàng Yêu nằm viện vì đâm tường tự sát, tiểu nha hoàn liền bị trục xuất về nhà.

Mục mẫu nghĩ sau khi nữ nhi xuất viện cần có người bên cạnh chiếu cố, liền hỏi ý kiến Hoàng Yêu, tiểu nha hoàn tính tình đơn giản chân thành, Mục mẫu lập tức đem người trở về.

Trong nhà tiểu nha hoàn có nhiều con trẻ, từ nhỏ liền bị người trong nhà đưa đến Mục phủ, Mục mẫu thấy nàng hoạt bát nhanh nhẹn liền cho nàng làm nha hoàn bên cạnh Mục Vân Kiều, biết Mục Vân Kiều thích màu lam bà liền sửa lại tên cho nha hoàn là Thủy Lam, Thủy Lam và Mục Vân Kiều cùng nhau lớn lên, tính như tỷ muội.

"Tiểu thư, tiểu thư!" Chưa đến một giờ, Thủy Lam liền về tới Mục trạch, chạy thẳng đến khuê phòng Mục Vân Kiều, người chưa thấy mà đã nghe được âm thanh trước tiên.

Bất quá chạy được mấy bước, một tiểu cô nương mặc áo khoác ngoài màu lam, tiểu cô nương nhìn mi thanh mục tú* (Nguyên văn là "sơ hai chi ma túy hoa biện mi thanh mục tú" nhưng thứ lỗi cho mình non kinh nghiệm không hiểu được hết câu, chỉ hiểu được 1 phần 3 nghĩa thôi T.T) hấp tấp tiến vào.

*mi thanh mục tú: Lông mày dài nhỏ, mắt đẹp, chỉ diện mạo đẹp dễ.

"Tiểu thư, người không có việc gì liền tốt, ô ô ~ hù chết Thủy Lam." Vừa tiến vào, hai mắt Thủy Lam mông lung đầm lệ khóc lóc.

"Được rồi, đừng khóc." Hoàng Yêu không thích gặp nữ nhân thích khóc sụt sùi, cũng không có tâm tình thương hương tiếc ngọc, chỉ cảm thấy thật tâm phiền ý loạn.

"Tiểu thư ~" Thủy Lam nghẹn miệng, nước mắt đều nghẹn trở về, nhìn Hoàng Yêu đầy đáng thương.

"Đi, hỏi thăm Lục Thanh Việt nhiều ngày nay đã làm cái gì?" Hoàng Yêu bang một tiếng buông kính Tây Dương, phản phó nói.

"Tiểu thư, Lục soái đối với ngài như vậy, ngài như thế nào còn --" thủy lam nóng nảy, nghĩ khuyên nhủ tiểu thư nhà mình buông Lục Thanh Việt, lại bị Hoàng Yêu dùng một ánh mắt sắc lạnh trừng lại.

Ô ô ~ như thế nào tiểu thư nhà nàng sau khi xuất viện liền trở nên hung dữ lên? Tiểu thư nhuyển manh ngoan ngoãn trước kia đã đi đâu rồi?

"Trước nay chỉ có ta không cần người ~" Hoàng Yêu lẩm bẩm nói còn thuận tay nghịch tóc ở trước ngực, ngón tay hơi hơi nhéo, cây lược gỗ liền chặt đứt một cây si tùng (Nguyên văn không có từ "tùng" nhưng mình nghĩ nó là đang nói đến cây si tùng nên thêm vào. Chung chung chắc có nghĩa là cây cảnh ấy.).

Thủy Lam ngốc lẳng nhìn Hoàng Yêu, tiểu thư nhà nàng giống như đã thay đổi rất nhiều, tuy rằng vẫn đáng người kia, nhưng lại cho nàng cảm giác hoàn toàn không giống nhau.

"Còn không mau đi." Hoàng Yêu dùng ánh mắt quét xuống, tuy rằng đã không còn ma lực, nhưng trời sinh uy nghiêm cùng lệ khí đã thâm nhập vào nguyên thần Hoàng Yêu.

Thủy Lam hơi run rẩy thân thể, chỉ cảm thấy chân đều mềm, loại cảm giác này so đối mặt Lục soái có khi còn đáng sợ hơn.

"Vâng!" Thủy Lam bước chân lảo đảo đi ra cửa.

Chỉ cần không phải việc đặc biệt cơ mật, hành tung Lục Thanh Việt sẽ không khó hỏi thăm, ai kêu hắn đi đến đâu đều mang theo một chúng cảnh vệ, không muốn chú ý cũng khó, không bao lâu, Thủy Lam liền trở lại báo cáo tin tức.

"Tiểu thư, Lục soái đã đi dạo rạp hát nhiều ngày, còn đi trăm nhạc môn ~" Thủy Lam cọ tới cọ lui, không dám nhìn vào đôi mắt Hoàng Yêu.

Hoàng Yêu buộc lại tóc, vuốt khuôn mặt trơn mềm của thân thể này.

Nhiều năm không có vận động, bị nhốt ở một cái quan tài, nàng thật sự đã chịu đựng đủ rồi, chỉ có đạt được càng nhiều ma lực, nàng mới có thể muốn làm gì thì làm.

Hiện tại còn chưa phải phải thời điểm thích hợp.

Lực lượng a!

Hoàng Yêu nắm chặt nắm tay, áp xuống sự mong mỏi lực lượng trong lòng, kiên nhẫn lập kế hoạch cho nhiệm vụ ở thế giới này.

Tình cảm nhân loại rất nhiều, yêu cùng hận có lực lượng cường đại nhất, cho nên, nàng không chỉ muốn hoàn thành nhiệm vụ gả cho Lục Thanh Việt, còn muốn thu hoạch lực lượng yêu hoặc là hận, như vậy nàng mới có thể có được càng nhiều điểm ma lực.

"Chỉ có một mình hấn sao, ần?" Một cái ân tựa hồ mang theo giọng mũi thực nặng, nhiều hơn vài phần áp bách, ép Thủy Lam thật nhanh nói thật: "Lục soái là ở cùng với tiểu thư Bạch Phi Tuyết ~".

Bạn đang đọc truyện *Ma Nữ Tái Thế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Khâu vá xiêm y *

*Xiêm y: Cách gọi đồ mặc của người thời xưa.

Editor: thaovy07052004

Đăng: kimnguihamanphacua

Nhắc tới Bạch Phi Tuyết, Thủy Lam thật cẩn thận ngược mắt đánh giá thần sắc Hoàng Yêu, thấy Hoàng Yêu trên mặt không có ý thương tâm mất mát, trong lòng mới thả lỏng chút: "Lục soái thật là không có mắt, cái kia Bạch Phi Tuyết nào có xinh đẹp như tiểu thư, còn không phải là lưu quá dương* sao, còn có nàng mặc những quần áo đó, thật là ~"

*Thứ lỗi tiểu nhon không rõ nghĩa cụm lưu quá dương, các đại nhân ai biết có thể hạ mình chỉ bảo tiểu nhon một chút không ạ?

Câu nói kế tiếp còn chưa nói thì đã dừng khi Hoàng Yêu dùng một ánh mắt lạnh đảo qua.

"Không cần coi khinh bất luận kẻ nào, đặc biệt là nữ nhân." Hoàng Yêu đứng dậy, đứng ở bên cửa sổ, nhìn phong lan** ngoài cửa sổ sâu kín ra tiếng: "Nữ nhân là hung khí sắc bén nhất trên thế giới này."

**phong lan: hoa phong lan, bạn nào muốn biết hình dạng của hoa thì mời tra bác google.

"Tiểu thư ~" Thủy Lam không hoàn toàn hiểu ý tứ lời nói này của Hoàng Yêu.

"Đi xuống đi, ngày mai người đưa ta đi làm chút quần áo." Hoàng Yêu cũng không có giải thích, nhân nhạ mở miệng nói.

-

Sáng sớm hôm sau, Hoàng Yêu cùng Mục phụ Mục mẫu chào hỏi, mang theo Thủy Lam ra trước phủ hướng cửa hàng trang phục trong thành.

Hiện tại lưu hành âu phục, trang phục trong tiệm đều treo đầy âu phục, trang phục đều là kiểu dáng lưu hành nhất đương thời, Hoàng Yêu dạo qua một vòng, lắc lắc đầu.

"Thủy Lam, đưa ta đến cửa hàng làm sườn xám***." Hoàng Yêu nói.

*** Sườn xám (cũng gọi là xường xám) hay áo dài Thượng Hải là các tên gọi khác nhau trong của một loại trang phục truyền thống Trung Quốc. Hay thấy ở vùng nên còn được gọi là áo dài Thượng Hải (Thượng Hải trường bì bảo). Tên gọi Việt hóa là theo cách phát âm trong của khái niệm trường sam (chữ Hán: 長衫, nghĩa là áo dài).

"A?" Thủy Lam chính là xem hoa cả mắt, nghe được thanh âm Hoàng Yêu, có chút kinh ngạc, ngày hôm qua còn nghe phu nhân nói tiểu thư muốn thay đổi chính mình, còn sửa lại cách xưng hô với phu nhân và lão gia, như thế nào hôm nay liền ~

Thủy Lam biểu tình đã đem nội tâm nàng biểu lộ ra mặt, Hoàng Yêu khẽ cười một tiếng không có giải thích, ra cửa hàng âu phục.

Một nữ nhân có thể vì nam nhân thay đổi, nhưng là tốt quá hoá lốp****, hoàn toàn vì một người nam nhân thay đổi liền mất đi chính mình, không nhất định là có thể được nam nhân toàn tâm yêu mến.

****tốt quá hoá lốp: kiểu như nhìn thì trông tốt nhưng hóa ra lại không tốt.

Thời điểm Hoàng Yêu chưa có bị trấn áp liền rất rõ ràng làm thế nào để quyến rũ một người nam nhân, rốt cuộc, hậu cung của nàng cũng có không ít nam nhân ưu tú, những nam nhân đó đều không phải bị nàng cưỡng bách tới.

Thủy Lam đưa Hoàng Yêu tới một nhà chuyên môn làm sườn xám ở mặt tiền***** cửa hàng, nhà này là cửa hàng cũ, trước kia chuyên môn nhận làm quần áo cho các tiểu thư phu nhân thượng lưu quý tộc, chỉ là hiện tại đều lưu hành âu phục, sức sống của cửa hàng sườn xám rõ ràng quanh quẽ đi.

***** mặt tiền: mặt trước của ngôi nhà, củahàng... thường là mặt nhìn ra đường

"Mục tiểu thư." Cửa hàng là do một đôi phu thê trung niên kinh doanh, nhìn Mục Vân Kiều dáng người nhỏ xinh, thừa dịp mặt nàng còn non nớt có vẻ nhỏ, như vậy chỉ có thể làm nam nhân xem nàng như muội muội, hoàn toàn không sinh ra tình cảm nam nữ, cũng khó trách.

*****Lão bản là Chủ cửa hàng, lão bản nương là bà chủ của cửa hàng.

"Mục tiểu thư, ngài tới thật đúng lúc, mấy ngày trước đây cửa hàng mới vừa nhập vào nguyên liệu mới, màu sắc rất đẹp, ngài muốn thử làm mấy bộ quần áo không?"

Hoàng Yêu ở trong tiệm dạo qua một vòng, thăm đánh giá thân thể này, Mục Vân Kiều dáng người nhỏ xinh, thừa dịp mặt nàng còn non nớt có vẻ nhỏ, như vậy chỉ có thể làm nam nhân xem nàng như muội muội, hoàn toàn không sinh ra tình cảm nam nữ, cũng khó trách.

"Lão bản, có thể dùng nguyên liệu âu phục làm cho ta một bộ sườn xám không?" Hoàng Yêu nhìn nguyên liệu trong tiệm, phần lớn đều là màu tối, ngẫu nhiên mấy nguyên liệu không phải hồng nhạt cũng là màu lam, hơn nữa sườn xám lại là quần áo ôm lấy đáng người, mặc ở trên người Mục Vân Kiều hoàn toàn không có vị gì của nữ nhân cả.

"A? Cái này chúng ta chưa từng làm, có thể thử xem, Mục tiểu thư, ngài muốn dạng kiểu dáng gì?" Lão bản nương ngần người, có chút khó xử.

Mục Vân Kiều nhìn lướt qua tủ kính cửa hàng âu phục đối diện treo lễ phục, trông mắt chuyển động, chỉ vào kiện âu phục kia nói: "Vẫn là làm hình thức sườn xám, bất quá có chút chỗ muốn sửa, phía dưới váy áo phải làm rộng ra, tay áo trên như vậy biên*****, ắn, tay áo giữa có thể, cổ áo trên cũng muốn biên, không cần dùng nút bọc, liền che giấu vải thô bên trong đi."

*****biên: đan, bện, tết

Nói xong yêu cầu, Hoàng Yêu nhìn một con màu đỏ rực dùng để làm áo cưới tân nương từ trên vải đỏ nghĩ nghĩ: "Dùng cái này, làm cho ta một kiện áo choàng, cổ áo cũng biên bên cạnh may một ít lông tơ màu trắng."

"Đúng rồi, mặt trên thêu đồ án này." Hoàng Yêu cầm lấy bút quỳ trên dùng để vẽ bản đồ, vẽ một đóa quý dị hoa, hoa quanh thân còn có một ít đồ án, là đồ án khắc vào thủy tinh quan tài lúc trước.

"Tốt, mục tiểu thư, xin hỏi khi nào ngài lấy đồ?" Lão bản nương ánh mắt sáng lên, trong lòng ngửa ngáy muốn bắt đầu làm ngay.

"Có thể làm trong bao lâu thì làm, làm xong rồi đưa cho ta."

Bạn đang đọc truyện *Ma Nữ Tái Thế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Gặp được Lục soái

Editor: thaovy07052004

Đăng: kimnguuihanphacua

Ra khỏi cửa hàng làm y phục, Thủy Lam liền lôi kéo cánh tay Hoàng Yêu: "Tiểu thư, là Lục soái cùng Bạch Phi Tuyết."

Hoàng Yêu nhìn theo tầm mắt Thủy Lam, đối diện bọn họ ở trên đường, một chiếc xe tải quân dụng da dừng lại, một nam một nữ lần lượt từ trong xe bước xuống.

Nam nhân ăn mặc một thân quân trang màu đen, thân thể cao lớn khỏe mạnh, mặt thanh tuấn lạnh lẽo như điêu khắc, cả người đều là khí chất như là đao được mài sắc bén làm người ta không dám nhìn thẳng.

Bất quá đối với ma nữ Hoàng Yêu mà nói, dù khí thế đáng sợ mấy nàng cũng không quan tâm.

Mà bên cạnh nam nhân là nữ nhân một thân xiêm y màu đỏ với gương mặt xinh đẹp như hoa, dáng người là lướt hấp dẫn, đặc biệt có mùi vị của nữ nhân, hai người bước vào cửa hàng âu phục đối diện.

Nhìn bộ dáng có vẻ như là Lục Thanh Việt tới bởi Bạch Phi Tuyết mua quần áo.

"Tiểu thư, chúng ta trở về thôi!" Thủy Lam thấy Hoàng Yêu trên mặt không có biểu tình gì, cho rằng Hoàng Yêu trong lòng khó chịu liền khuyên nhủ.

Bất quá, không chờ Hoàng Yêu mở miệng, Bạch Phi Tuyết ngoái đầu lại liền nhìn thấy bọn họ.

Nhìn khóe môi Bạch Phi Tuyết gọi lên, phảng phất mang theo vẻ mặt thắng lợi, Hoàng Yêu sao có thể bỏ đi liền như vậy!

Làm như vậy chẳng phải người ta sẽ nghĩ Hoàng Yêu nằng sợ hãi đôi nam nữ này.

"Thanh Việt!" Bạch Phi Tuyết kêu một tiếng Lục Thanh Việt, ngữ khí thân mật: "Người xem, đó có phải Mục tiểu thư hay không."

Lục Thanh Việt nhìn theo tầm mắt của Bạch Phi Tuyết.

Phía trên là đường phố phồn hoa, ngựa xe như nước, cửa hàng san sát nhau, tàu điện rộn ràng nhộn nhạo, âm thanh rao hàng, lại có tiếng ầm loa ô tô đan chéo làm cho đường phố càng thêm vẻ phi thường náo nhiệt.

Đối diện cửa tiệm sùan xám, thiếu nữ một thân champagne sắc* sùan xám xâm nhập vào trong tầm mắt của hắn, sùan xám mặc ở trên người nàng thêm một phần cũng không nhiều, thiếu đi một phần cũng không ít, thuần tịnh thanh triệt khí chất lại mang theo ba phần kiều mị.

(* champagne sắc: Trong không gian màu RGB, giá trị màu #eed9b6 là bao gồm 238(93.33%), 217(85.1%) và 182(71.37%). Giá trị của nó trong hệ thập phân là 15653302. Trong không gian màu CMYK, nó bao gồm 0%, 8.82%, 23.53% và 6.67%. Trong không gian màu HSL, giá trị HUE là 37.5 độ, độ bão hòa là 62.22% và độ sáng 82.35%.

Màu #eed9b6 chứa chủ yếu là màu Vàng, là một màu nóng và màu websafe.

Giống màu trong hình.)

Đôi mắt thiếu nữ to ngập nước ảm ướt phảng phất có thể nói giống một hồ nước mênh mông, giờ phút này cũng đang nhìn hắn, mỗi phần phần nộn nộn khê cong lên, tựa hồ thực kinh ngạc khi nhìn thấy hắn, cả người mềm mại đứng ở kia, giống như nụ hoa chuẩn bị nở hoa, chốc không ít nam sĩ trẻ tuổi ven đường nhìn nàng bằng ánh mắt thương thức.

Vốn muốn làm bộ không phát hiện nàng nhưng khi Lục Thanh Việt nhìn đến những ánh mắt của các nam nhân, trong lòng đột nhiên có chút không thoải mái, cảm giác giống như đồ vật thuộc về mình bị người mơ ước.

"Vân Kiều." Lục Thanh Việt đi tới, nhìn tóc mái của nàng che lại vết thương trên trán, thanh âm hần thanh lãnh: "Viết thương của em đã khỏi chưa?"

"Thanh Việt ca ca." Hoàng Yêu mặt mày cong lên, thanh âm giòn giòn kêu hắn một tiếng.

"Không có việc gì đâu! Người có khách liền đi trước đi! Không cần phải quan tâm ta, ta có thể tự mình trở về." Mục Vân Kiều vốn là lớn lên điềm mỹ*, này cười càng thêm ngọt ngào xinh đẹp, có thể làm tâm người mềm mại.

*điềm mỹ: Xinh đẹp ngọt ngào. Vì không muốn lập từ nên để điềm mỹ, và lại mình thấy dễ vậy cũng hay hơn nhiều.

Không biết sao, Lục Thanh Việt đột nhiên liền cảm thấy trong lòng ngứa một chút, phảng phất như có một cọng lông vũ cứ như vậy nhẹ nhàng từ trong lòng hắn trượt một chút, hơi hơi ngứa.

Không đợi Lục Thanh Việt nói chuyện tiếp, Hoàng Yêu đã kêu đến một hai xe kéo, trước ngồi lên rồi rời đi.

"Lục soái, ngưng ngưng, tiểu thư nhà ta mới xuất viện, đi về trước." Thủy Lam đuổi theo kịp, liếc nhìn mắt Bạch Phi Tuyết, dùng thanh âm lãnh đạm tiếp đón, ngăn cản lượng xe kéo đuổi theo.

Lục Thanh Việt đứng ở tại chỗ, nhìn Hoàng Yêu trên xe kéo biến mất ở đầu đường, trong lòng không thể nói là cảm giác gì, có chút thất vọng, có chút không vui.

Trước kia Mục Vân Kiều nhìn thấy hắn đều cao hứng phấn chấn đuổi theo hắn nói chuyện, hắn rời đi nàng chò ở tại chỗ thẳng đến khi không còn nhìn thấy bóng dáng hắn mới thôi.

Đây là lần đầu tiên Mục Vân Kiều chỉ nói với hắn một câu liền đi rồi, thái độ tuy rằng không phải lãnh đạm, nhưng trong đó có cảm giác xa cách, Lục Thanh Việt vẫn là nghe được.

Lục gia cùng Mục gia đều có giao tình với nhau, hai người cũng coi như thanh mai trúc mã, trước khi đính hôn nàng vẫn luôn đều kêu hắn Thanh Việt ca ca, sau khi đính hôn, nàng liền kêu hắn Thanh Việt.

Hắn cũng vẫn luôn xem Mục Vân Kiều là muội muội mà đối xử, trước kia cảm thấy cùng Mục Vân Kiều kết hôn là không có gì, thẳng đến khi gặp Bạch Phi Tuyết, Lục Thanh Việt liền minh bạch, muội muội cùng nữ nhân hoàn toàn khác nhau.

Bạn đang đọc truyện *Ma Nữ Tài Thế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Giải trừ hôn ước

Edit: thaovy07052004

Quần áo của Hoàng Yêu không tới hai ngày đã được làm xong và đưa đến Mục phủ, Hoàng Yêu mặc thử, nhìn xem có chỗ nào muốn sửa hay không rồi tìm lão bản nương yêu cầu làm thêm mấy bộ sùan xám

"Kiều Kiều, bộ quần áo này thật đẹp." Mục phu nhân thấy Hoàng Yêu mặc y phục liền khen.

"Mẹ! Sao người lại tới đây?" Hoàng Yêu ôm cánh tay Mục phu nhân làm nũng.

"Đến xem Tiểu Kiều Kiều của chúng ta có ngoan ngoãn uống thuốc hay không nha!" Mục phu nhân sùng nịch vỗ vỗ đầu Hoàng Yêu, lấy ra một tấm thiệp mời.

"Kiều Kiều, Lục bá bá* đại thọ** 60, ta và cha con muốn hỏi ý của con một chút." Vốn dĩ Mục phu nhân không muốn nữ nhi đi, nhưng sau khi nữ nhi xuất viện giống như là đã thay đổi rất nhiều cho nên Mục phu nhân liền cầm thiệp lại đây hỏi Hoàng Yêu.

* bá bá: bác ruột, anh của bố

* đại thọ: tuổi thọ cao, khoảng hơn 80 tuổi.

"Đi, đương nhiên muốn đi." Hoàng Yêu cầm lấy tấm thiệp mời, trong mắt hiện lên một tia xảo trá.

Lúc ở cửa tiệm làm y phục, nàng cũng đã gọi lên lực chú ý của nam nhân, hiện tại đúng là thời điểm tốt để rèn sắt khi còn nóng.

Mục Vân Kiều cùng Lục Thanh Việt là thanh mai trúc mã, nguyên chủ vẫn luôn chạy theo Lục Thanh Việt, ở trong lòng Lục Thanh Việt, hẳn liền tính không thích Mục Vân Kiều nhưng cũng xem nàng là đồ vật thuộc quyền sở hữu của hắn.

Nam nhân dục vọng độc chiếm thật buồn cười a!

Hoàng Yêu thay quần áo, Thủy Lam sẽ kim chỉ, liền đem quần áo giao cho Thủy Lam đi sửa lại: "Có thể sửa xong trong buổi tối không?"

"Có thể, nhưng mà tiểu thư, ngài thật sự muốn buông tay Lục soát?" Thủy Lam nhìn hành động của tiểu thư nhà nàng, không xác định hỏi.

"Ta buông tay hắn trước sẽ làm hắn không thể bỏ ta xuống được." Hoàng Yêu cong cong môi, cười ý vị thâm trường.

Thủy Lam cái hiểu cái không cầm quần áo đi sửa lại.

—

Đại sảnh chính trang trí ngọc bích rực rỡ cùng với âm nhạc được diễn tấu du dương, nơi nơi đều là ca vũ thăng bình*, cảnh tượng ăn uống linh đình.

* Vốn tính thay bằng từ "yên bình" nhưng thấy từ "thăng bình" nghe hay hơn nên để vậy luôn.

Hoàng Yêu tay cầm champagne*, tầm mắt lướt qua sân nhảy dành cho các cặp đôi, dừng trên người một nam một nữ.

* champagne sắc là màu, còn chỉ có mỗi champagne thôi thì đây là tên của một loại rượu.

Một nam một nữ ghé vào nhau nói cái gì đó, chỉ thấy nữ nhân che miệng cười cười, nam nhân mặt mày thanh lãnh.

Hoàng Yêu chỉ nhìn bọn họ vài giây liền đem tầm mắt dời đi.

Hoàng Yêu dường như đang tức giận, để hả giận nàng dùng đầu ngón tay chọc chọc vách tường, phẫn nộ môi hơi hơi bĩu lên, lại không biết khi nàng làm động tác như một đứa nhỏ này đã bị người thu hết vào đáy mắt.

Lục Thanh Việt cầm ly rượu, nhìn Hoàng Yêu nửa giả vờ trong một thân màu trắng chạm rồng ren làm thành vị trí treo cờ rừ bảo, trong mắt hiện lên một tia kinh diễm.

Thời điểm hắn cùng Bạch Phi Tuyết đang nói chuyện liền cảm giác được một đạo tầm mắt nóng rực, hóa ra là Vân Kiều.

Trước kia Mục Vân Kiều cũng sẽ trộm đánh giá hắn, không có giống hôm nay rực rỡ như vậy, còn có tính trẻ con, ngoài ý muốn làm cho tâm của Lục Thanh Việt có chút ngứa.

Lắc lắc ly rượu Whiskey trong tay, Lục Thanh Việt nhìn Bạch Phi Tuyết bên người nói: "Ta đi qua đó một chút."

Nói xong, Lục Thanh Việt liền hướng về phía Hoàng Yêu đi đến, Bạch Phi Tuyết nhìn bóng dáng Lục Thanh Việt, vẻ mặt suy nghĩ sâu xa.

"Vân Kiều!"

Hoàng Yêu đang ăn một khối bánh kem, nghe thấy tiếng nói trầm thấp của nam nhân nàng đột nhiên ngừng đầu, hơi hơi híp mắt, "Thanh Việt ca ca."

Lục Thanh Việt ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm cái trán Hoàng Yêu, "Vết thương chưa lành hẳn, nên uống ít rượu lại."

"Sẽ mau lành thôi, cảm ơn Thanh Việt đã quan tâm." Hoàng Yêu mỉm cười ngọt ngào trả lời, ngay sau đó cúi đầu, che lại vẻ khinh thường trong mắt của mình.

Nàng quá hiểu biết nam nhân, mặc kệ là loại nam nhân gì thì cũng đều sẽ có chung một căn bệnh, nam nhân đều là dối trá lại là sinh vật tự luyến, luôn cho rằng nữ nhân không thể buông bỏ được bọn họ, động tác của hắn cùng biểu tình đã chứng minh, hắn đối với nàng bây giờ là cảm thấy hứng thú.

Lại lần nữa ngừng đầu, trong mắt Hoàng Yêu đều là tràn đầy sự ý lại đối Lục Thanh Việt, nàng cắn môi, thanh âm mềm hơn rất nhiều tựa hồ đã quyết tâm việc nào đó, thận trọng nói: "Thanh Việt ca ca, lần này là ta quá tùy hứng, làm ba ba mẹ mẹ lo lắng."

"Ân!" Lục Thanh Việt nghe thanh âm mềm mại lại thận trọng của nữ hài, nhìn mặt nhỏ của nàng ửng đỏ, cong cong khóe miệng, "Lần sau không cần như vậy, chúng ta..... Sẽ lo lắng."

Chúng ta? Là nói hấn sao?

Hoàng Yêu ngẩng đầu, nhìn Lục Thanh Việt gần từng chữ: "Ân, đúng vậy! Thanh Việt ca ca, người ngày đó có nói qua, ta cũng đã nghiêm túc suy nghĩ lại, nếu Thanh Việt ca ca muốn cùng Vân Kiều giải trừ hôn ước, vậy thì liền..... Giải trừ đi!"

Bạn đang đọc truyện *Ma Nữ Tài Thế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Ta hi vọng người có thể hạnh phúc

Editor: thaovy07052004

"Nếu Thanh Việt ca ca tìm được người mình thích rồi thì Vân Kiều nguyện ý buông tay, ta hi vọng Thanh Việt ca ca có thể hạnh phúc." Hoàng Yêu cắn cắn môi, cắn lại nước mắt rơi xuống tạo ra một tầng sương mù mờ lung trong mắt, tựa hồ tận lực ẩn nhẫn sự bi thương của chính mình.

Nhìn đôi mắt nữ hài, Lục Thanh Việt bỗng nhiên cảm thấy lời nói của nàng thực chói tai, tâm không ngọn nguồn nhảy dựng lên, lời đã tới miệng nhưng chữ "Được" nhẹ như thể nào cũng không nói nên lời.

Lục Thanh Việt thu lại vài phần ý cười, ngữ khí nhẹ nhẹ: "Chuyện này ta sẽ cùng Mục thúc thương lượng, Vân Kiều, người trước đường thương cho tốt đi."

"Ân!" Hoàng Yêu gật gật đầu: "Thanh Việt ca ca, ta đi vệ sinh một chút."

Hoàng Yêu nói xong cũng không chờ Lục Thanh Việt trả lời, liền hướng về phía buồng vệ sinh chạy đi, mà Lục Thanh Việt thấy nàng không nhẫn nại được mà chảy nước mắt.

"Thanh Việt!" Bạch Phi Tuyết đi tới, gọi lại Lục Thanh Việt đang có xúc động muốn đuổi theo.

"Thanh Việt, Lâm tổng đốc cùng Lâm thiếu gia đang đến đây."

"Ân!" Lâm tổng đốc là thế lực lớn nhất phía nam, lần này lại đây cũng là cho hấn mặt mũi.

Hoàng Yêu diễn đủ rồi, chỉ chờ trốn vào buồng vệ sinh, rồi cuộc nhẹn không được nở nụ cười.

Xem ra nàng đêm nay ra sức diễn xuất vẫn là có chút hiệu quả, ít nhất nam nhân không có lập tức đáp ứng chuyện giải trừ hôn ước đã chứng minh trong lòng hấn đối với Mục Vân Kiều là có cảm giác.

Biểu hiện của Lục Thanh Việt làm Hoàng Yêu vô cùng vừa lòng, Hoàng Yêu giờ cao khóe miệng, tâm tình cực kỳ tốt mà ra khỏi buồng vệ sinh.

"Âm nhạc động lòng người, ta có may mắn có thể mời được tiểu thư nhảy điệu nhảy này hay không?" Một nam tử miệng lưỡi trơn tru từ chính diện lại đây đón tiếp nàng, hấn một thân tây trang màu hồng phấn, tóc được chải không chút cầu thả, một đôi mắt đào hoa đánh giá toàn người Hoàng Yêu.

Hấn thích nhất là tiểu mỹ nhân như vậy.

Hoàng Yêu mặc kệ hấn, liền xoay người rời đi.

Nam tử xem nàng phải đi, một phen dùng thủ đoạn giữ lại Hoàng Yêu nàng, tên háo sắc hơi nheo mắt lại, đầu miệng ghé sát gần mặt nàng, "Đừng đi nha, chúng ta trước..... Ách, đau đau đau."

Hoàng Yêu đôi mắt nhú lại, có ý muốn động thủ, bất quá có người nhanh hơn nàng một bước.

Một bóng người màu đen hiện lên, một phen kiềm trụ lại tay tên háo sắc, trực tiếp bẻ ra sau eo hấn, tên háo sắc lập tức quỵ trên mặt đất: "Ép buộc nữ nhân không phải là phong độ mà nam nhân nên có."

"Người người người..... Biết ta là ai sao!" Tên háo sắc kêu gào.

"Không muốn biết." Nam nhân một quyền đánh tới, đôi mắt cùng mũi của tên háo sắc đều xanh tím.

"Cứu mạng, cứu mạng, ta sai rồi, sau này không dám nữa." Tên háo sắc bị đánh đau, quỵ trên mặt đất xin tha.

"Vị tiểu thư này, người có muốn buông tha hấn hay không?" Hắc y nam nhân xoay người lại, Hoàng Yêu lúc này mới thấy rõ bộ dáng của hấn.

Nam nhân hai tròng mắt giống như đêm tối yên tĩnh mà thần bí, ánh mắt thần bí ưu nhã chôn sâu, hơi hơi giờ lên khóe miệng mang theo một tia cuồng ngạo không kèm chế được, khuôn mặt anh với tuấn đường cong cứng đờ, khí chất thượng giả ập vào mặt.

Hoàng Yêu đôi mắt hơi hơi sáng ngời, nàng đi vào thế giới này lần đầu gặp qua nam nhân cùng Lục Thanh Việt bất kham trên dưới*.

* bất kham trên dưới không phân biệt được ai mạnh hơn ai.

"Loại người này..... Thả đi!" Hoàng Yêu không thèm liếc mắt nhìn tên háo sắc một cái, xem nhiều thêm một chút chính là làm ô uế mắt của nàng.

Tên háo sắc bò dậy, hần ngu dần muốn buông lời hung ác, chỉ là nhìn đến nam nhân đối diện liền hoảng sợ, ngay sau đó nhanh chóng chạy, cũng bắt chập rất nhiều.

"Vân Kiều." Lục Thanh Việt đi tới, nhìn đến nam nhân bên người nàng, hơi hơi nhú mày.

"Lâm thiếu đồ đốc." Lục Thanh Việt gật đầu ý bảo.

"Lạch cạch" thanh âm bật lửa vang lên.

Lâm thiếu nam nhân dựa vào trên mặt tường, khoe mắt hơi hơi cao lên, nhìn đến Lục Thanh Việt trong mắt ý cười càng sâu, đối Hoàng Yêu cong lưng: "Tiểu thư mỹ lệ, có thể mời người nhảy một điệu sao?"

Bầu không khí giữa hai nam nhân bắt đầu nổi lên sóng ngầm làm không ít người ghé mắt nhìn qua, Lâm thiếu đồ đốc cùng Lục soái giống như không thích nhau a!

Bạn đang đọc truyện *Ma Nữ Tài Thế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10

Edit: thaovy07052004

"Được thôi!" Hoàng Yêu giống như không thấy được bầu không khí giữa hai người nam nhân, khoe miệng cong lên, tay đặt ở trên tay Lâm thiếu đồ đốc.

"Vinh hạnh cực kỳ." Lâm thiếu đồ đốc độ cung ở khoe miệng lớn hơn nữa, cười liếc mắt với Lục Thanh Việt đang có sắc mặt lạnh lùng, giữ chặt tay Hoàng Yêu, cả hai cùng nhau đi thoảng qua Lục Thanh Việt đến sân nhảy.

Tay Hoàng Yêu để ở trên vai Lâm thiếu đồ đốc, Lâm thiếu đồ đốc giữ lấy eo nàng, hai người khoảng cách thân mật khăng khít, âm nhạc chậm rãi chảy xuôi ở giữa hai người, trong họ thật đẹp đôi.

Lục Thanh Việt nhìn hai người trên sân nhảy, đôi mắt hơi hơi nheo lại, trong lòng khó chịu nhưng không có chỗ để phát tiết.

Lục Thanh Việt phản ứng lại, bây giờ ánh mắt Mục Vân Kiều nhìn hắn không còn vẻ si mê giống trước đây.

Nàng.....

Trong lòng Lục Thanh Việt lại càng khó chịu hơn, Bạch Phi Tuyết đi đến, ôm lấy cánh tay hắn: "Thanh Việt, chúng ta cũng nhảy đi!"

Lục Thanh Việt mảy mặt lại, bất động thanh sắc đem cánh tay rút trở về, xoay người rời đi: "Ta còn có việc, tự người chơi đi, đêm nay ta không thể đưa người về."

Bạch Phi Tuyết nhìn bóng dáng Lục Thanh Việt, trong mắt hiện lên một tia khó chịu, nhìn Hoàng Yêu trên sân nhảy, thần sắc khinh miệt.

Trên sân nhảy, Lâm thiếu đồ đốc ôm Hoàng Yêu, khoe môi treo lên ý cười tà khí: "Mục tiểu thư cùng Lục soái hẳn là sắp kết hôn đi, liệu ta có may mắn được tham gia hay không?"

Lời nói của nam nhân có ẩn ý, Hoàng Yêu cúi đầu, giống như thực thẹn thùng khi nói về vấn đề này: "Hết thầy đều dựa vào ý tứ của Thanh Việt ca ca."

"Ngà? Nhưng ta thấy quan hệ của Lục soái cùng Bạch tiểu thư, giống như....." Lâm thiếu đồ đốc không nói hết về sau nhưng ý tứ đã quá rõ ràng.

Muốn châm ngòi ly gián quan hệ bọn họ sao?

Hoàng Yêu trong lòng hiểu rõ, Lâm thiếu đồ đốc cùng Lục Thanh Việt là đối thủ, nhưng một cái là đại soái, một cái là thiếu đồ đốc bị cha dè ở phía dưới, rốt cuộc thấp hơn một cái đầu, Lâm thiếu đồ đốc hẳn là trong lòng không cam lòng đi.

"Àn, ta biết." Hoàng Yêu rũ đôi mắt xuống, thanh âm có chút nghẹn ngào, thân thể nhỏ xinh bị cả người hắn bao bọc hoàn toàn, trên khuôn mặt kiều diễm kia toát ra bộ dáng mất mát, làm trong lòng nam nhân hơi hơi động.

Hôm nay Hoàng Yêu mặc một thân sườn xám tôn lên nhan sắc kiều diễm của nàng, đúng là ngày đó nàng có yêu cầu cửa hàng làm một bộ, thay đổi phía sau sườn xám khiến nàng có vẻ càng thêm kiều mỹ đáng yêu, làm tâm nam nhân sinh ra ý muốn bảo hộ cùng thương tiếc.

"Kiều Kiều, ta có thể kêu người như vậy sao?" Lâm thiếu đồ đốc cúi người, mặt tới gần Hoàng Yêu, tư thế thân mật.

"A?" Hoàng Yêu ngẩng đầu, nhìn đôi mắt thâm thúy của nam nhân, mặt liền đỏ: "Chúng ta, chúng ta không có thân thiết đến vậy đi!"

Bộ dáng thiếu nữ đỏ mặt giống như một bông hoa sen hồng đầy mê người, ngọt ngào lại như dòng nước trong mát, Lâm thiếu đô đốc vươn tay véo véo mặt nàng, chọc thiếu nữ thẹn quá thành giận trừng mắt.

Lâm thiếu đô đốc tâm tình lại vui vẻ, không nghĩ tới vị hôn thê của Lục soái đáng yêu như vậy, đáng tiếc Lục Thanh Việt lại không có mặt nhìn.

Trên lầu.

"Lục soái." Người khác kêu lên, thời điểm đang chuẩn bị nhìn xuống theo ánh mắt Lục Thanh Việt, nam nhân liền đem tầm mắt thu trở về.

"Lâm thiếu đô đốc đó, các người trông coi hẩn cho kỹ." Lục Thanh Việt hẩn không tin là lần này bọn họ tới mà không có mưu đồ gì.

Nghĩ đến bản thân vừa mới thấy một màn kia, lời nói Lục Thanh Việt dừng một chút: "Phải vài người bảo hộ Mục tiểu thư."

Người khác sững sốt, phản ứng lại, đây là nói Mục tiểu thư không phải Bạch tiểu thư, kinh ngạc một chút sau liền đáp ứng: "Vâng!".

—

Sau khi yến hội kết thúc, Lục lão gia tự mình tiếp đãi Hoàng Yêu.

"Vân Kiều, là Thanh Việt có vấn đề, xem ta về rồi sẽ hung hăng đánh hẩn một trận." Lục lão gia biết tính cách nhi tử nhà mình, đáng tiếc Vân Kiều là một cô nương tốt vậy mà.

"Lục bá bá, không cần đâu, ta đã đáp ứng cùng Thanh Việt ca ca giải trừ hôn ước rồi." Hoàng Yêu lắc đầu, ngoan ngoãn cười.

Bạn đang đọc truyện *Ma Nữ Tài Thế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Người là đang giải thích cho ta sao?

Edit: Vy Vy.

"Giải trừ hôn ước?" Lục lão gia kinh ngạc, nhìn bộ dáng tươi cười miễn cưỡng của Hoàng Yêu mà đau lòng đập bàn một cái tức giận nói: "Tiểu tử thú, hẩn dám cùng người giải trừ hôn ước, xem ta....." Đánh chết hẩn.

Lục lão gia còn chưa nói xong thì Lục Thanh Việt mang khuôn mặt âm trầm từ bên ngoài bước vào.

Thấy Lục Thanh Việt, đôi mắt Lục lão gia trừng lên muốn lên tiếng mắng người nhưng lại bị Hoàng Yêu giành trước một bước.

"Lục bá bá, hiện tại chuyện ép duyên này đã rất cổ hủ, ta cùng Lục ca ca rồi cũng sẽ có người mình thích, miễn cưỡng ở bên nhau đối với cả hai đều không tốt." Hoàng Yêu nói xong, còn đặc biệt quay sang Lục Thanh Việt cười cười: "Thanh Việt ca ca, người nói đúng không?"

Hoàng Yêu nói hợp tình hợp lý, Lục Thanh Việt vốn nên vui mừng, nhưng hiện tại nghe được Hoàng Yêu nói như vậy, trong lòng lại cực kỳ không thoải mái.

Đặc biệt là khi nghe Hoàng Yêu nói câu "sẽ có người mình thích", chẳng lẽ nàng đã có người mà mình thích?

Lục Thanh Việt nhăn mày lại, người đầu tiên hẩn nghĩ tới là Lâm thiếu đô đốc.

Không được, Vân Kiều là người ngoan hiền, không thể không chế được cái loại hoa hoa thiếu gia đó, tuy rằng hẩn đối Vân Kiều không có tình yêu nam nữ, nhưng cũng vẫn luôn xem Vân Kiều như muội muội.

Theo bản năng, trong lòng Lục Thanh Việt kịch liệt phản đối nàng cùng Lâm thiếu đô đốc ở bên nhau.

Hoàng Yêu thấy Lục Thanh Việt nhàu mày không nói lời nào, trong mắt hiện lên một tia giáo hoạt, chạy đến trước mặt Lục lão gia lắc lắc cánh tay ông: "Lục bá bá, ta cùng Thanh Việt ca ca làm huynh muội không phải càng thân thiết hơn sao? Nếu không, ngại thu ta làm con gái nuôi cũng được!"

"Không được!" Không chờ Lục lão gia mở miệng, Lục Thanh Việt liền nói một tiếng phủ quyết.

Hoàng Yêu cùng Lục lão gia khó hiểu nhìn hẩn, Lục Thanh Việt ho khan một tiếng, chính hẩn cũng không biết vì cái gì hẩn lại phản đối nhanh như vậy.

"Ý ta là, việc giải trừ hôn nhân là đại sự, vẫn nên để hai nhà cùng đối mặt với nhau thương lượng cho tốt." Lục Thanh Việt nói, liền giữ chặt Hoàng Yêu: "Kiều Kiều, ta đưa ngươi trở về."

Hoàng Yêu thấy thời gian không sai biệt lắm, cùng Lục lão gia nói lời từ biệt rồi để cho Lục Thanh Việt lái xe đưa nàng trở về.

Xe Lục Thanh Việt như người của hẩn, đều mang về lạnh lùng nghiêm túc, Hoàng Yêu cúi đầu ngồi ở trên ghế sau không nói một lời, không khí trong xe cực kỳ an tĩnh.

Lục Thanh Việt khẽ nhìn Hoàng Yêu, ánh đèn ven đường rọi vào khuôn mặt trắng nõn của thiếu nữ càng làm cho nàng thêm vài phần diễm tĩnh, cặp mắt kia thanh

triệt sáng ngồi lại không hề giống như trước chỉ biết chuyên chú nhìn hân.

Chẳng lẽ, nàng thật sự muốn cùng hân giải trừ hôn nhân.

Cho tới nay, Lục Thanh Việt cho rằng Hoàng Yêu mở miệng nói giải trừ hôn nhân với hân chỉ đơn thuần là vì câu kinh, cũng không hề ở trong lòng, nhớ đến vừa mới này nàng cùng Lục lão gia nói chuyện, còn có việc nàng dường như đã khác trước.

Lục Thanh Việt trong lòng sinh ra một chút kinh hoàng, còn có chút ghen ngào.

"Kiều Kiều." Âm thanh trầm thấp lạnh lẽo trước kia của nam nhân giờ phút này mềm đi vài phần.

"Ân." Hoàng Yêu nhìn phong cảnh ngoài xe, thấp giọng lên tiếng.

Lục Thanh Việt trầm mặc một lát mới mở miệng nói: "Bạch Phi Tuyết là đặc vụ."

Hoàng Yêu kinh ngạc quay đầu nhìn Lục Thanh Việt: "Đặc vụ?"

"Ân, nàng tiếp cận ta là có mục đích, ta liền tương kế tựu kế đem nàng lưu lại bên cạnh." Lục Thanh Việt nhìn đôi mắt thiếu nữ nháy mắt sáng lên, trong mắt hiện lên một tia ý cười.

Xem ra nha đầu này vẫn rất dễ ý hân a!

"Thanh Việt ca ca, người là đang giải thích cho ta sao?" Đôi mắt Hoàng Yêu sáng ngời nhìn hân, làm người nhìn không được muốn hôn lên đôi mắt sạch sẽ ấy.

Xác thật, Lục Thanh Việt đã làm như vậy.

Nhẹ nhàng đặt một nụ hôn trên đôi mắt Hoàng Yêu, lông mi Hoàng Yêu run rẩy, thanh âm mềm mại kêu: "Thanh Việt ca ca."

Lục Thanh Việt nhìn khuôn mặt thiếu nữ hồng hồng, lông mi rung lên giống như cánh bướm tiến thẳng vào trong lòng hân, đột nhiên hân thật muốn đánh chính mình một cái.

Hân như thế nào lại có thể làm ra hành động như vậy với nàng!

Bạn đang đọc truyện *Ma Nữ Tái Thế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Lưu học*

* Lưu học: Hay còn gọi là du học. Người đi lưu học (du học) được gọi là lưu học sinh (du học sinh) Lưu học sinh là các học sinh đang sống và làm việc tại nước ngoài.

Edit: Thảo Vy

"Thanh Việt ca ca, người....." Thiếu nữ ngẩng đầu, không xác định nhìn Lục Thanh Việt, không rõ hân làm như vậy là có ý gì.

"Kiều Kiều, không cần giải trừ hôn ước, gả cho Thanh Việt ca ca được không?" Lục Thanh Việt sờ đầu Hoàng Yêu, bây giờ nói ra những lời này, nội tâm hân thầm thở dài nhẹ nhõm.

Hóa ra trong tiềm thức hân cũng không bài xích việc cưới Vân Kiều.

"Vâng." Hoàng Yêu mi mắt cong cong, gật gật đầu.

"Vậy... Thanh Việt ca ca, khi nào chúng ta cử hành hôn lễ?" đáy mắt Hoàng Yêu hiện lên một tia hắc ám nhưng bị nàng mau chóng che dấu đi.

"Việc hôn lễ ta sẽ cùng Mục thúc bọn họ thương lượng, Kiều Kiều chỉ cần ngoan ngoãn chờ làm tân nương là được." Thanh âm Lục Thanh Việt không tự giác mang theo một phần ôn nhu.

Xác định tâm tư Lục Thanh Việt, hai nhà mau chóng thương lượng việc cử hành hôn lễ.

"Ma nữ đại nhân, giá trị hảo cảm của Lục Thanh Việt dành cho ngài chỉ có 75 thôi!" Hệ thống Nháo Nháo nói ra vấn đề Hoàng Yêu cần phải giải quyết.

75 giá trị hảo cảm còn chưa đạt tới cái gọi là thích, càng miễn bàn việc hân sẽ chấp nhận từ bỏ sinh mạng vì yêu, xem ra so với nữ nhân khác thì hảo cảm mà Lục Thanh Việt cho nàng chỉ nhiều hơn một chút mà thôi.

Hoàng Yêu không chỉ muốn hoàn thành nhiệm vụ rồi lấy điểm khen thưởng, tất cả đều quá ít.

"Tiểu thư, điện thoại." Thủy Lam gọi nàng.

Hoàng Yêu tiếp nhận điện thoại, bên trong truyền đến một giọng nam trầm thấp, là Lâm thiếu đồ đốc gọi đến.

"Mục tiểu thư." Giọng nam gọi cảm từ đầu bên kia của điện thoại truyền đến.

"Ân, người khỏe!" Giọng nữ ngọt ngào mềm mại truyền qua điện thoại.

"Buổi tối....." Lâm thiếu hơi nóng vội cũng dừng một chút, nghe được thanh âm ngọt ngọt mềm mềm, hẳn chợt nghĩ lại cái ý tưởng mời nàng ăn cơm tối bây giờ có chút đột ngột.

"Buổi tối đi ngủ sớm một chút." Lâm thiếu có chút xấu hổ ho nhẹ một tiếng.

"Cảm ơn." Trong mắt Hoàng Yêu hiện lên ý cười.

Sau khi cúp điện thoại, Lâm thiếu cầm điện thoại trên tay thần thờ nửa ngày, thẳng đến phía dưới lầu có người kêu hắn mới buông điện thoại ra rồi nhìn điện thoại cười cười.

"Ma nữ đại nhân, Lục Thanh Việt quyết định muốn cưới người!" Hệ thống Nháo Nháo một bộ dạng nhiệm vụ sắp kết thúc, dùng ngữ khí vui vẻ chúc mừng.

"Lúc này kịch vui chỉ vừa mới bắt đầu thôi!" Hoàng Yêu thỉnh linh tạt ngay một gáo nước lạnh vào hệ thống.

"Chỉ là, chỉ là....." Nháo Nháo rối rắm, không phải chỉ cần hoàn thành nhiệm vụ kết hôn là được rồi sao, chẳng lẽ ma nữ đại nhân còn có kế hoạch khác.

"Làm nhiệm vụ cứ lơ mơ như vậy thì muốn thu hoạch đủ điểm ma lực tới năm nào tháng nào?" Hoàng Yêu ngồi trên chiếc ghế mây*, nhìn bầu trời xanh ngoài cửa sổ, giống như là làm bầm bầu một mình cũng giống như đang trả lời Nháo Nháo.

* Hình minh họa cho ghế mây.

(Nếu bạn nào muốn biết thêm về kiểu dáng khác thì hãy lên mạng xem thêm nhé.)

"A ~" Nháo Nháo cái hiểu cái không gật gật đầu, an tĩnh trở lại.

-

Sáng sớm hôm sau, Lục lão gia mang theo Lục Thanh Việt tới cửa cầu hôn thuận tiện bàn thêm về hôn sự của bọn trẻ.

"Tuy rằng Vân Kiều nhà ta tuổi còn nhỏ, nhưng nếu Thanh Việt đối với Vân Kiều không có tình cảm gì thì người lớn bọn ta cũng không ép buộc." Mục phụ vẫn rất đau lòng nữ nhi mình, cho rằng Lục Thanh Việt tới cửa cầu hôn là cảm thấy áy náy việc Mục Vân Kiều tự sát vì mình.

Ông cũng là nam nhân đương nhiên sẽ hiểu, nam nhân bởi vì nhất thời đồng tình, mềm lòng cưới người, nhưng trái tim lại không ở trên người của người chung quy cũng chỉ là miễn cưỡng nhau.

Mục phụ không hy vọng nữ nhi của mình có một cuộc hôn nhân bất hạnh, hơn nữa Lục Thanh Việt cũng chưa giải thích rõ ràng cho ông về nữ nhân bên cạnh hắn đâu!

"Vân Kiều còn tùy hứng, ta cùng cha nàng tính toán, trước cho nàng đi lưu học đã rồi trở lại suy xét chuyện này sau." Mục mẫu ở một bên nói.

Lưu học?

Lục Thanh Việt cả kinh, ngẩng đầu nhìn Mục mẫu muốn bà chứng thực, giống như hỏi: "Đây là ý của Kiều Kiều?"

"Là ý của ta cùng cha nàng." Mục mẫu nhìn ánh mắt sốt ruột Lục Thanh Việt, trong lòng nghĩ có chút hả giận, người đi lưu học trở về liền ghét bỏ nữ nhi ta là khuê các tiểu thư của xã hội cổ hủ, hiện tại Kiều Kiều nhà chúng ta đi lưu học trở lại không chừng còn không thèm nhìn mặt người.

Bạn đang đọc truyện *Ma Nữ Tái Thế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 13: Vì người mà thay đổi

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Editor: Thảo Vy

Nghe được tin tức Mục Vân Kiều muốn xuất ngoại đi lưu học, Lục Thanh Việt không thể nói rõ được cảm xúc của bản thân bây giờ, chỉ cảm thấy trong lòng rất buồn, dường như bị cái gì đè nặng không thể thở được.

"Bá phụ bá mẫu, việc của Kiều Kiều, là ta sai, thực xin lỗi!" Lục Thanh Việt hít sâu một hơi, tiếp tục nói "Việc Bạch Phi Tuyết là có ân tình khác, hiện tại thật không tiện để tiết lộ sự thật, nhưng ta bảo đảm, ta cùng nàng không có loại quan hệ đó, để hai người cùng Kiều Kiều hiểu lầm, là ta không phải."

"Ta và Kiều Kiều cùng nhau lớn lên, nàng vẫn luôn ở bên cạnh ta khiến ta không biết quý trọng nàng. Trải qua việc này làm ta suy nghĩ rất nhiều....." Mục phụ Mục mẫu kinh ngạc nhìn hần, không nghĩ tới loại người luôn luôn kiêu ngạo như hần cư nhiên sẽ chấp nhận cúi đầu.

Thái độ của Lục Thanh Việt làm Mục phụ Mục mẫu do dự.....

"Ba, mẹ." Hoàng Yêu từ bên ngoài tiến vào, một thân áo choàng đỏ thêu hoa mạn đà la* làm cho khuôn mặt tinh xảo của Hoàng Yêu thêm vài phần yêu dã.

*hoa mạn đà la: mạn đà la hoa, còn được gọi là hoa bi ngân trắng

Lục Thanh Việt thất thần, Mục Vân Kiều luôn mặc những bộ quần áo tươi sáng có vẻ trẻ con, nhưng màu đỏ điểm lệ như vậy vẫn là lần đầu tiên hần thấy.

Cho tới nay màu đỏ thường là màu sắc điểm lệ phù hợp với nữ nhân nhưng đối với kiểu người nhỏ xinh non nớt như Mục Vân Kiều tự nhiên thấy không thích hợp.

Bất quá khí chất của người một khi đã xảy ra biến hóa sẽ cho người ta cảm giác không giống nhau. Dù Hoàng Yêu biểu hiện ra tính cách giống như nguyên chủ nhưng rốt cuộc Hoàng Yêu cũng không phải Mục Vân Kiều.

Sự tà khí hoặc của nàng không khổng chế được thâm nhập sâu trong xương cốt. Một hành động nhỏ như giờ tay nhấc chân đều toát ra vẻ quyến rũ dù cho giờ phút này linh hồn nàng đang trong một khối thân thể non nớt.

Lục Thanh Việt bị kinh diễm, Mục phụ Mục mẫu cũng cảm thấy trước mắt sáng ngời.

"Xin lỗi! Thanh Việt ca ca, ta nghĩ kỹ rồi, ta muốn thử một lần đến nơi ngươi đã từng đi qua." Ánh mắt Hoàng Yêu thực nghiêm túc, nghiêm túc đến mức làm cho Lục Thanh Việt có chút luống cuống.

"Kiều Kiều, việc trước mắt là....."

"Thanh Việt ca ca, ta biết." Hoàng Yêu đánh gãy lời hần, chậm rãi đi đến trước mặt Lục Thanh Việt, dùng một ánh mắt kiên định nhìn hần.

"Cho tới nay, ta đều sống nép dưới cánh chim của ba mẹ còn có ngươi. Lần này ta muốn dang cánh bay bằng chính sức của mình. Chỉ có trải qua mưa gió, mới có thể trưởng thành. Hi vọng đến lúc đó ta có thể sống vai cùng ngươi mà không phải bị ngươi bảo hộ ở sau lưng."

Lục Thanh Việt nhìn vào đôi mắt của Hoàng Yêu, trong lòng chấn động, giống như giờ khắc này, nữ hài của hần đã trưởng thành, muốn bay đi.

Hần có giữ lại cũng không được.....

"Tốt! "Lục Thanh Việt vươn tay ra muốn giống như trước xoa đầu Mục Vân Kiều, lại bị Hoàng Yêu né tránh.

Nhìn ánh mắt buồn bã của Lục Thanh Việt, khoe môi Hoàng Yêu gọi lên nghịch ngợm cười với hắn:" Thanh Việt ca ca, ta đã không còn là một tiểu hài tử. "

"Đúng vậy!" Lục Thanh Việt cười cười: "Ta đã quên."

"Kiều Kiều, đến lúc đó Lục bá phụ cùng Thanh Việt ca ca sẽ tới chào tạm biệt ngươi." Hai nhà hàn huyên trong chốc lát, Lục lão gia cùng Lục Thanh Việt liền phải đi, Mục mẫu bảo Hoàng Yêu ra tiễn hai người.

Bạn đang đọc truyện *Ma Nữ Tái Thế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Ôm lấy đùi vàng*

*đùi vàng: chỉ việc ôm đùi người có quyền lớn để họ giúp đỡ cho mình.

Editor: Thảo Vy

Mục phụ Mục mẫu đã quyết định cho nữ nhi xuất ngoại, cả hai nhanh chóng làm tốt thủ cho nàng.

"Ma nữ đại đại, chẳng lẽ ngươi thật sự muốn xuất ngoại?" Hệ thống Nháo Nháo nhìn bộ dáng Hoàng Yêu bình tĩnh liền nhin không được mở miệng.

"Ân." Hoàng Yêu gật đầu đáp.

"Nhưng mà, nếu Lục Thanh Việt thay lòng đổi dạ làm sao bây giờ, vất vả lắm mới làm cho hắn nguyện ý cưới ngươi." Việc Nháo Nháo lo lắng thực sự rất bình thường, Lục Thanh Việt nếu có thể thay lòng đổi dạ một lần, cũng có thể thay lòng đổi dạ lần thứ hai, lần thứ ba.....

"Nếu có thể làm cho hắn đồng ý cưới, chẳng lẽ ta còn sợ hắn thay lòng đổi dạ, so với việc hoàn thành nhiệm vụ còn có việc khác càng quan trọng hơn." Hoàng Yêu dựa vào ghế, ngữ khí có chút nghiền ngẫm, Nháo Nháo thầm cảm thấy không tốt.

"Ma nữ đại đại, ngài có kế hoạch gì?"

"Đề thay đổi một con người trong ba năm rất đơn giản, hơn nữa....." Hoàng Yêu nhướn mày cười đến tà tử*: "Trong nước không có lấy một nữ tử trường quân đội a ~"

*tà tử: về bất chính, không chính trực. Gần giống với tà ác.

Nữ tử trường quân đội?

Nháo Nháo sùng sốt, ngay sau đó mở miệng: "Ma nữ đại đại, ngươi muốn làm việc cho quân đội?"

Nháo Nháo có chút không theo kịp mạch não của Hoàng Yêu.

"Lục Thanh Việt kiêu ngạo không phải là vì hắn có binh quyền trong tay sao? Nếu ta đoạt lấy nó, còn lo lắng hắn lật lọng? Lại nói tới, Hoàng Yêu ta không bao giờ chấp nhận việc xem sắc mặt nam nhân mà sống."

Vừa mới tiến vào thế giới, Hoàng Yêu còn không có suy xét đến điểm này, chỉ nghĩ lợi dụng tình cảm từ Lục Thanh Việt còn có vài người khác để gia tăng điểm ma lực, nhưng trải qua mấy ngày suy nghĩ cặn kẽ, Hoàng Yêu thấy điểm tử tốt hơn nhiều.

Một nhọc lấy lòng Lục Thanh Việt, hoàn thành tâm nguyện nguyên chủ, điểm ma lực kiếm được còn chưa có đủ để mua sự kiên nhẫn của nàng đâu, nếu muốn chơi thì phải chơi cho lớn.

Thời đại này đã có nữ gián điệp, cũng có nữ quân nhân, có một số nơi vẫn còn là thời đại cũ hà khắc với nữ nhân, nhưng cũng có tân thời đại nữ quyền*.

*thời đại nữ quyền: thời đại trọng nữ, nữ nhân nắm chính quyền.

Binh quyền tại dân quốc* này, thế lực ngăn cách thời đại, chỉ cần có năng lực đều có thể trở thành bá chủ một phương.

*dân quốc: đất nước dân chủ. Dân chủ là một phương pháp ra quyết định tập thể trong đó mọi thành viên đều có quyền ngang nhau khi tham gia ra quyết định

Nghĩ như vậy, ma lực trong cơ thể Hoàng Yêu bắt đầu tràn lan.

Ma là như thế nào? Chính là tùy tâm sở dục*, đem mặt trái âm u nhất của vạn vật dụ dỗ ra phát huy đến mức tối đa.

*tùy tâm sở dục: không theo ai hết, cứ theo ý mình mà làm.

Sự tồn tại của Hoàng Yêu chính là cực hạn những cảm xúc trong thiên địa nhân loại, đặc biệt là mặt trái của cảm xúc cùng dục vọng đã tạo ra nàng.

Có thể nói, chỉ cần là sinh linh đều có cực hạn cảm xúc tồn tại, Hoàng Yêu là giết không chết.

Cho nên nàng mới bị thần thượng cổ phong ấn lại.

"Ma nữ đại đại ~" Nháo Nháo rơi vào trạng thái sùng bái, bất quá, ma nữ đại đại sẽ không bán nước đi ~

Nhưng làm vậy cũng có thể thu hoạch giá trị thù hận của người trong nước, thậm chí có thể dễ tiếng xấu muôn đời ~

"Ta hiện tại chính là đang cần giá trị hảo cảm để chữa trị nguyên thần." Hoàng Yêu sờ sờ cằm, tự hỏi nên thu hoạch món đồ có lợi cho mình như thế nào mới được.

Giá trị cừu hận tất nhiên cường đại, nhưng thế gian này khó lường nhất chính là nhân tâm, liên tính nàng là nhờ có cảm xúc của sinh linh mà biến thành ma nữ, cũng không thể điều khiển được nhân tâm.

Hoàng Yêu không có cảm giác yêu nước, nàng chính nghĩa nhưng cũng rất tà ác, làm cái gì đều xem tâm tình của nàng.

Mấy chục vạn quân nhân, dù nàng có năng lực khống chế quân đội, cũng không hoàn toàn nắm chắc việc có thể khống chế bọn họ phản bội lại quốc gia.

Hoàng Yêu chưa bao giờ làm việc mà bản thân không nắm chắc, lại nói, ở thế giới này rất dễ thu hoạch giá trị hảo cảm.

"Ma nữ đại nhân, ta muốn ôm đùi." Nháo Nháo cảm thấy rất hạnh phúc, nó thật sự quá may mắn, hệ thống nhà người khác đều phải vất óc giúp ký chủ bày mưu tính kế, nó chỉ cần bán manh làm ký chủ đại nhân vui liền tốt.

Nó đối với Hoàng Yêu thật sự rất giống kẻ vô dụng T_T

Cho nên, Nháo Nháo quyết định hảo hảo ôm lấy đùi vàng của chính mình — ký chủ đại nhân.

"Ma nữ đại đại, ta có thể hỏi người một vấn đề riêng được không?" Nháo Nháo ngượng ngùng mở miệng.

"Nói."

"Chính là, cái kia..... Ân, nhiệm vụ yêu cầu cùng nam nhân làm chuyện đó, ngài là tính toán tự thân vận động hay vẫn là tìm thể thân.....?"

"Xem tâm tình đi!" Hoàng Yêu nhẹ nhàng trả lời, Nháo Nháo ghen hờn không thể nói gì.

Ngủ với nam nhân, còn phải xem tâm tình ma nữ đại nhân T_T

Cho nên, ngài là có khả năng không ngủ, cũng có khả năng.....

Bạn đang đọc truyện *Ma Nữ Tái Thế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Trên cả thích

Editor: Thảo Vy

Ở thời đại này muốn xuất ngoại chỉ có thể ngồi thuyền. Cũng may là Hoàng Yêu sống tại thành thị ở vùng duyên hải, đi bằng thuyền cũng không lâu.

Ba ngày sau, Hoàng Yêu thu thập hành lý thật tốt, người nhà cùng hạ nhân đều đến bến tàu tiễn nàng.

"Tiểu thư thật sự không cần ta đi cùng để chăm sóc cho người sao?" Thủy Lam tội nghiệp nhìn Hoàng Yêu, hi vọng Hoàng Yêu thay đổi chủ ý.

"Đúng vậy a, Kiều Kiều, con chỉ có một mình sống ở bên ngoài, ta và phụ thân con không yên tâm chút nào." Lần này Hoàng Yêu xuất ngoại một mình một người, đến Thủy Lam cũng không mang theo, Mục mẫu lo lắng nàng ở bên ngoài sẽ phải chịu khổ.

"Ba, mẹ, ta muốn bản thân thật sự trưởng thành hơn." Hoàng Yêu trấn an hai người, tiếp nhận lương hành lý từ trong tay bọn họ, chuẩn bị lên thuyền.

"Kiều Kiều." Giọng nói trầm thấp của nam nhân vang lên, Hoàng Yêu quay đầu lại nhìn Lục Thanh Việt đang từ trên xe bước xuống.

"Thanh Việt ca ca." Khóe miệng Hoàng Yêu cong lên, cười với hắn, càng làm cho Lục Thanh Việt không muốn rời xa nàng.

Tới tận bây giờ Lục Thanh Việt mới cảm thấy hắn không có cách nào để có thể buông tay.

"Kiều Kiều, hãy ở lại đây, Thanh Việt ca ca sẽ chăm sóc người thật tốt." Lục Thanh Việt ôm Hoàng Yêu, đem đầu chôn ở trên vai nàng, ngữ điệu nặng nề.

"Thanh Việt ca ca, ta vẫn luôn nghĩ bản thân sẽ sống vai đứng cùng người chứ không phải tránh ở phía sau người." Hoàng Yêu vùi đầu ở trong ngực hân, rầu rĩ nói.

"Hơn nữa, chẳng phải ở thời đại này nữ nhân nên độc lập, kiên cường sao? Thanh Việt ca ca, người không cao hứng cho ta ư?"

"....." Lục Thanh Việt hận không thể tặng cho chính mình một cái tát, sớm biết có ngày hôm nay, lúc trước cần gì mở cái miệng thối ra.

Ôm nửa ngày Lục Thanh Việt mới buông Hoàng Yêu ra, bình tĩnh nhìn nàng, trầm giọng nói: "Ta chờ người trở về."

"Ân." Trên mặt Hoàng Yêu nổi lên một tia đỏ ửng, vừa lúc tiếng thông báo thuyền chuẩn bị rời bến vang lên, Hoàng Yêu nhanh nhẹn nhón chân hôn trên mặt Lục Thanh Việt một cái, thanh âm nhỏ nhẹ mềm mại: "Chờ ta trở lại."

Xúc cảm ấm áp làm Lục Thanh Việt ngẩn ngơ. Nhìn nữ tử nhỏ nhắn bước lên boong thuyền, tâm mềm đến mức không thể tưởng tượng. Nhanh chân tiến lên, Lục Thanh Việt kéo chặt tay Hoàng Yêu, nhắm vào môi nàng hôn xuống một cái, dùng thanh âm chỉ hai người có thể nghe được nói: "Nhất định."

Hoàng Yêu không trả lời hân, bắt quả trên mặt nàng đỏ ửng đã nói lên hết thảy. Lục Thanh Việt nhìn bóng dáng biến mất kia, khước miệng hơi hơi gọi lên, trong mắt tràn đầy ý cười, tâm trạng hân bây giờ rất vui vẻ.

Nữ tử của hân cũng không có thay lòng đổi dạ.

"Ma nữ đại đại, giá trị hảo cảm của Lục Thanh Việt đối với ngài tăng lên đến 88, đã trên cả thích rồi nha ~" bước lên thuyền, Nháo Nháo nói cho Hoàng Yêu tin tức tốt này.

Hoàng Yêu muốn xuất ngoại, Lục Thanh Việt liền an bài cho nàng riêng một khoang thuyền, Hoàng Yêu nằm ở trên giường, trên mặt nơi nào còn có vẻ thiếu nữ thẹn thùng vừa rồi.

Nháo Nháo không thể không cảm thán một câu: Kỹ thuật diễn của ma nữ đại nhân quả nhiên là vô địch.

Bởi vì Hoàng Yêu chính là được cảm xúc tạo ra, nàng có thể dễ dàng biểu hiện ra ngoài bất kỳ cảm xúc mà nàng muốn, giống như hấp thu nhiều loại kỹ năng, cần loại kỹ năng nào chỉ việc ấn nút mở liền có thể sử dụng.

"Đúng rồi, ma nữ đại đại, người muốn học gì trong trường quân đội?" Nháo Nháo hỏi.

Hải quân, lục quân, không quân*, không biết nàng sẽ lựa chọn cái nào.....

*Hải quân: Binh lính chiến đấu trên mặt biển; Lục quân: Lực lượng đánh giặc trên bộ; Không quân: Lính đánh giặc trên không.

"Lính đánh thuê." Hoàng Yêu câu môi cười, cho Nháo Nháo một câu trả lời ngoài ý muốn.

Lính đánh thuê có thể gọi là binh lính, nhưng so quân nhân càng tùy ý cùng sát khí.

Có thể nói lính đánh thuê là sát thủ, sát thủ của quốc gia.

Đến nỗi việc Hoàng Yêu phải làm thế nào để có thể tiến vào đoàn lính đánh thuê Nháo Nháo một chút cũng không lo lắng. Nếu Hoàng Yêu đã quyết định xuất ngoại, như vậy hết thảy mọi thứ đều đã được lên kế hoạch hoàn hảo.

—

Một năm sau.

Tại bến tàu, một nam nhân mặc quân trang* dựa vào xe, khuôn mặt lãnh ngạnh* soái khí làm cho không ít nữ nhân phải quay đầu lại, tiếng thuyền cập bến vang lên, khuôn mặt nam nhân lãnh ngạnh dần trở nên nhu hòa hơn, đi về hướng chiếc thuyền.

*quân trang: trang phục quân nhân. (Hình như lúc trước tui có giải thích qua cái này rồi nhỉ? Tui không nhớ rõ lắm nhưng thôi kệ, vẫn là giải thích ra luôn đi.)

*lãnh ngạnh: lạnh lùng ngay thẳng.

- - - - -

Góc làm nhảm của editor:

Vì tui edit bằng bản CV nên khi mới đọc tới tựa đề chương 15 tui liền phun nước.

Nó ghi là: Chương 15 thích thượng người

Tui hết hồn nghĩ không lẽ chương này có H (Vì thượng có nghĩa là trên cũng có nghĩa khác đen tối hơn là làm những chuyện không phù hợp cho trẻ nhỏ xem (//▽//)), sau đó quyết định edit chương trước rồi nhan đề tính sau.

Nhờ vậy mới có cái nhan đề trong sáng như bây giờ $\setminus(\geq \nabla \leq)/$

Làm tui giật cả mình luôn.

Bạn đang đọc truyện *Ma Nữ Tài Thế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 16: Người thay đổi rồi

Editor: Thảo Vy

Khoang thuyền vừa mở, đám người chen chúc nhau đi ra, Lục Thanh Việt liếc mắt một cái liền thấy được bóng hình điểm lệ xinh đẹp trong đám người kia.

Mặc ngoài chiếc áo sơ mi trắng là áo khoác nhỏ màu đen, quần tây đen ống thẳng, dáng người nàng có vẻ là lướt hấp dẫn, tóc xõa dài thùy mị, bên cổ buộc một chiếc khăn lụa in hoa, cả người mang vẻ thành đạt lại không mất đi phần ưu nhã.

Thấy hấn, khoe miệng nữ nhân gọi lên, vẫy vẫy tay về phía hấn.

Nàng cười, trong phút chốc tất cả loài hoa đều tỏa hương thơm ngát!

Bước chân Lục Thanh Việt dừng một chút, nhìn nữ nhân đang đi về phía hấn, có chút hoảng loạn.

Nữ hài trong trí nhớ của hấn đã trưởng thành!

"Thanh Việt ca." Giọng nữ giòn giòn vang lên, đem suy nghĩ của Lục Thanh Việt kéo trở về.

Thanh Việt ca, Thanh Việt ca ca, hai cách gọi, thiếu một chữ, ý tứ cũng khác nhau.

"Đã trở lại." Lục Thanh Việt vươn tay, nghi giống trước kia sờ tóc nàng. Nhìn đến mái tóc xõa dài của nàng hấn lại bỏ tay xuống.

"Àn, ba mẹ ta đâu?" Hoàng Yêu nhìn phía sau hấn, không thấy được Mục phụ Mục mẫu, nghi hoặc hỏi.

"Bọn họ có việc tới không được." Ánh mắt Lục Thanh Việt lóe lên cũng không nói cho nàng biết, khi hấn thu được tin tức nàng trở về cũng không có thông báo cho Mục phụ Mục mẫu, chỉ muốn một mình đi đón nàng.

Trong một năm này, hấn cùng Hoàng Yêu có gọi điện thoại và gửi thư cho nhau, tuy rằng không nhiều lắm, nhưng hấn lại có thể cảm nhận được Hoàng Yêu đang dần thay đổi, từ lúc nàng lần lượt hồi âm cho hấn, hấn lo lắng bắt đầu chú ý tới những biến hóa mới của nàng.

"Nga." Hoàng Yêu gật gật đầu, không có lên tiếng.

Nhất thời không gian giữa hai người im lặng đến lạ thường. Trong lòng Lục Thanh Việt có chút phiền muộn, nữ hài nhiệt tình dạt dào tình cảm đối với hấn trong trí nhớ bây giờ trở nên thật lạnh nhạt.

Chẳng lẽ nàng đã quên lời nói một năm trước khi nàng rời đi?

Nhìn đến ánh mắt dần trầm xuống của Lục Thanh Việt, Hoàng Yêu cười nhạo ở trong lòng một tiếng.

Nam nhân chính là quá tự đại, hấn cho rằng nàng vẫn còn giống khi xưa kiên nhẫn lấy lòng hấn?

"Thanh Việt ca, cảm ơn người tới đón ta." Hoàng Yêu lại cười lịch sự nói, do dự một lát: "Bất quá, một lát nữa bằng hữu của ta sẽ tới, cho nên....."

"Cho nên, người muốn ta trở về?" Khuôn mặt Lục Thanh Việt hoàn toàn trầm xuống, một phen giữ chặt tay Hoàng Yêu, có chút thô bạo nhìn chăm chăm nàng, tựa như muốn nhìn thấu cả người nàng.

"Người thay đổi." Trong lòng Lục Thanh Việt như bị người ta đánh một quyền nhói đau.

"Thanh Việt ca, ai rồi cũng sẽ thay đổi, đến thời đại còn biến hóa thì địa vị nữ nhân cũng thay đổi thôi." Hoàng Yêu vẫn như cũ cười, nhưng ý cười kia lại giống như là châm chọc.

Hai tay Lục Thanh Việt nắm chặt lại, trong lòng có một cảm giác nói không nên lời, thất vọng, mất mát, khổ sở, hối hận.....

Năm đó, thời điểm hấn trở về, có phải Mục Vân Kiều cũng có loại cảm giác như thế, bởi vì những lời nói này, đúng là năm đó hấn đã nói với nàng.

Năm đó, hấn cùng nàng nói: "Kiều Kiều, thời đại đã thay đổi, đã không còn là thời đại đầy quy củ, địa vị của nữ nhân ở tương lai rồi cũng sẽ thay đổi, không thể quay lại kiểu truyền thống cũ."

"Người..... Kỳ thật là oán giận ta đi!" Lục Thanh Việt cười tự giễu, nhìn Hoàng Yêu bây giờ đã không còn dung mạo mỹ nhân non nớt nữa. Nàng của hiện tại, tự tin, ưu nhã, mỹ lệ, thời thượng. So với một năm trước càng chói sáng, giống như viên trân châu đã được phủ hết bụi trần, phát sáng không tỳ vết.

"Đó là Mục Vân Kiều trước kia, không phải ta." Hoàng Yêu nửa thật nửa giả nói.

Nàng không biết Mục Vân Kiều có oán giận Lục Thanh Việt hay không, nhưng nàng thật sự rất muốn giáo huấn loại nam nhân như thế này.

Nữ nhân không phải là thứ để người lúc cần thì kêu một tiếng là tới, không cần thì đuổi một cái liền đi, không có người sẽ đứng ở tại chỗ chờ người đến.

Hắn chưa bao giờ nghĩ cho Mục Vân Kiều, muốn thì giải trừ hôn ước, thích liền phải kết hôn, hắn có từng có hỏi xem Mục Vân Kiều muốn gì chưa?

Nam nhân kiều ngạo lại tự đại, ở thời đại này không chỉ có mỗi Lục Thanh Việt, rất nhiều nam nhân đều có tật xấu này.

Đem thể tử vứt đi làm như là họ đang chống lại xã hội cũ bất công, còn coi nó là một vinh dự.

Nhưng những nam nhân này có nghĩ tới, nếu nữ nhân cũng đi du học, mọi chuyện sẽ thế nào?

Bạn đang đọc truyện *Ma Nữ Tài Thế* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Chúng ta kết hôn đi

Editor: Thảo Vy

"Vân Kiều." Một chiếc xe màu đen ngừng lại bên cạnh cả hai, nam nhân từ bên trong nhô đầu ra hô, đánh vỡ không khí đang gọn sóng giữa hai người.

Lục Thanh Việt nghe tiếng, nhìn người tới bằng ánh mắt lạnh lẽo, quay đầu lại về phía Hoàng Yêu, phẫn nộ ra tiếng: "Đây là kinh hi ngươi cho ta?"

Người tới không phải ai khác, chính là Lâm Thiếu Viêm, đối thủ của Lục Thanh Việt.

Hiện tại khá hơn nhiều, là một tình địch.

"Vân Kiều, hoan nghênh trở về." Lâm Thiếu Viêm thấy sắc mặt Lục Thanh Việt, cười đến càng tùy ý, càng muốn đổ dầu vào lửa, đối với Lục Thanh Việt thổi huyết sáo.

Hoàng Yêu nhún vai, lạnh lùng ném cho hắn một cái liếc ngang, mở cửa xe.

Lục Thanh Việt trở tay giữ chặt Hoàng Yêu, bộp một tiếng đá cửa xe, mạnh mẽ túm Hoàng Yêu kéo lên xe mình, đóng cửa lái xe đi, liền mạch lưu loát.

"Thanh Việt ca, chúng ta chỉ là bằng hữu, ngươi không cần vô cớ gây rối có được không?" Ngồi trên xe Hoàng Yêu trong mắt hiện lên một tia châm chọc cùng ý cười khi thực hiện được mục đích.

"Cái gì gọi là vô cớ gây rối, Mục Vân Kiều, ngươi là vị hôn thê của ta, cùng nam nhân khác ở bên nhau thích hợp sao?" Lục Thanh Việt muốn nổ tung, đáy mắt phiếm hồng, tay lái nắm chặt, gân xanh nổi lên đầy hung bạo.

"A ~" Hoàng Yêu cười nhạt, nhìn chằm chằm khuôn mặt nghiêng của Lục Thanh Việt gần từng chữ: "Năm đó thời điểm ngươi về nước, mang theo nữ nhân khác tới trước mặt ta từ hôn, bảo ta không cần vô cớ gây rối, ngươi có nghĩ tới cảm nhận của ta hay không?"

Một câu này làm cho Lục Thanh Việt dừng xe lại đột ngột, thời điểm Hoàng Yêu còn không kịp phản ứng, bị người kéo mạnh một phen hôn tới tấp.

Nụ hôn cuồng bạo, thậm chí có thể nói là phẫn nộ, giống như tất cả cảm xúc dồn nén bấy lâu đều phát tiết ra ở cái hôn này.

Hôn nửa ngày Lục Thanh Việt mới chịu buông Hoàng Yêu ra, nhìn môi Hoàng Yêu sưng đỏ, còn có cặp đôi mắt ủy khuất kia, trong mắt Lục Thanh Việt hiện lên một tia áy náy, thấp giọng nói: "Thực xin lỗi."

Hắn đại khái đã hiểu rõ, hành động của Hoàng Yêu hôm nay đều là vì giận hắn, vì trả thù hắn.

Lục Thanh Việt ngược lại không trách nàng, chỉ cảm thấy càng đau lòng, năm đó hắn không có nghĩ cho cảm giác của nàng, hiện tại tự mình lĩnh hội mới biết được cảm giác đó như thế nào.

"Ô ô....." Hoàng Yêu ôm chặt eo Lục Thanh Việt, cúi đầu vào ngực hắn, thấp giọng khóc.

"Ta không có thay lòng đổi dạ, ta chính là rất giận. Lúc nghĩ đến, nghĩ đến một năm này ngươi cùng nữ nhân khác ở bên nhau, cùng nữ nhân khác....." Hoàng Yêu nghẹn ngào ra tiếng, tâm Lục Thanh Việt cũng đau lên theo.

"Ma nữ đại đại, giá trị hảo cảm của Lục Thanh Việt dành cho ngài bay lên đến 92, yêu ngươi nha ~" Nháo Nháo vui vẻ rải hoa.

Một năm nay, dù Hoàng Yêu cùng Lục Thanh Việt có trao đổi thư từ, thường gọi điện thoại cho nhau, nhưng giá trị hảo cảm của Lục Thanh Việt đối với nàng vẫn luôn dừng ở mức tám mươi mấy, duy trì ở giai đoạn thích.

Hoàng Yêu liền phân tích nguyên nhân, tình cảm quá mức thuận lợi mới không có sự mãnh liệt trong đó, cho nên Hoàng Yêu liền an bài một vở diễn.

Thứ nhất là trả thù hành động của Lục Thanh Việt lúc trước đối với nguyên chủ. Thứ hai là kích thích Lục Thanh Việt, cho hắn biết nàng không phải là Mục Vân Kiều yên lặng chờ đợi, vì hắn trả giá hết thấy, nàng cũng có tính cách, có cảm xúc riêng.

"Tốt tốt, đều là ta sai. Kiều Kiều, một năm nay ta rất nhớ ngươi, mỗi ngày đều nghĩ đến ngươi." Lục Thanh Việt một bên vỗ vỗ lưng Hoàng Yêu, hôn tóc nàng, một

bên trấn an nói lời âu yếm, ngữ khí ôn nhu.

Hoàng Yêu chôn đầu trong lòng ngực Lục Thanh Việt, vui vẻ cười, xem ra chiều này không tồi, có thể lợi dụng nhiều lần!

Bất quá, tốt quá hoá lớp*.

*tốt quá hóa lớp: Sự việc làm quá mức thì không đạt được hiệu quả tốt.

"Thanh Việt, chúng ta kết hôn đi!" Hoàng Yêu không quên việc chính, điều chỉnh lại cảm xúc hoà nhã*, từ trong lòng ngực Lục Thanh Việt ngẩng đầu nói.

*hòa nhã: ôn hòa và nhã nhặn.

Bạn đang đọc truyện *Ma Nữ Tái Thế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Gặp lại Bạch Phi Tuyết

Editor: Thao Vy

Chúng ta kết hôn đi!!!

Lục Thanh Việt nghe câu nói đó, tưởng mình bị ảo giác, thẳng đến Hoàng Yêu cường điệu lập lại một lần nữa hần mới hồi phục tinh thần.

Đột nhiên một kinh hi lớn như vậy rơi trúng hần, Lục Thanh Việt trong lúc nhất thời ngây dại.

"Sao vậy? Người không muốn sao?" Hoàng Yêu nghiêng đầu nhìn hần, đáy mắt sinh ra một tia uy khuất cùng mát mẻ.

"Không phải, ta chỉ là cao hứng quá thôi." Lục Thanh Việt nhanh miệng phủ nhận, kích động ôm lấy Hoàng Yêu, lực đạo lớn như muốn đem nàng hòa vào làm một với cơ thể của mình.

Trước đó một khắc Lục Thanh Việt còn đắm chìm trong phần nộ Hoàng Yêu thay đổi sau khi về nước. Giờ đây lại đắm chìm trong vui sướng khi Hoàng Yêu đưa ra yêu cầu kết hôn cùng hần, cảm giác từ dạ ngực đến thiên đường này thật sự không cần quá kích thích như vậy.

Hoàng Yêu đem đầu vùi trong lòng ngực Lục Thanh Việt, nghe mùi hương đặc biệt của nam nhân, khoe môi gọi lên ý cười.

Lục Thanh Việt làm việc hiệu suất thần tốc, nhanh chóng cùng Lục lão gia đưa sính lễ đến Mục gia định ngày kết hôn, sau đó bắt tay chuẩn bị hôn lễ.

Một tháng sau cử hành hôn lễ. Từng nghe nhiều tin tức trong vòng lẩn quẩn của giới thượng lưu, mọi người cũng không có quá mức kinh ngạc, rốt cuộc Lục Thanh Việt cùng Mục Vân Kiều từ nhỏ đã có hôn ước.

Bất quá hai nhà hiện tại đang bắt đầu thảo luận nên tổ chức hôn lễ kiểu Tây hay là hôn lễ kiểu Trung Quốc. Rốt cuộc hiện tại người trẻ tuổi đều theo đuổi phong cách Tây hóa, hôn lễ nên được tổ chức theo hướng Tây Dương vào giờ Ngọ*. Hai nhà thảo luận nửa ngày, cuối cùng vẫn là hỏi người trong cuộc tốt hơn.

*giờ ngo: từ 11 đến 12 giờ. (Nó ghi là thời gian mao, tui thì không rõ vụ này lắm, nghĩ có lẽ nó là giờ ngo. Nếu có thấy tui sai thì hãy góp ý tui sẽ tiếp thu học hỏi ngay. Cảm ơn nhiều ^.^)

"Kiều Kiều thích cử hành hôn lễ như thế nào?" Lục Thanh Việt không có tỏ thái độ, hỏi trước Hoàng Yêu.

"Kiểu Tây a!" Hoàng Yêu nghe vậy, khoe miệng hơi hơi nhếch lên: "Bởi vì ta thích áo cưới màu trắng!"

Lục Thanh Việt hơi giật mình, bởi vì trước khi Vân Kiều xuất ngoại cũng đã từng cùng hần thảo luận qua việc cử hành hôn lễ. Khi đó Mục Vân Kiều riu rít đi theo phía sau hần, nói cho hần nơi nào làm mũ phượng* tốt hơn, nơi nào tú nương* thêu công* tốt, làm áo cưới đẹp như thế nào.

Ngay sau đó, Lục Thanh Việt liền nghĩ tới nguyên do. Lúc trước hần từng nói nàng quá truyền thống rồi. Nghĩ đến đây, Lục Thanh Việt trong lòng có chút hụt hẫng, hận không thể cấp chính mình một cái miệng tốt hơn.

*mũ phượng: có nhiều loại, tui không biết là loại nào nên chỉ đành lấy hình mà tui nghĩ là phù hợp nhất vậy.

*tú nương: cách gọi những người nữ làm nghề thêu thùa.

*thêu công: thêu hình con công lên áo cưới.

"Kiều Kiều, kỳ thật người mặc sườn xám cũng rất đẹp." Lục Thanh Việt nhìn Hoàng Yêu của hiện tại, một thân áo choàng cùng quần tây xinh đẹp. Lúc trước tính nàng trẻ con, trên mặt cũng không có anh khí* cứng cỏi, tuy rằng vẫn là gương mặt kia, nhưng sớm đã không còn là nữ hài ngọt ngào xinh xắn của lúc trước.

*anh khí: Khí khái to lớn, hào khí. (Cảm thấy chú thích cái này thì không chú thích còn dễ hiểu hơn. -_-)

Không biết vì cái gì, Lục Thanh Việt nhìn Hoàng Yêu như vậy, trong lòng đột nhiên không còn, giống như mất đi đồ vật quan trọng.

"Có thể sườn xám đẹp, nhưng cơ hội mặc áo cưới chỉ có một lần a. Thanh Việt, người không muốn xem bộ dáng ta mặc áo cưới màu trắng như thế nào sao?" Hoàng Yêu nhướn mày, ánh mắt bình tĩnh nhìn Lục Thanh Việt.

Lục Thanh Việt nhìn đến cặp mắt sạch sẽ thanh triệt kia, tựa hồ có thể nhìn ra nơi cất giấu bí mật lớn nhất trong tâm hần vậy. Lục Thanh Việt rũ mắt tránh đi.

"Nếu Kiều Kiều thích, vậy chọn kiểu Tây đi!"

"Thanh Việt, buổi chiều cùng ta đi mua quần áo đi!" Hoàng Yêu ôm lấy cánh tay Lục Thanh Việt, chớp chớp mắt nhìn hần, lộ ra vẻ nữ tính ngọt ngào, làm cho Lục Thanh Việt có loại cảm giác như trước kia.

"Được." Lục Thanh Việt duỗi tay xoa xoa đầu Hoàng Yêu, tựa hồ làm như vậy, có thể trở lại năm đó, thời gian mà hai người hồn nhiên nhất.

Lục Thanh Việt trực tiếp lái xe đưa Mục Văn Kiều tới cửa hàng may sườn xám mà nàng thường đến. Bất quá hần không nghĩ tới việc Hoàng Yêu sau khi xuống xe lại kéo tay hần vào cửa hàng âu phục đối diện.

Mới vừa tiến vào cửa hàng âu phục, bọn họ liền gặp lại người quen.

"Bạch tiểu thư, lâu quá không gặp." Hoàng Yêu nhìn nữ nhân đang chọn lựa quần áo chào hỏi.

Bạch Phi Tuyết nghe vậy ngẩng đầu nhìn nam nhân ăn mặc quần trường* cao lớn soái khí, nữ nhân ăn mặc theo kiểu tây rúc vào bên người hần, hai người trông rất xứng đôi. Đây quả thực là cảnh đẹp ý vui, cảm thấy giống như đã từng có một màn tương tự vậy.

Bạn đang đọc truyện *Ma Nữ Tài Thế* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Bạch Phi Tuyết nổi sát ý

Editor: Thảo Vy

Chỉ trong nháy mắt, Bạch Phi Tuyết liền hiểu rõ. Khóe miệng cứng đờ hơi hơi gợn lên, nhìn Hoàng Yêu với ánh mắt khinh thường.

Muốn dùng biện pháp như vậy để trả thù nàng, thật là ấu trĩ.

Hoàng Yêu thấy trong mắt Bạch Phi Tuyết toàn là vẻ khinh thường, tươi cười càng thêm mỹ*.

Nàng là đang trả thù sao?

* điểm mỹ: xinh đẹp mỹ miều

Đúng vậy!

"Lục soái!" Bạch Phi Tuyết đem tầm mắt từ trên người Hoàng Yêu dịch đi, giống như Hoàng Yêu không đáng để nàng nhìn nhiều thêm một cái, cùng Lục Thanh Việt gật đầu chào hỏi.

Lục soái, không phải Thanh Việt!

Một năm nay, mặc dù Bạch Phi Tuyết cùng Lục Thanh Việt không có chặt đứt liên hệ, nhưng rõ ràng cũng không thể tiến thêm một bước nữa.

"Bạch tiểu thư cảm thấy bộ này đẹp sao?" Hoàng Yêu buông cánh tay Lục Thanh Việt ra, cầm lấy chiếc váy màu trắng, dùng tay xoa, cuộc đối thoại thực bình thường, nhưng không khí giữa hai nữ nhân gọn sóng không thua kém gì so với khí thế lãnh lăng* trên người Lục Thanh Việt.

*lãnh lăng: tàn băng lạnh lẽo

"Trông rất thích hợp với Mục tiểu thư." Bạch Phi Tuyết nhìn chiếc váy màu trắng, mặt trên may theo kiểu áo sơ mi phía dưới là làn váy, kiểu dáng rất đơn giản.

"Nhưng ta lại cảm thấy cái váy này thích hợp với Bạch tiểu thư hơn." Hoàng Yêu từ trên giá áo gỡ xuống chiếc váy kêu người phục vụ tính tiền, đem túi đưa vào tay Bạch Phi Tuyết: "Hy vọng đến lúc ta cùng Thanh Việt kết hôn, Bạch tiểu thư nhớ đến chúc phúc cho bọn ta nhé."

Kết hôn!?

Bạch Phi Tuyết ngăn người, nhìn về phía Lục Thanh Việt, lại thấy ánh mắt Lục Thanh Việt chỉ chứa mỗi bóng hình Hoàng Yêu, lòng Bạch Phi Tuyết trầm xuống.

Tâm Lục Thanh Việt thật sự không ở trên người nàng, nhiệm vụ kia của nàng thì sao?

Bạch Phi Tuyết không thể nói rõ tâm tình bây giờ của nàng là gì, thất vọng, mất mát, tiếc nuối, còn có chút nhàn nhạt không vui.

Nàng vốn định tiếp cận Lục Thanh Việt, lấy được tín nhiệm của hần, sau đó đem việc cơ mật của Bắc Dương nắm trong tay, hết thảy đều dựa theo kế hoạch mà tiến

hành.

Nhưng tất cả mọi việc đều bị Mục Vân Kiều phá hủy. Đáy mắt Bạch Phi Tuyết hiện lên một tia lạnh lẽo chết chóc nhưng mau chóng bị nàng che dấu đi.

"Đình! Bạch Phi Tuyết sinh ra sát ý đối với ngài." Hệ thống phát ra cảnh cáo.

Đôi mắt Hoàng Yêu chợt lóe, cười càng vui vẻ.

Sát ý, đây cũng là một loại cảm xúc cực đoan.

"Bạch tiểu thư, đây là thiệp mời hôn lễ, hy vọng người sẽ đến tham dự." thời điểm Hoàng Yêu đưa thiệp mời, nàng ghé sát bên tai Bạch Phi Tuyết nhỏ giọng nói thầm: "Không chỉ có nhiệm vụ, mà ngay cả việc câu dẫn nam nhân cũng bại dưới tay ta, tư vị chắc hẳn không dễ chịu đi!"

Nói xong, Hoàng Yêu che miệng thấp thấp cười, trên khuôn mặt xinh đẹp là ý cười hồn nhiên. Giống như vì Bạch Phi Tuyết đáp ứng tham dự hôn lễ nên nàng mới vui vẻ như vậy. Ít nhất, ở trong mắt Lục Thanh Việt là cái dạng này.

"Đi thôi." Hoàng Yêu không cho Bạch Phi Tuyết cơ hội cự tuyệt, kéo tay Lục Thanh Việt rời đi.

"Chúc mừng, đạt được 5 giờ ma lực." Âm thanh thông báo của hệ thống vang lên.

"Ma nữ đại đại, ngài đã thành công trong việc khiến cho Bạch Phi Tuyết phải chú ý đến." Nháo Nháo cười nói.

Đương nhiên, là chú ý đến việc diệt trừ nàng.

"Rất tốt." Hoàng Yêu gật đầu, trong mắt là ý cười không rõ hàm ý.

-

Một tháng nói dài nhưng thật ra rất mau liền đến, Lục Thanh Việt đã sớm chuẩn bị hôn lễ thỏa đáng.

Hôm nay, phủ đại soái khách khứa tụ tập đông vui, các nhân vật có uy tín danh dự ở phương bắc đều có thể tìm được tại nơi này. Hoàng Yêu đứng ở trên lan can lầu ba đi xuống, trên vai bị một đôi tay ôm lấy.

"Chuẩn bị tốt chưa?" Thanh âm nam nhân mang theo một tia hài hước cùng chờ mong.

"Tùy thời phát huy." Hoàng Yêu đã được trang điểm thật xinh đẹp. Cũng không nhắm vào người nào, vươn tay làm một tướng thủ thế đối với đám người phía dưới.

Bên kia, Bạch Phi Tuyết bung lên một chén rượu trên khay người hầu đang cầm. Trao đổi ánh mắt cùng người hầu, trong lòng hiểu rõ mà không nói ra. Nàng nhìn cặp đôi trên lầu, cười có chút quỷ dị.

Bạn đang đọc truyện *Ma Nữ Tái Thế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Ta không muốn gả cho người

Editor: Thảo Vy

Hoàng Yêu thay áo cưới trang điểm hoàn hảo, thời gian cũng không sai biệt lắm.

Lúc này hôn lễ Tây Dương cũng không hẳn là làm theo hình thức của Tây Dương. Rất nhiều người dựa theo hình thức hôn lễ Tây Dương để làm nghi lễ, nhưng mở yến hội chiêu đãi khách khứa vẫn dựa theo kiểu Trung Quốc mà làm.

Áo cưới của Hoàng Yêu được may theo kiểu dáng của nước ngoài. Chọn ren cùng lụa trắng làm màu chủ đạo, hình thức qua loa hào phóng, trang điểm thanh lệ*, thời điểm nàng kéo cánh tay Mục phụ tiến tới, mọi người đều bị kinh diễm.

*thanh lệ: xinh đẹp trong sạch như nước.

"Nghe nói Mục tiểu thư cùng Lục soái là thanh mai trúc mã, thật hâm mộ quá đi!"

"Có thể gả cho nam nhân như Lục soái thật hạnh phúc a!"

"Không biết cái cô Bạch tiểu thư kia thấy thế nào?"

"Chính là người mà một năm trước được Lục soái mang về?"

"....."

Khách khứa ở phía dưới nhỏ giọng nghị luận, trên đài mục sư đã niệm xong bài diễn thuyết dài dòng*.

"Lục Thanh Việt, con có nguyện ý cưới Mộc Vân Kiều làm vợ không...."

"Con nguyện ý." Ánh mắt Lục Thanh Việt bình tĩnh nhìn Hoàng Yêu, nghiêm túc lại thâm tình nói ra ba chữ: "Ta yêu ngươi."

"Đỉnh! Chúc mừng ma nữ đại đại, thành công hoàn thành nhiệm vụ Mộc Vân Kiều."

Theo âm thanh hệ thống nhắc nhở, thân thể lắc lư có cảm giác một cỗ lực lượng ở bên trong đã rời đi, đó là chấp niệm cùng tình yêu của Mộc Vân Kiều. Cỗ lực lượng hóa thành một tia sáng không thể nhìn thấy yên lặng dung nhập vào nguyên thần của Hoàng Yêu. Nàng có thể cảm nhận được nguyên thần của chính mình giống như hạn hán đã lâu nay xuất hiện một cơn mưa làm nàng thật thoải mái.

Mộc Vân Kiều rốt cuộc được như ước nguyện gả cho nam nhân mà nàng đã yêu từ nhỏ, cho nên chỉ cần thời điểm Lục Thanh Việt nói ra ba chữ này, Mộc Vân Kiều liền thỏa mãn. Cũng tuyệt đối không nghĩ tới, tân nương tử còn chưa có trả lời đâu!

"Mộc Vân Kiều, ngươi có nguyện ý gả cho Lục Thanh Việt không....."

Hoàng Yêu xoay người nhìn khách khứa chật ních phía dưới, khước miệng giờ lên. Lúc tất cả mọi người đều cho rằng nàng sẽ cao hứng nói ta nguyện ý, ba chữ thanh triệt vang trong đại sảnh.

"Tôi không muốn." Ba chữ giống như địa lôi đánh xuống làm nổ tung đại đường*.

*đại đường: nhà chính, sảnh chính rộng lớn. Tui không biết các độc giả nghĩ sao nhưng tui thấy đề vậy nó hay, nếu các bạn không thích hãy nói, tui sẽ tìm câu văn khác để sửa lại.

Hoàng Yêu thờ ra một hoi, rốt cuộc hoàn thành nhiệm vụ, nàng cũng không cần vất vả diễn kịch như vậy nữa.

Lục Thanh Việt không thể tin tưởng nhìn Hoàng Yêu, không xác định hỏi: "Kiều Kiều, ngươi nói cái gì?"

"Ta nói ta không muốn, không muốn gả cho ngươi." Trang phục hôm nay Lục Thanh Việt mặc không phải tây trang màu đen mà là quân trang đại soái màu ôliu*, soái khí bức người còn có mùi phấn uy nghiêm, giống đầu một con sư tử dũng mãnh, nhưng đầu con sư tử ấy giờ phút này lại héo rũ.

"Kiều Kiều, vì cái gì?" Lục Thanh Việt dè dặt hỏi Hoàng Yêu, tựa hồ muốn hỏi cho ra lẽ.

"Ngươi cho rằng ta là người như thế nào? Muốn giải trừ hôn ước liền giải trừ, muốn kết hôn liền kết hôn? Nói ngươi là quá mức tự tin đi, cho rằng ngươi làm như vậy thì ta còn đối với ngươi khăng khăng một mực? Lục Thanh Việt, ta nói cho ngươi biết, một năm trước Mộc Vân Kiều đã chết, hiện tại ta không phải là nàng ta."

Lời nói của Hoàng Yêu là sự thật, nàng xác thật không phải Mộc Vân Kiều, cũng không thích gả cho Lục Thanh Việt. Nhưng Lục Thanh Việt lại tự lý giải chính là lúc trước nàng tự sát, sau khi tỉnh lại liền thay đổi tính tình.

"Ngươi....." Lục Thanh Việt muốn nói cái gì thì bỗng nhiên bị một tiếng súng vang lên đánh gãy lời.

"Đoàng đoàng đoàng!" Tiếp theo lại thêm vài tiếng tiếng súng. Hiện trường vang lên tiếng thét chói tai, mọi người hoảng loạn chạy trốn. Trong chốc lát hôn lễ liền loạn thành một mảnh.

"Lục Thanh Việt, đem Bắc Dương giao ra đây, bằng không ta liền giết nàng." Bạch Phi Tuyết cầm súng chỉ vào Hoàng Yêu, đe dọa Lục Thanh Việt.

"Buông khẩu súng xuống." Khuôn mặt Lục Thanh Việt âm trầm, súng trong tay cũng đồng thời chỉ vào Bạch Phi Tuyết.

"Nàng đã cự tuyệt ngươi, ngươi còn đề ý đến sống chết của nàng." Đây mắt Bạch Phi Tuyết hiện lên một tia sắc bén, không cam lòng cùng với ghen ghét nhìn Hoàng Yêu.

Không thể phủ nhận, trong thời gian tiếp cận Lục Thanh Việt, lúc đầu nàng là vì nhiệm vụ, nhưng.....

"Từ khi ngươi tiếp cận ta ta liền biết ngươi là ai, hôm nay ngươi chắc chắn không thể ra khỏi nơi này." Sự lạnh lẽo trong mắt Lục Thanh Việt nhanh chóng ngưng tụ lại, hừ lạnh một tiếng, ngay lập tức Bạch Phi Tuyết đã bị vây quanh.

- - - - -

*màu ôliu: màu xanh oliu, mấy bạn biết quả cà na có màu thế nào không? Màu xanh oliu cũng giống vậy đó. Nhắc tới là tự dưng thấy thèm cà na quá đi.

*bài diễn thuyết dài dòng: thật ra là bài đọc mỗi khi các cặp đôi kết hôn, trước khi hỏi "Dù ốm đau...con có nguyện ý cưới người này làm vợ/chồng?" thì có bài diễn thuyết về trách nhiệm vợ chồng gì gì đó, tên nghe lúc đầu ngầu lăm nhưng lại bị editor edit thành bài diễn thuyết dài dòng

Tui đề chữ thích này ở cuối vì nó đầy đủ hai yếu tố là khá mơ hồ và có kèm theo lời đọc thoại của tui ở đó, tránh làm mất hứng thú đọc truyện cho các độc giả. ^.^

Bạn đang đọc truyện *Ma Nữ Tài Thế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Áo cưới nhiễm máu càng xinh đẹp

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Editor: Thảo Vy

"Ha hã!" Bạch Phi Tuyết không quan tâm chung quanh mình là những cây súng đen tuyền, thấp giọng cười ra tiếng. Chỉ là cười nhẹ thôi nhưng vành mắt đã đỏ lên.

"Vây ra nguoi đã sớm biết, cho nên..... Ta cũng không còn cảm thấy áy náy." Câu nói kế tiếp Bạch Phi Tuyết cơ hồ là nuốt ngược trở về. Nàng vừa dứt lời, nháy mắt Bạch Phi Tuyết liền bóp còi súng.

Trong mắt Lục Thanh Việt hiện lên một tia sắc bén, cơ hồ vào lúc Bạch Phi Tuyết vừa mới hành động, hấn liền ra tay.

Một chân đá bay súng trong tay Bạch Phi Tuyết, một tay giữ chặt lại đôi tay của nàng, Lục Thanh Việt liền chế trụ được nàng.

"Trời chặt, kéo nàng ta xuống." Lục Thanh Việt đem người giao cho cấp dưới rồi phân phó.

Bạch Phi Tuyết gục đầu xuống, không có chút phản kháng nào. Có thể nói từ lúc Lục Thanh Việt động thủ, nàng đã không phản kháng.

"Ha hã, rốt cuộc cũng được giải thoát rồi!" Bạch Phi Tuyết thần sắc phức tạp nhìn vào mắt Hoàng Yêu, có hâm mộ, có không cam lòng.

Nàng cuối cùng cũng không thể xuống tay với hấn, ngay cả nữ nhân mà hấn yêu cũng không có cách nào để xuống tay.

Đúng là tự đẩy mình vào đường cùng!

Bạch Phi Tuyết cười tự giễu, quay đầu lại nhìn Lục Thanh Việt: "Cứ cho là nguoi vui mừng khi bắt được ta nhưng người thích đã cự tuyệt nguoi rồi."

Lời nói của Bạch Phi Tuyết thành công làm Lục Thanh Việt trầm mặt.

"Không cần nguoi oán." Lục Thanh Việt bị người xát muối vào vết thương đang đau đớn, ngữ khí càng lạnh lùng.

"Kiều Kiều, nguoi không sao chứ!" Lục Thanh Việt trở lại bên người Hoàng Yêu, khẩn trương nhìn nàng, sợ nàng bị thương hoặc bị kinh hách.

Mà sự thật là Hoàng Yêu không hề có dáng vẻ như bị sợ hãi còn dùng vẻ mặt như đang xem kịch vui nhìn họ.

Bộ dạng này của Hoàng Yêu làm Lục Thanh Việt cảm thấy xa lạ lại..... Quý dị.

"Kiều Kiều." Lục Thanh Việt lại gọi nàng.

"Không có gì, chỉ là thấy các nguoi biểu diễn còn chưa đủ xuất sắc, ta còn chưa có xem đã!" Hoàng Yêu vỗ vỗ áo cưới, nhắc lần váy đi tới, nâng cằm Bạch Phi Tuyết lên.

"Vì một nam nhân không yêu nguoi mà khiến cho kế hoạch của các nguoi thất bại trong gang tấc, như vậy có đáng giá không?" Hoàng Yêu nhìn kỹ Lục Thanh Việt từ đầu tới đuôi một lần, hỏi Bạch Phi Tuyết.

Ánh mắt xa lạ làm Lục Thanh Việt như thấy được một con người hoàn toàn khác.

"Nguoi là ai?" Ánh mắt Lục Thanh Việt lạnh lùng giống như có thể ngưng tụ lại thành băng: "Nguoi đem Kiều Kiều giấu đi đâu rồi?"

Thời đại này chưa bao giờ được yên ổn vì có rất nhiều đặc công có thuật dịch dung hoặc là dùng thủ đoạn khác để thay đổi hình dáng.

"Ta nói rồi, Mục Vân Kiều đã chết, thời điểm nàng ta tự sát ta liền xuất hiện." Hoàng Yêu không thêm để ý thẳng thắn nói ra chân tướng.

"Còn việc ta là ai, một phạm phu tục tử như nguoi, còn không có tư cách biết." Hoàng Yêu kiêu ngạo, tên của nàng đã từng là ác mộng của thất giới*, nhưng những nhân loại nhỏ bé này lại không có tư cách biết nàng tồn tại.

(*thất giới:

- NGHĨA CÙNG NHƯ TÊN

- ĐƯỢC TẠO RA BỞI NHIỀU OÁN NIỆM TRONG CUỘC SỐNG, THÙ HẬN, MONG ƯỚC, HẠNH PHÚC, LÒNG THÁNH THIỆN, NỖI BI AI CỦA NHÂN LOẠI

Thất giới sau khi được khai thiên bao gồm 7 tầng, 7 thế lực và 7 người cai trị. Bảy người này đều là những người tài giỏi, dung nhan thuộc phần tuyệt mỹ nhất thế gian. Võ công của 7 người này huyền huyền khó đoán, đôi khi có phần còn hơn hẳn những gì người xưa tiên đoán. Bảy tầng này được ngăn cách với nhau bởi thanh sắt Dạ Huyền, gồm(xếp theo vị trí từ trên xuống)

+ Tiên giới: Ngụ tại các đám mây cao nhất, bao gồm cả mặt trời và mặt trăng. Chủ yếu ở đây là các vị tiên với phép thuật thuộc loại cấp cao trở lên, đây là nơi mạnh nhất Thất giới. Cai quản, bảo vệ con người. Được cai quản bởi Tiên đế.

+ Luân Hồi Giới: Ngụ tại các đám mây xanh, có khoảng cách khá xa so với mặt đất. Nơi này bao gồm các vị tiên thuộc loại trung và các quan cao cấp ở các giới. Đảm bảo việc luân hồi cho sinh linh, cũng là nơi giải quyết, xử bày oán - ân kiếp này và kiếp sau. Được cai quản bởi Luân Hồi đế.

+ Nhân giới: Nơi đông nhất thất giới, sinh sống chủ yếu là con người, một số có khả năng đặc biệt nhìn thấy và đoán trước được vận mệnh (là tiên đầu thai). Tuy nhiên do một số hư hại còn sót lại sau khi các giới xâm chiếm lẫn nhau, nên Dạ Huyền bị một lỗ hổng lớn ở góc phía tây bắc. Điều này khiến nhân giới đôi khi còn có một số ma, quỷ, linh, hồn và tiên nhân sinh sống. Được cai quản bởi Nhân đế.

+ Quỷ giới: sống dưới mặt đất một tầng địa chất. Bao gồm các linh hồn lang thang trên nhân giới và một số sống tại đây. Tự nâng cấp bản thân thành linh tinh cao cấp của âm linh. Đây là nơi duy nhất cư trú dưới các tầng địa chất có thể ung dung đi dưới ánh mặt trời trong vòng 10 tiếng. Mỗi nguy hiểm của họ là Tiên giới. Được cai quản bởi Quỷ đế.

+ Ma giới: sinh sống sau Quỷ giới 1 tầng địa chất. Nơi này tập trung những linh hồn chuẩn bị đầu thai. Tùy theo duyên định, ân oán kiếp trước mà được Luân Hồi giới cho chuyển tới giới nào, cơ thể ra sao? Tuy nhiên để cho linh hồn được tồn tại thứ họ cần là tinh linh của nhân loại, nên thường xuyên hút khí của con người. Vật trở ngại lớn nhất của Ma giới là ánh mặt trời và Tiên giới. Được cai quản bởi Ma đế.

+ Âm giới: Cư trú sau dưới 3 tầng địa chất. Nơi tập trung những sinh linh được tạo thành từ việc ghen tức lẫn nhau. Những sinh linh này bám riết lấy người mà chủ nhân nó căm ghét, hút hết sinh lực, khiến cho họ sức tàn lực kiệt, rồi mới tan biến. Chuẩn bị cho đầu thai.....nhưng do sự ngăn cản của Tiên giới và ánh mặt trời nên công việc khó có thể hoàn thành. Được cai quản bởi Âm đế.

+ Tà giới: nơi cư trú sâu nhất trong thất giới, hạn chế tốt nhất việc tránh xa ánh mặt trời. Nơi tập trung những sinh linh tạo ra từ tà niệm con người, những thù tính xấu xa. Khác với Âm giới, những tinh linh này tự đi ám lấy chủ nhân tạo ra mình. Với mục đích ăn linh lực và tà niệm để sinh sống và ngày càng lớn mạnh. Song do cùng với việc đó, điểm yếu mạnh nhất của Tà giới là ánh mặt trời.

Nguồn: facebook)

"Hiện tại, trò chơi thật sự chính thức bắt đầu." Ý cười trên mặt Hoàng Yêu càng lúc càng lớn.

Lục Thanh Việt ngơ ngác nhìn Hoàng Yêu lúc này. Thậm chí vào thời điểm Hoàng Yêu đến bên cạnh hắn, lấy đi cây súng trên người hắn, hắn cũng không hề có phản ứng gì.

"Muốn giết ta?" Hoàng Yêu cảm súng ở trong tay quay một vòng, nhắm ngay Bạch Phi Tuyết, làm một tư thế bắn súng: "Trước để ta chơi chán rồi lại nói sau."

Hoàng Yêu vừa nói xong, giữa trán của Bạch Phi Tuyết đã bị viên đạn bắn ra tạo thành một cái lỗ, máu tươi phun trào ra, bắn tung tóe lên áo cưới trắng tinh của Hoàng Yêu, giống như trên nền tuyết nở rộ hồng mai*, thuần khiết lại yêu dã.

*hồng mai: một loài hoa màu đỏ.

Lục Thanh Việt nhìn nàng, cái gì cũng không nói ra được thành lời.

"Thắc mắc vì sao ta lại biết dùng súng?" Hoàng Yêu nhìn xuống ánh mắt kinh ngạc của Lục Thanh Việt, một tay kia rảnh rỗi đem súng lục tháo ra rồi đá đi.

"Bởi vì ta đi du học là để học làm lính đánh thuê a! Thế đạo này, so với việc dựa vào nam nhân, súng lại càng mang đến cảm giác an toàn hơn." Khóe miệng Hoàng Yêu ngậm cười, vung tay lên, nhóm quân nhân vây quanh bọn họ tự động tiến lên.

"Tiểu thư."

"Đem Lục soái dẫn đi, chiều đãi cho tốt vào." Hoàng Yêu phì phì máu tươi trên làn váy. Lục Thanh Việt dùng ánh mắt phức tạp nhìn nàng, nàng cười thiên chân*: "Lục soái, áo cưới màu trắng rất đẹp, nhưng tô thêm chút máu thì áo cưới càng tuyệt hơn không phải sao."

*thiên chân: trong sáng + 1 chút ngây thơ + thánh thiện.

Editor đã phải liều mạng gạt bỏ sự sợ hãi đối với hậu quả nếu bị mama phát hiện để edit chương này đây vì đọc giả thân yêu đây.

Đọc mà không vote an ủi tâm hồn đang trôi lơ lửng của editor là tui giận thật đấy.

Mà tui giận thì sao?

Tất nhiên là giành thời gian để đi ăn rồi.

Mà nếu tui đi ăn rồi thì không có thời gian editor nữa.

Bạn đang đọc truyện *Ma Nữ Tài Thế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Ta muốn ra chiến trường

Editor: Thảo Vy

"Vì sao?" Lục Thanh Việt bị người giữ chặt lại, hắn đau lòng gục đầu xuống. Không phải hắn không muốn phản kháng, mà là hắn không phản kháng được, bởi vì giờ phút này toàn thân hắn mềm như bông, không có lực để ra tay.

"Bởi vì người kia có đồ vật đặc biệt mà ta cần." Hoàng Yêu nhẹ nhàng vuốt ve đầu hắn, khẽ hôn lên khuôn mặt Lục Thanh Việt, ghé sát vào gương mặt của hắn nói: "Yên tâm, ta sẽ đối đãi với người thật tốt."

"Mang đi." Không cho Lục Thanh Việt cơ hội nói chuyện, Hoàng Yêu sai người dè ép hắn đi xuống.

"Chắc chắn chắc, người thật là nhân tâm a!" Lâm Thiếu Viêm lắc nhẹ đầu, từ cửa chính đi vào. Thời điểm hắn đi ngang qua Lục Thanh Việt, Lục Thanh Việt liền hiểu rõ.

Thì ra, tất cả mọi thứ đều đã được Hoàng Yêu cùng Lâm Thiếu Viêm lên kế hoạch tốt, gây áp lực cho người của hắn là do người của Lâm Thiếu Viêm làm.

Nhưng bây giờ hắn có biết thì cũng đã muộn. Hắn không nghĩ tới vị hôn thê đơn thuần thiện lương ở trong lòng hắn đã thay đổi, chỉ một năm ngắn ngủi, nàng đã biến thành một bộ dáng mà hắn không quen biết.

"Cho nên mới nói, ngàn vạn không nên đắc tội với nữ nhân." Khóe miệng Hoàng Yêu cong lên. Không sai, tất cả đều do nàng cùng Lâm Thiếu Viêm đã lên kế hoạch tốt hết thấy.

Mọi việc làm để chuẩn bị cho hôn lễ Lục Thanh Việt đều dựa theo yêu cầu của Hoàng Yêu mà làm. Từ đầu đến cuối, hắn đều không có hoài nghi vị hôn thê đã cùng hắn lớn lên sẽ liên hợp với người ngoài đối phó hắn.

Chỉ có thể nói Lục Thanh Việt vẫn luôn rất tự tin, đặc biệt là Mục Vân Kiều vẫn luôn khẳng định một mực thủy chung với hắn càng làm cho hắn tin tưởng hơn.

"Mặc dù hắn thật lòng yêu người, người cũng không thể tha thứ cho hắn sao?" Lâm Thiếu Viêm nhìn bóng dáng Hoàng Yêu rồi đi, thấp giọng nỉ non nói.

Âm thanh của hắn cực kỳ nhỏ, nhưng mới vừa nhận được một trăm điểm ma lực, Hoàng Yêu vẫn là nghe không sót một chữ.

Thật lòng?

Ha ha!

Hoàng Yêu cười tự giễu. Trên thế giới này, thứ không đáng tiền nhất chính là tấm lòng, khó cầu nhất lại cũng dễ dàng thay đổi nhất, chỉ có lợi ích mới tồn tại vĩnh viễn.

Huống chi, người Lục Thanh Việt động tâm thật tình là vai diễn mang tên Mục Vân Kiều, không phải là Hoàng Yêu chân chính.

Bộ dáng thật sự của Hoàng Yêu ra sao?

Đã bao nhiêu cái vạn năm, chính nàng cũng không nhớ rõ bản thân như thế nào nữa rồi.

-

Tin tức Lục Thanh Việt bị Bạch Phi Tuyết ám sát trọng thương lan truyền nhanh chóng. Trong lúc nhất thời Bắc Sư trở nên rối loạn. Lâm Thiếu Viêm mang theo quân đội của hắn mạnh mẽ hợp nhất Bắc Sư, quân phía nam Bắc Sư chính thức trở thành một thể. Trong nháy mắt quốc gia đã được thống nhất.

Quân đội Bắc Sư thống nhất làm giật ngoại xâm có chút lo lắng vì quốc gia bọn chúng muốn xâm lược càng lúc càng hùng mạnh.

Trong phòng hội nghị, Lâm Thiếu Viêm đang cùng các thuộc hạ nghiên cứu bản đồ. Lần này quốc gia được yên bình là nhờ có vũ khí M duy trì, phát động chiến tranh xâm lược toàn diện sẽ khiến quốc gia tràn ngập nguy cơ.

"Ta muốn ra chiến trường chiến đấu." Cửa phòng họp bị đẩy ra, Hoàng Yêu một thân quân trang màu đen đi đến, cường thế* không chấp nhận cự tuyệt, mặt mày đều mang khí thế sắc bén. Giờ phút này, đến cả những vị tướng lãnh huyết* cũng không dám mở miệng phản đối.

Phòng họp nhất thời lạnh xuống, Lâm Thiếu Viêm thở dài một tiếng, muốn khuyên Hoàng Yêu nhưng khi nhìn đến đôi mắt của Hoàng Yêu hắn đành nuốt hết mọi lời nói sắp phát ra trở về miệng.

Hoàng Yêu xuất ngoại du học vẫn luôn liên hệ cùng hắn. Vừa mới bắt đầu hắn chẳng qua là đối nữ nhân này có chút ham muốn, nghĩ bắt lấy nàng, trong điện thoại thư từ đều là một ít lời âu yếm râu ria, Hoàng Yêu vẫn luôn không đáp trả. Nhưng một lần ngoài ý muốn hắn nhắc tới việc trong giới chính trị, Hoàng Yêu hỏi đáp hắn.

Cũng đúng một lần đó, hai người liên hệ càng ngày càng nhiều, mà đề tài sớm đã lệch khỏi con đường quỹ đạo vốn có, Đông Nam rồi Tây Bắc, chiến dịch phòng ngự của quân đội, năng tựa hồ so với hắn còn am hiểu hơn nhiều.

Lâm Thiếu Viêm đã từng tra qua tư liệu của Mục Vân Kiều. Nàng chỉ là một nữ nhân được nuôi dưỡng ở khuê phòng cổ xưa, làm thế nào hiểu biết nhiều về quân sự như vậy? Thậm chí trên một vài quan điểm nào đó hắn đều cho là không được, nhưng khi Hoàng Yêu vài lần kiến nghị cùng căn cứ, quân nam lại lấy được rất nhiều thắng lợi.

*cường thể: hùng cường, hùng mạnh.

*lãnh huyết: lãnh là lạnh lẽo, lạnh lùng; huyết là máu. Nghĩa nôm na là máu lạnh.

Editor đã quay lại sau khi bị cảm đụng máy tính gần một tháng. *tung bông*

Thật sự là editor chỉ có thể lên lên điện thoại đọc truyện nhưng không thể edit trên điện thoại được. Editor cũng khá bận không thể trả lời các cmt của các bạn, nhưng các bạn yên tâm, tất cả những cmt của các bạn tui đều đọc được. Và bọn tui rất vui vì các bạn đã đọc truyện, dù rằng tay nghề bọn tui còn rất non nhưng các bạn vẫn ủng hộ bọn tui.

Tất cả cmt của các bạn tui đều đọc rất kỹ và tiếp thu góp ý, chúng chính là động lực cho tui tiếp tục edit truyện. (o^o)

Thú thật gần tháng nay bọn tui bị áp lực gia đình bắt ép học hành đè nặng, tâm trạng cực kỳ không ổn. Nhưng khi đọc được những cmt cổ vũ, hóng chờ edit chương mới tâm trạng của bọn tui liền tươi sáng trở lại. ("• ~ •") ≡

Chân thành cảm ơn các độc giả! Hi vọng các bạn sẽ tiếp tục ủng hộ truyện này.

Bạn đang đọc truyện *Ma Nữ Tài Thế* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Thay nàng đến xem người

Editor: Thảo Vy

Lâm Thiếu Viêm cho rằng Hoàng Yêu là một tiểu bạch thỏ*, nhưng hắn không thể ngờ được nàng thật ra là một con Bạch Hổ*. Khi nàng lộ ra bản tính thật sự của mình sẽ khiến cho mọi người phải cảm thán rằng nàng tàn bạo đến đáng sợ.

Hoàng Yêu có năng lực chỉ huy quân lính hay không?

Để mọi người chê cười rồi, Ma tộc ở thời thượng cổ chỉ là một chủng tộc yếu ớt, bọn họ không thể tiếp xúc với ánh sáng. Vậy bằng cách nào họ lại có thể phát triển lớn mạnh vang danh trở thành chủng tộc đứng nhất được sử sách ghi chép lại?

Vu tộc, Yêu tộc, A Tu La* tộc thời thượng cổ là chủng tộc cường đại nhất, nhưng sau đó giữa A Tu La tộc cùng Ma tộc đã xảy ra chiến tranh, Ma tộc thuận lợi thay thế được A Tu La tộc.

Ma nữ Hoàng Yêu, 1 trong 12 người đáng kính nhất Ma tộc, là vị thần chiến tranh của Ma tộc, sức chiến đấu cường hãn làm cho cả thất giới nhìn thôi đã thấy đáng sợ.

Nháo Nháo nghĩ đến tư liệu tóm tắt nói về Hoàng Yêu mà cảm thấy muốn quỳ bái nàng.

Vì sao Hoàng Yêu chỉ bị phong ấn? Không phải là đám người kia người không muốn giết nàng. Nàng được sinh ra bởi cảm xúc của nhân loại, chỉ cần là vạn vật sinh linh thì đều có tình cảm, vậy nàng sẽ không chết.

Mà làm người khác kiêng kỵ nhất chính là sức chiến đấu đáng sợ của nàng.

Thử hỏi, có thể sống sót mà tiến lên vị trí cao như vậy ở thời kỳ thượng cổ, giết hết tất cả ma nữ của A Tu La tộc, tham dự chiến tranh của nhân loại có gì khó khăn. Nơi này cũng không tồn tại các loại đồ vật chứa linh lực* linh tinh.

Lâm Thiếu Viêm cuối cùng vẫn đồng ý cho Hoàng Yêu tới chiến trường. Trước khi Hoàng Yêu đi, Lâm Thiếu Viêm hỏi Hoàng Yêu một vấn đề.

"Vì sao? Vì sao không chọn Lục Thanh Việt mà lại chọn ta, đối thủ của hắn để liên thủ tiêu diệt quân nam?" Xem Lục Thanh Việt thích Hoàng Yêu như vậy, nếu nàng liên thủ cùng hắn càng dễ thành công hơn.

"Bởi vì ta không thích lúc nào cũng phải sống trái với tính cách thật của mình." Hoàng Yêu cười nói, chỉ là trong đôi mắt kia cũng không rõ là có cười thật không.

Nàng có thể vì nhiệm vụ mà đóng kịch trước mặt Lục Thanh Việt, nhưng không đại biểu Hoàng Yêu sẽ không tháo lớp mặt nạ đó ra. Nếu Lục Thanh Việt phát hiện tính cách thật sự của nàng, nàng cũng không thể xác định Lục Thanh Việt sẽ làm chuyện kinh khủng gì với nàng.

"Vậy ngươi khẳng định ta sẽ chấp nhận, chấp nhận con người thật của ngươi?" Lâm Thiếu Viêm nhìn chăm chăm vào đôi mắt Hoàng Yêu, không buông tha bất luận biểu tình nhỏ nào trên mặt nàng.

"Bởi vì ngươi không chỉ có thích tiểu bạch thỏ, ngươi cũng thích sói xám không phải sao? Ha ha ~" Hoàng Yêu làm động tác hôn gió, cười lớn rồi biến mất trong tầm mắt của hắn.

-

Trong tầng hầm ngầm ở phủ soái, Lục Thanh Việt bị trói ở trên giường, sắc mặt tái nhợt.

Cửa sắt bị mở ra, trông mắt Lục Thanh Việt xoay chuyển nhìn ra hướng cửa, nương theo ánh sáng hơi mờ, hắn thấy rõ Hoàng Yêu một thân trang phục ngay ngắn.

Đôi giày bó kiểu dáng con trai màu đen, dây thắt lưng nâu quân dụng tôn lên vòng eo nhỏ nhắn của nàng, trên quần trang màu đen mang theo huân chương chói lọi, khuôn mặt đẹp đẽ kia không những không bị bộ quần áo kéo xuống ngược lại còn làm cho cả người nàng đều nhiều thêm một phần khí chất.

Lục Thanh Việt chưa bao giờ gặp qua nữ nhân nào như thế. Ánh mắt mạnh mẽ cứng cỏi, tư thế uy nghi, so với nữ quân quan trong thời dân quốc thì nàng càng có dáng vẻ chói sáng hơn.

Đôi giày bó đạp lên trên mặt đất phát ra tiếng vang, đèn trong phòng được bật lên, Lục Thanh Việt hí hí mắt để thích ứng với ánh sáng rồi mới lên tiếng.

"Ngươi tới làm gì?" Âm thanh hắn trầm thấp lại thiếu tôn trọng.

"Thay nàng đến xem ngươi." Hoàng Yêu nhìn Lục Thanh Việt, không còn khí phách hăng hái như trước nữa, cả người tuy tiêu sái nhưng lại không làm người khác xem thường hắn được.

Nàng, tất nhiên là chỉ nguyên chủ Mục Văn Kiều.

"Ta tin ngươi không phải nàng." Nửa ngày sau, Lục Thanh Việt nhắm mắt lại nói.

"Kỳ thật ta không hiểu, nhân loại là loài chủng tộc nhỏ yếu vì sao lại sinh sản nhanh như vậy, thậm chí....." Câu nói kế tiếp Hoàng Yêu không có nói ra.

Thậm chí còn ép thần tiên phải đến sống ở ngoài tầng thứ chín của thiên giới, toàn bộ đại lục cùng hải vực* đều biến thành địa bàn của nhân loại.

Thọ mệnh* của nhân loại đối với các nàng mà nói là quá ngắn. Hoàng Yêu chỉ biết sau khi nàng tỉnh lại từ trong phong ấn, thế giới này dường như chỉ toàn là nhân loại.

Còn những chủng tộc khác ở nơi nào?

- -----

*tiểu bạch thỏ: là những người (thường là chỉ con gái) ngây thơ, trong sáng, ít va chạm với đời. Đi liên với tiểu bạch thỏ thường là nhân vật có tính cách "sói xám", chuyên bắt nạt "tiểu bạch thỏ", hoặc nhân vật siêu mạnh mẽ, bảo vệ, sủng ái "tiểu bạch thỏ" đến tận trời.

*Bạch Hổ: là tên của một loài động vật hoang dã, mãnh thú có bộ lông màu trắng, người ta gọi là con hổ trắng. Loài hổ trắng vốn rất hung dữ và quý hiếm nên vì thế nó được tôn là chúa của muôn loài. Trong học thuật người ta lấy tượng của loài động vật này để đặt tên trong tứ tượng gồm có Thanh long, Bạch hổ, Chu tước, Huyền vũ. Tứ tượng này ứng với các phương vị Đông, Tây, Nam, Bắc và Bạch hổ chủ quản phương vị chính Tây, mang hành Kim. Có bản chất hình khắc, sát phạt lạnh lùng, giết chóc, tai họa, chiến tranh, binh biến, ôn dịch. Trong tín ngưỡng dân gian thần Bạch hổ chủ quản sơn lâm, chúa tể phương Tây coi xét những công việc liên quan đến quân sự, biên ải, đồn lũy, quân đội, vũ khí...

*A Tu La: là những vị thần ở trong tam giới, phúc hơn cõi người, bằng trời nhưng đức kém hơn. Thân hình cũng xấu hơn. Vua thần thì ở lưng chừng núi Tu di. Khác còn thần cấp dưới thì ở đình miếu. Những vị này lúc tu hay bực tức hoặc chẳng có tu hành mà có công giúp dân. Nên được làm thần để hưởng phúc. Đến khi phúc hết thì thần lại đi đầu thai nơi khác.

*hải vực: khu vực biển.

*Thọ mệnh: khoảng thời gian sống, tồn tại.

Bạn đang đọc truyện *Ma Nữ Tái Thế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: Chuẩn bị rời đi

Editor: Vy Vy

"Ma nữ đại đại, thế giới tiếp theo ta sẽ sắp xếp cho ngươi đến hiện đại, ngươi sẽ có được đáp án mà ngươi muốn." Nháo Nháo thở dài nói.

"Hiện đại?" Hoàng Yêu bắt lấy từ ngữ mấu chốt.

"Đúng, hiện tại chúng ta đang làm nhiệm vụ ở thế giới cổ đại có xu hướng hiện đại hóa. Chờ đến thế giới mới rồi, ngài liền biết nhân loại vì sao lại sinh sản nhanh như vậy." Hoàng Yêu bị phong ấn đã lâu. Nháo Nháo lựa chọn bối cảnh thời dân quốc để giúp Hoàng Yêu có thể thích ứng được.

"Tốt, ta muốn biết rõ nguyên nhân này rốt cuộc là gì." Hoàng Yêu đối với cái thế giới hiện đại kia rất tò mò, vốn tưởng rằng thời đại dân quốc này cũng đã đủ đặc biệt.

"Quân nhân, nên chết ở trên chiến trường thì tốt hơn." Thời điểm Hoàng Yêu rời đi cũng mang Lục Thanh Việt theo.

Dân quốc năm xx, đại quốc từ chiến trường trong nước lui lại.

Dân quốc năm xx, chiến tranh trong nước cuối cùng cũng ngừng hẳn.

Dân quốc năm xx, thành lập tân quốc gia. Người gánh vác trọng trách, Lâm Thiếu Viêm vì quốc gia mà trở thành Thủ tướng. Mà Tổng tư lệnh cư nhiên là một người phụ nữ, cả nước trên dưới không một ai phản đối.

Trên Quốc tế đánh giá rất cao vị Tổng tư lệnh nữ này. Cuộc đời nàng được viết lại thành tiểu thuyết truyền bá rộng rãi, xây dựng thành phim nổi tiếng.

Ai cũng không nghĩ tới, một đại tiểu thư khuê phòng của xã hội cũ cư nhiên có thể trở thành công thần cống hiến cho tổ quốc. Binh lính nàng dẫn dắt đều nói nàng lòng dạ cứng như thép.

Nhưng càng khiến cho người ta cảm thấy hứng thú chính là chuyện hôn nhân của vị nữ cường nhân này. Nghe nói Thủ tướng cầu hôn nàng cả đời nhưng vẫn không được chấp nhận.

Có kẻ trộm tin tức nhỏ đem ra, đại tư lệnh có một vị hôn phu là thanh mai trúc mã. Trước đây hẳn là đại soái Bắc Dương, sau này bị một nữ đặc vụ giết chết.

Tin tức này truyền đi rất nhanh, bị một lượng lớn quần chúng biết được.

Nghi lễ duyệt binh của tân quốc gia. Hoàng Yêu đứng trên xe tải quân dụng tự mình duyệt binh. Nàng cũng đã bốn mươi tuổi, năm tháng dài lắng đọng lại mị lực cùng khí thế uy nghiêm.

Hon vạn quân nhân ở đây cùng người xem đều kính trọng, sùng bái nhìn nàng chăm chú, đồng loạt cúi chào.

Có người nói, không có nàng, chiến tranh quốc gia này ít nhất còn kéo dài đến năm mười năm. Nội chiến ngoại chiến, đều khó có thể kết thúc trong hai mươi lăm năm.

Mục Văn Kiêu, tên này được ghi vào sử sách. Được đời sau bầu thành người vĩ đại nhất. Nguyên nhân bởi vì vị nữ cường nhân này, số phụ nữ tham gia vào quân đội không hề ít. Nàng thay đổi những nữ nhân truyền thống, đề cao địa vị phụ nữ ở xã hội.

Năm đó Time Magazine đánh giá nàng như thế này: Một vĩ nhân, nữ nhân vĩ đại, nàng có lực lượng thần kỳ.

"Ma nữ đại đại, tổng cộng hơn một trăm vạn điểm ma lực. Quá lợi hại! Nội trong hai mươi lăm năm ngài đã kiếm lời được một trăm vạn điểm ma lực." Tân quốc gia thành lập, chiến tranh ngừng lại. Hoàng Yêu cảm thấy điểm ma lực cũng không sai biệt lắm, tới lúc nên rời đi rồi.

Hai mươi lăm năm, đối với sinh mệnh không giới hạn của ma nữ mà nói chẳng qua chỉ là trong nháy mắt mà thôi.

Mà đối với nhân loại, đã là việc nửa đời người.

Lâm Thiếu Viêm một thân trang phục màu đen, năm tháng làm hắn trở nên càng thành thực. Lặng lặng nhìn chăm chú vào Hoàng Yêu. Nửa ngày sau hắn mở miệng hỏi: "Thật sự không suy xét ta sao?"

Hai mươi lăm năm, hắn từng bước một nhìn nữ nhân này trưởng thành đến đáng vẻ bây giờ. Không thể không thừa nhận, ngay cả việc mà hắn, một người nam nhân không làm được, nàng lại có thể làm được.

Nàng giải phóng một quốc gia to như vậy, có được sự tôn trọng của quốc tế.

Hoàng Yêu cười cười, nhìn xuống tường thành, dân chúng hoan hô còn có tiếng pháo chúc mừng. Thời điểm nàng đọc diễn văn thành lập tân quốc gia nói: "Nam nhân đối với ta mà nói chỉ là món đồ lạnh. Có cũng được, không có cũng không sao. Nữ nhân không phải là không có nam nhân thì không thể sống tốt."

Hoàng Yêu không phải không có nam nhân. Thời điểm làm ma nữ, nàng có gần gũi với nam nhân, nhưng không phải chỉ có một, hai người. Đối với đối phương mà nói, họ chỉ là món đồ lạnh. Nhảm chán hoặc nghĩ chơi yên lạnh thay đổi* ngày hẹn đối phương. So với nam nhân, Hoàng Yêu càng muốn theo đuổi lực lượng hơn.

*Nguyên là biến định: biến là thay đổi, định là yên lặng. (Trong từ điển Hán-Nôm)

Chương 25: Ta nguyện ý bán linh hồn đi theo người

Edit: Vy Vy

"Vi hấn sao?" Lâm Thiếu Viêm nhìn nam nhân đứng thẳng tắp ở trạm cách đó không xa. Chẳng qua nam nhân thiếu mất một cánh tay, trên khuôn mặt tuần tú rục rờ kia cũng đã có dấu vết mài mòn của năm tháng.

Năm đó Lục Thanh Việt bị Hoàng Yêu mang đi lao tới chiến trường. Không biết Hoàng Yêu đã làm gì hấn, hấn vẫn luôn trầm mặc đứng bên người Hoàng Yêu, như một con rối chỉ có linh hồn, ngoài ra không có gì cả.

Cánh tay kia một lần ngoài ý muốn mà mất đi, nguyên nhân cụ thể ra sao thì Lâm Thiếu Viêm cũng không rõ ràng lắm.

Hoàng Yêu cười cười, lấy qua microphone bắt đầu đọc diễn văn.

"..... Việc cuối cùng ta muốn nói với mọi người chính là ta muốn từ chức Đại tư lệnh. Mấy năm nay chiến tranh, từ hai mươi tuổi đến bốn mươi lăm tuổi, ta cũng đã mệt mỏi rồi, nên nghỉ ngơi thôi." Thời điểm Hoàng Yêu nói ra những lời này, trên mặt không có bất luận biểu tình gì, nhưng vô có làm cho dân chúng đỏ mắt.

"Đại tư lệnh, không cần a!"

"Đại tư lệnh, quốc gia cần người, dân chúng cần người."

"Đại tư lệnh..."

Dân chúng không muốn nàng từ chức. Bất quá không ai có thể thay đổi được quyết định của Hoàng Yêu, nàng từ trên vị trí đang đứng lui xuống dưới, cùng Nháo Nháo thương lượng nhiệm vụ ở thể giới tiếp theo.

"Thật sự phải đi?" Tại bến tàu, Lâm Thiếu Viêm giữ chặt tay nàng, đôi mắt đen nhánh ảm ảm lóe sáng.

Hoàng Yêu nhìn hấn. Người nam nhân này cũng không còn là Lâm thiếu đô đốc năm đó tà mị cuồng vọng. Hiện tại hấn đang gánh vác trên người cả một quốc gia, trầm ổn cẩn thận lại uy nghiêm.

Thời gian là một thứ rẻ tiền đối với các vị thần, làm cho các vị thần nhàm chán cùng khinh nhờn. Nhưng lại có thể làm cho nhân loại thay đổi, nhân loại vẫn luôn tiến bước về phía trước.

Hoàng Yêu bỗng nhiên hiểu được, nhân loại nhỏ yếu vì sao lại trở thành chủng tộc cường đại nhất.

Bởi vì bọn họ sẽ dần dần trưởng thành, còn tam tộc lại dừng bước tại một chỗ mãi không phát triển.

Thời gian hai mươi lăm năm, những người bên cạnh Hoàng Yêu đều thay đổi, chỉ có mỗi nàng vẫn như trước, thời gian đối với nàng mà nói, chỉ là một con số không đáng kể.

"Tập trung xây dựng một quốc gia tốt đi, thay chúng ta đánh bại cả thiên hạ." Hoàng Yêu vỗ vỗ vai Lâm Thiếu Viêm, lên thuyền không chút lưu luyến nào.

Lục Thanh Việt đang đứng nhìn nàng ở trên thuyền.

"Người phải rời đi?" Lục Thanh Việt không còn lãnh khốc như trước nữa mà trở nên trầm mặc, hấn mở miệng nói.

"Ừ, ta muốn đến nơi cần phải đi. Có lẽ ta muốn học hỏi nhân loại các người, sự ham muốn cùng không thỏa mãn, cũng không thể ngăn cản bước chân của ta." Hoàng Yêu biết ý Lục Thanh Việt. Lục Thanh Việt đi theo nàng nhiều năm như vậy, nàng cũng không che giấu việc chính mình là ma nữ nữa, có lẽ Lục Thanh Việt đã nghĩ tới sự khác biệt của nàng.

"Nói cho ta, tên của người." Lục Thanh Việt trầm mặc nửa ngày, cay chất mở miệng, mang theo sự khẩn cầu.

Trả lời hấn chính là thân thể đang dần dần trong suốt cùng sùnn mặt tính xảo của Hoàng Yêu.

"Không." Lục Thanh Việt giơ tay ra muốn giữ lại nàng nhưng chỉ giữ được không khí.

"Nếu ta nói, ta nguyện ý bán đi linh hồn theo người đến bất cứ đâu! Người có thể mang ta đi không?" Lục Thanh Việt nhìn mặt biển tĩnh lặng ni non ra tiếng.

Hoàng Yêu không biết, ngày đó cấm chế mà nàng hạ cho Lục Thanh Việt sớm đã giải trừ từ mười năm trước. Trong tình huống không có cấm chế, Lục Thanh Việt đã dõi theo nàng mười năm.

Lục Thanh Việt nhớ rất rõ ràng, ba năm trước đây, quan quân bên người Hoàng Yêu có một người vợ cùng đứa con trai bị địch nhân giết chết. Hoàng Yêu đã nói với vị quan quân kia: Ta có thể làm cho vợ và con người sống lại, chỉ cần người đem linh hồn của người bán cho ta.

Lục Thanh Việt không biết Hoàng Yêu lúc ấy có ý gì. Mãi đến mấy tháng sau hắn gặp được vợ con vị quan quân kia, lại chưa từng gặp qua nàng.

Nàng là ai? Nàng là người nào, hay là nàng không phải con người? Lục Thanh Việt không biết gì về nàng, hắn chỉ muốn đi cùng nàng, đi đến thế giới của nàng.

Nhưng đã muộn rồi, không ai so với Lục Thanh Việt rõ ràng hơn, Hoàng Yêu không có tình cảm của con người.

Nữ anh hùng dân quốc, kỳ thật không có sự nhiệt huyết bảo vệ dân tộc. Ký ức khắc sâu nhất của hắn chính là một lần ở giữa cuộc chiến, địch nhân dùng sinh mệnh của dân chúng ở một trấn nhỏ để áp chế nàng.

Cuối cùng, Hoàng Yêu tự mình bán chết người ở trấn nhỏ. Mấy ngàn mạng người, trong một khoảnh khắc liền biến mất, mà nàng không có chút do dự nào khi ra tay.

Một nữ nhân vừa có tình lại vừa vô tình, là chính nhưng cũng là tà như vậy, hắn cũng bắt không được

Bạn đang đọc truyện *Ma Nữ Tài Thế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Thăng cấp hệ thống

Editor: Vy Vy

Thật lâu sau Lục Thanh Việt cũng không được đáp lại, thời điểm xoay người, bóng dáng Hoàng Yêu đã sớm biến mất tại chỗ.

"Cứ như thế liền đi rồi?" Lục Thanh Việt nhẹ giọng nỉ non, khóe miệng gọi lên một tia tự giễu, nụ cười có vài phần bất đắc dĩ cùng bi thương.

Trên mặt biển vẫn gió êm sóng lặng, Hoàng Yêu rời đi không một dấu vết.

"Thân thể của Mục Vân Kiều đâu?" Hoàng Yêu thoát ra khỏi thân thể Mục Vân Kiều, hỏi.

"Ma nữ đại đại, vốn dĩ Mục Vân Kiều đã chết, người thoát ra khỏi thân thể nàng, thân thể của nàng tự nhiên sẽ hóa thành tro!" Kỳ thật Nháo Nháo cũng không nghĩ tới việc Hoàng Yêu lại có thể sống ở thế giới thứ nhất lâu như vậy.

Thời gian làm nhiệm vụ ở các thế giới dài hay ngắn sẽ không được Hoàng Yêu quyết định. Mà nó được quyết định bởi số điểm ma lực của nàng, có càng nhiều điểm ma lực thì có thể sống ở thế giới đó càng lâu.

Ở thế giới thứ nhất có thể thu được nhiều điểm ma lực như vậy, việc này đã nằm ngoài dự kiến của Nháo Nháo.

"Ma nữ đại đại, ngài hãy nhìn xem thành quả của ngài ở thế giới này đi!" Nháo Nháo click mở thuộc tính giao diện, hiện ra thông tin của Hoàng Yêu cho nàng xem.

Tên họ: Hoàng Yêu.

Giới tính: Nữ (có thể biến đổi)

Thân phận: Ma nữ.

Điểm ma lực: 1 030 000

Tuổi: (không biết)

Sở trường đặc biệt: Giết người, thống lĩnh quân lính

Kỹ năng: Sát phạt*

Trang bị: (chưa giải khóa)

Cát chứa: (chưa giải khóa)

Mặt khác: (chưa giải khóa)

Trừ bỏ điểm ma lực có biến đổi thì sở trường đặc biệt cùng kỹ năng đều tăng thêm một cái.

"Đúng rồi, ma nữ đại đại, ngài có thể dùng hơn một trăm vạn điểm ma lực này để đổi vũ khí ở hệ thống thương thành, cũng có thể dùng để thăng cấp hệ thống." Nháo Nháo nhắc nhở.

"Thăng cấp hệ thống?" Hoàng Yêu nghi hoặc nhìn Nháo Nháo.

"Vâng, hệ thống cũng có thể thăng cấp. Có hai con đường để thăng cấp. Một là ký chủ kiếm được số lượng giá trị kinh nghiệm nhất định liền có thể thăng cấp. Hai là cắn nuốt hệ thống cấp thấp hơn mình. Hệ thống sau khi thăng cấp sẽ có rất nhiều công hiệu có ích cho ngài." Nháo Nháo vừa nói vừa dùng một ánh mắt chờ mong

nhìn Hoàng Yêu.

Nếu hệ thống thăng cấp thì nàng sẽ trở nên càng cường đại.

Đầu não đại thần phát minh ra rất nhiều hệ thống, mà giữa những hệ thống với nhau cũng là có cạnh tranh về cấp bậc, nếu lấy kinh nghiệm của nhóm ký chủ thì cấp bậc của hệ thống sẽ hoàn thiện hơn.

Có thể nói là ba trăm sáu mươi nghề, nghề nào cũng có cạnh tranh a!

Nháo Nháo chưa từng nghĩ tới, ký chủ nhà nàng chỉ mới làm xong nhiệm vụ thứ nhất liền có thể cho nàng một cơ hội thăng cấp, ha ha ha ~

"Ý của ngươi là về sau sẽ gặp những người giống ta, đều mang theo một cái hệ thống, hơn nữa còn có khả năng chúng ta sẽ bị cắn nuốt?" Điểm Hoàng Yêu chú ý hiển nhiên không ở cùng một kênh với Nháo Nháo.

"Đúng đúng, nếu cấp bậc của đối phương so với ta cao hơn liền có thể cắn nuốt ta. Nếu ta bị cắn nuốt, ma nữ đại đại sẽ không chết. Nhưng cũng mất đi cơ hội làm nhiệm vụ ở các thế giới, hơn nữa có khả năng bị ký chủ của đối phương giết chết." Ký chủ có thể rời bỏ hệ thống, nhưng hệ thống không thể thoát ly ký chủ, trừ phi.....

"Hơn nữa ma nữ đại đại, mỗi lần hệ thống thăng cấp, giá trị kinh nghiệm sẽ tăng lên gấp bội. Lúc này đây là một trăm vạn, tiếp theo là một ngàn vạn, sau đó....." Nháo Nháo ngưng ngưng nói tiếp, nàng cảm thấy chuyện mình có thể thăng cấp gần như vô vọng rồi.

Hoàng Yêu trầm mặc nửa ngày, nhìn Nháo Nháo nhuyền mạnh mạnh trong đầu đã ngưng lại liền nói: "Nếu đã là đồ vật của bản tôn, tự nhiên phải là món đồ tốt nhất mạnh nhất, đừng làm cho bản tôn thất vọng."

Lúc này, Hoàng Yêu dùng danh xưng ở thời kỳ của nàng, cũng đại biểu cho việc nàng đã công nhận sự tồn tại của Nháo Nháo.

Hoàng Yêu – một trong mười hai đại ma thần thời kỳ thượng cổ, nữ chiến thần của Ma tộc không thể khinh thường.

"Tạ chủ long ân!" Nháo Nháo kích động đến mức sắp nhảy dựng lên, nàng sẽ giữ chặt cái đuôi vàng này. Nhìn năng lực biến thái của ma nữ đại đại trong việc kiểm giá trị kinh nghiệm, ngày nàng trở thành hệ thống cao cấp nhất còn xa sao?

Nháo Nháo quả thực cười to ba tiếng đầy đắc ý.

"Tôi thế giới nhiệm vụ tiếp theo." Nghĩ đến còn có nhiều người cạnh tranh khác, Hoàng Yêu chỉ muốn trở nên cường đại thật nhanh. Huống chi còn có một cái động không đáy mang tên thăng cấp hệ thống.

- -----

*1 030 000: trên google thì 1 vạn = 10 000, 100 vạn = 1 000 000. Tui đổi 103 vạn = 1 030 000 không biết đúng không, có gì sai thì mọi người cmt sửa giúp tui nha! ^^

*sát phạt: Đánh giết quân giặc (tui đề từ sát phạt cho nó ngẫu ngẫu, nếu có gì không đúng thì các bạn nói ra nha, để tui sửa sửa lại).

Bạn đang đọc truyện *Ma Nữ Tài Thế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27: Thế giới vườn trường

Editor: Vy Vy

"Thăng cấp trước đi!" Trước khi tiếp thu nhiệm vụ tiếp theo, Hoàng Yêu đề Nháo Nháo thăng cấp. Nhìn hơn một trăm vạn điểm ma lực biến mất, Hoàng Yêu cũng không cảm thấy đau lòng. Điểm có thể kiếm trở về, thực lực mới là thứ quan trọng nhất.

Sau khi thăng cấp Nháo Nháo cũng không có thay đổi bao nhiêu. Chỉ là càng trở nên thân mật, hiểu Hoàng Yêu hơn. Thậm chí Hoàng Yêu không cần nói gì, Nháo Nháo cũng có thể biết được tâm tư của nàng.

"Ma nữ đại đại, thế giới sau ta vì ngài mà an bài, là thế giới vườn trường. Ngài đã ngủ say một thời gian dài, đối với sự biến hóa của thế giới nhân loại khó có thể tiếp thu. Cho nên chọn vườn trường, nơi lòng người vẫn còn khá đơn giản." Nháo Nháo một bên nói, một bên đem giao diện nhiệm vụ đến.

"Ngài xem, ký chủ ở thế giới này là một nữ sinh con nhà hào môn. Bất quá phụ thân của nàng sau khi chết nàng liền bị bắt trở về làm đại tiểu thư. Đường mẫu cũng chính là vợ cả của phụ thân nàng rất nghiêm khắc. Ký chủ tính tình thiên chân kiêu ngạo lại tùy hứng, còn có chút tự ti. Tính cách này của nàng làm cho người khác rất không thích."

Nháo Nháo một bên giải thích, một bên phát một đoạn phim sinh hoạt của ký chủ cho Hoàng Yêu xem.

"Hình chiếu về ký chủ là công năng vốn có của hệ thống sau khi thăng cấp!" Nháo Nháo nhìn thấy ánh mắt tò mò của Hoàng Yêu liền giải thích.

Trong hình chiếu, cô bé có đầu tóc quần dài, trang điểm giống tiểu công chúa đang kiêu ngạo đứng ở giữa đám bạn nói gì đó. Sau đó nàng lớn lên, nàng ôm búp bê

Tây nhìn đám người đứng xa nàng, trong mắt hiện lên sự cô đơn, rồi lại kiêu ngạo hất cằm lên khinh thường rồi đi.

"Đại đại, sâu trong nội tâm của nàng chính là khát vọng được mọi người chú ý đến. Vì thế, nàng trả giá bằng tất cả sự kiêu ngạo của mình để đạt được nguyện vọng." Thứ nhiều nhất ở trên người vị kỹ chủ này chính là sự kiêu ngạo của nàng.

"Không, ta không cần sự kiêu ngạo đó. Ta muốn khát vọng của nàng." Hoàng Yêu di chuyển tay một chút, trên màn hình dừng lại hình ảnh cặp mắt thiếu nữ nhìn đám người đang đứng xa nàng.

"Nàng khát vọng có được một gia đình hoàn chỉnh, khát vọng có được sự hoan nghênh của đồng học, khát vọng được mọi người thích. So với sự kiêu ngạo của nàng thì nó càng mạnh mẽ hơn. Từ nhỏ đi theo mẹ, sinh hoạt khó khăn, nàng vẫn luôn khao khát có được cuộc sống tốt hơn."

Đối với cảm xúc, không ai có thể hiểu rõ hơn Hoàng Yêu. Cái kiêu ngạo của nữ sinh này bắt quá là do sự tự ti cùng khát vọng hợp lại sinh ra.

"Hon nữa thế giới này không có chiến loạn, vậy chẳng phải sẽ không kiếm được nhiều điểm ma lực." Hoàng Yêu nhìn thế giới trong màn hình. Những tòa nhà cao tầng, tất cả đều thật thần kỳ. Màn hình bắt đầu truyền đến pháp tắc ở thế giới này, Hoàng Yêu nhìn đến chăm chú.

Sau khi xem xong, Hoàng Yêu cảm khái. Nhân loại ở tình huống không có linh lực cư nhiên có thể bay khỏi địa cầu.

"Đại đại, không có chiến loạn cũng có thể thu hoạch. Ở thế giới hiện đại có một loại đồ vật kêu Internet. Thứ này có thể cho toàn thế giới biết đến trạng thái hoạt động của người, làm cho bọn họ thông qua cái này biết đến người. Hon nữa đối với người sinh ra thích hoặc các loại cảm xúc khác." Nháo Nháo đem công năng, tác dụng của Internet giảng giải ra hết, giống như một giáo viên đang giảng bài cho học trò.

"Xem ra ta phải thật chăm chỉ tìm hiểu rồi." Hoàng Yêu gật gật đầu, ấn xuống xác nhận, tiến vào thế giới này.

Hoàng Yêu mở mắt ra, nhìn căn phòng toàn màu hồng phấn mà có chút choáng váng.

Nhắm mắt, ký ức của nguyên chủ Hạ Vô Ưu tràn vào đầu.

Sau khi tiếp thu ký ức xong, Hoàng Yêu dựa vào ký ức để phân tích.

Hạ gia muốn cùng Tần gia liên hôn. Thiếu gia nhà họ Tần cùng nguyên chủ Hạ Vô Ưu khi còn nhỏ từng có xích mích. Trong yến hội, hai nhà luôn tạo cơ hội cho cả hai thân cận với nhau. Tần thiếu gia nghĩ Hạ Vô Ưu chỉ là một con bé quê mùa, bởi vì cô từng là một nữ sinh nhà bình dân.

☐HAPPY NEW YEAR!!!! ☐

2 chương chúc mừng năm mới. Mừng 1, lì xì 1 chương. Mừng 2, lì xì 1 chương nữa. Mừng 3, nếu có thời gian sẽ lì xì cho các độc giả 1 chương nữa. ☐☐

Năm 2019

- Chúc các bạn có:

1 bầu trời sức khỏe,

1 biển cả tình thương,

1 đại dương tình bạn,

1 điệp khúc tình yêu,

1 người yêu chung thủy,

1 sự nghiệp sáng ngời,

1 gia đình thịnh vượng.

Bạn đang đọc truyện *Ma Nữ Tái Thế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 28: Đi Tần gia làm gì?

Editor: Vy Vy

Hoàng Yêu đem ký ức của thân thể này tiếp thu xong cũng đã hơn 12 giờ đêm rồi, tiếp thu hơn tám tiếng. Không phải ký ức của nguyên chủ Hạ Vô Ưu khó dung hợp, mà là bởi vì thế giới khoa học hiện đại trong trí nhớ Hạ Vô Ưu quá thần kỳ khiến cho Hoàng Yêu chấn động.

"Ma nữ đại đại, thứ mà các chủng tộc khác không đuổi kịp chính là sự sáng tạo của nhân loại." Nháo Nháo thở dài một hơi, lời này Hoàng Yêu cũng không có phản

đôi.

Nếu là ở thời kỳ viễn cổ, sinh vật nhỏ yếu như nhân loại này là loại mà Hoàng Yêu khinh thường không muốn nhìn nhiều thêm một cái. Nhưng đã trải qua một thế giới, cùng nhân loại kẻ vai chiến đấu nhiều năm, Hoàng Yêu hiện tại không khỏi lâm vào trầm tư.

Nàng thật sự muốn nhìn kỹ lại nhân loại một lần nữa. Không chỉ nàng, chỉ sợ các chủng tộc khác đều không nghĩ chú tể thế giới cư nhiên sẽ là loài người đi.

"Ma nữ đại đại, các chủng tộc khác tuyệt đối có thực lực có thể tiêu diệt Nhân tộc. Nhưng trải qua trăm ngàn vạn năm, thậm chí qua một thời gian dài hơn nữa nhân loại cũng có thể sống càng tốt hơn, càng thêm lớn mạnh. Việc này chứng minh trí tuệ nhân loại rất đáng khen. Ngài nên học tập họ thật nhiều, về sau gặp được địch nhân cường đại, có thể dùng đến biện pháp của nhân loại để giành chiến thắng." Nháo Nháo thảm thía nói.

Thực lực trong lực lượng tuy là tuyệt đối. Nhưng nếu có trí tuệ đi kèm theo, lực lượng sẽ càng thêm lợi hại.

"Ta đã biết." Lời nói của Nháo Nháo làm Hoàng Yêu nhớ tới năm đó, thời điểm Nữ Oa sáng tạo ra nhân loại, khi đó chúa tể mặt đất thời tối cổ chính là Yêu tộc.

Sau đó, chuyện gì đã xảy đến với Yêu tộc?

Hoàng Yêu không khỏi bật cười. Yêu tộc vậy mà bị chính người sáng tạo ra mình ép phải thoái lui ẩn nấp. Nữ thánh nhân duy nhất, Nữ Oa cư nhiên chỉ yêu mỗi nhân loại do chính mình tạo ra.

Mà sau khi Nhân tộc xuất hiện, lực lượng của nàng đã tăng lên nhiều. Bởi vì cảm xúc của nhân loại rất phong phú, có chính nghĩa cũng có..... Hắc ám tà ác.

Nhân loại có trí tuệ, nhưng cũng có sự gian trá.

Hoàng Yêu tổng kết.

Một đêm này Hoàng Yêu cũng không ngủ, nàng suy nghĩ rất nhiều.

Sáng sớm hôm sau, cửa phòng Hoàng Yêu bị gõ vang.

"Hạ Vô Ưu, trang điểm cho thật đẹp rồi cùng ta đi Tàn gia." Quý phu nhân mặc trang phục trung niên hai màu đen trắng, thanh âm lãnh ngạnh nói.

Hoàng Yêu liền biết người này là bác gái của Hạ Vô Ưu.

Nữ nhân này là Lâm Tuyết Bình, vợ cả của ba ba Hạ Vô Ưu. Từ lúc phụ thân Hạ Vô Ưu chết, nàng được nữ nhân này dạy dỗ, kêu bà là mẹ. Từ nhỏ, Lâm Tuyết Bình đã vô cùng nghiêm khắc với Hạ Vô Ưu, thế nên Hạ Vô Ưu vừa kính trọng lại vừa sợ bà.

"Mẹ, đi Tàn gia làm gì?" Hoàng Yêu suy nghĩ một chút, dựa theo tính cách của nguyên chủ trả lời.

"Chúng ta sẽ thương lượng về hôn sự của ngươi và Cẩn Ngôn." Trên mặt Lâm Tuyết Bình không có một tia biểu tình.

Hoàng Yêu trầm mặc nửa ngày. Khi ánh mắt của Lâm Tuyết Bình dần dần trở nên nghiêm khắc, đột nhiên từ trên giường nhảy xuống dưới ôm lấy cánh tay Lâm Tuyết Bình kéo bà đi tới trước bàn trang điểm, ở ánh mắt kinh ngạc của Lâm Tuyết Bình cười làm nũng với bà.

"Mẹ, ngày hôm qua Tàn Cẩn Ngôn ở trước mặt nhiều người như vậy làm cho ta xấu hổ. Hôm nay ta phải trang điểm thật đẹp khiến hắn kinh diễm. Mẹ, mắt thẩm mĩ của người luôn rất tốt, liền giúp con gái chọn quần áo cùng trang sức đi."

Lâm Tuyết Bình luôn luôn giáo dục Hạ Vô Ưu muốn gì thì phải tự mình hành động. Hoàng Yêu dựa theo tiêu chuẩn một buổi nói chuyện của Lâm Tuyết Bình nói, cũng nho nhỏ khen tặng bà, kéo khoảng cách giữa hai mẹ con gần nhau hơn.

Hạ Vô Ưu luôn luôn sợ hãi bà, tuy ngoan ngoãn nghe lời nhưng cũng chưa từng cùng bà thân mật. Đột ngột trở nên thân thiết hơn làm Lâm Tuyết Bình nhất thời phản ứng không kịp.

"Mẹ, người xem bộ này như thế nào?" Hoàng Yêu thấy trong mắt Lâm Tuyết Bình là sự kinh ngạc, ánh mắt cười cười, trực tiếp chọn quần áo ở trước mặt bà khoa tay múa chân.

Lâm Tuyết Bình thông qua gương nhìn đứa con gái mà mình nuôi lớn, trong lúc nhất thời không biết nên nói cái gì mới tốt.

Trượng phu trước khi cưới nàng đã cùng một nữ nhân khác sinh con, bà biết. Tuy tức giận cùng khổ sở nhưng bà vẫn lựa chọn gả cho trượng phu. Cho dù hắn không muốn chạm vào nàng, nàng cũng là thật tâm yêu nam nhân kia.

Thậm chí sau khi hắn chết, nàng liền đem đứa con bên ngoài của hắn trở về giáo dục.

Thấy cái bao lì xì này không được mượt cho lắm. Thật sự bọn tui rất rất cần một người beta có chuyên môn. T^T Có thiên thần đáng yêu nào hạ phàm giúp cho bọn tui hông?

Tui khẩn cầu rất tha thiết luôn đó. Nhìn đôi mắt long lanh này là biết ngay. (●●)≡ □

...

Tết này độc giả có vui không? Mừng 1 được lì xì nhiều hôn?

Chương 29: Mẹ kế có thể làm được như thế này cũng chẳng có ai

Editor: Vy Vy

Đối với Lâm Tuyết Bình, tình cảm là một thứ phức tạp. Một bên oán hận con gái riêng của chồng, nhưng khuôn mặt của Hạ Vô Ưu rất giống với phụ thân cô, Lâm Tuyết Bình lại không nỡ bỏ rơi hay trút giận lên cô. Hơn nữa mười mấy năm dạy dỗ chung sống cùng nhau, bà cũng rất có cảm tình với Hạ Vô Ưu. Nhưng vì ngại cô là con gái riêng, Lâm Tuyết Bình đối với Hạ Vô Ưu vẫn luôn nghiêm khắc có thừa, thân mật lại không đủ.

"Chọn cái này đi. Vòng cổ thủy tinh kia có lẽ sẽ thích hợp với bộ này, ta đi lấy cho con." Lâm Tuyết Bình giống như trốn tránh, rời khỏi phòng Hạ Vô Ưu.

Hoàng Yêu nhìn bóng dáng vội vàng xuống lầu của Lâm Tuyết Bình không khỏi bật cười. Ngoại trừ đề ý đến thân phận con gái riêng này ra, không thể không nói, Lâm Tuyết Bình đối xử với Hạ Vô Ưu không khác gì mẹ ruột.

Bề ngoài Lâm Tuyết Bình nhìn như nghiêm khắc, nhưng cũng có tình mẹ. Có lẽ bởi vì giáo dục bất đồng, mẹ ruột của Hạ Vô Ưu chỉ hy vọng Hạ Vô Ưu được sống một cuộc đời vui vẻ, không nghĩ ngợi buồn lo gì. Nhưng Lâm Tuyết Bình lại hy vọng con gái của mình đa tài đa nghệ, làm một người rực rỡ khiến kẻ khác phải lau mắt mà nhìn.

Cho nên tới bây giờ, Hạ Vô Ưu luôn bị bắt buộc phải học rất nhiều thứ khiến cô cảm thấy Lâm Tuyết Bình chính là một người mẹ kế tàn nhẫn đang tìm mọi cách hành hạ cô.

"Mẹ kế có thể làm được như thế này cũng chẳng có ai." Nháo Nháo học cách dùng từ trên Internet.

Hoàng Yêu đem ký ức Hạ Vô Ưu xách ra nghiền ngẫm một chút. Hạ Vô Ưu trừ bỏ kính sợ Lâm Tuyết Bình, trong nội tâm vẫn khát vọng có được sự tán thành của bà.

Khát vọng được người thích và đề ý đến mình?

Hoàng Yêu mặc niệm nguyện vọng của nguyên chủ dưới đáy lòng một lần, đôi mắt hơi sáng lên.

Được người đề ý không nhất định là được nam nhân thích.

Thời điểm Hoàng Yêu nhận được nhiệm vụ của Hạ Vô Ưu vẫn luôn cho rằng nó cùng thế giới Mục Vân Kiều trước kia giống nhau. Điều muốn khiến cho vị hôn phu yêu mình, cùng hẳn kết hôn.

Nhưng thời điểm đem nhiệm vụ của Hạ Vô Ưu cho nàng, tuy rằng có vị hôn phu, nhưng Hạ Vô Ưu lại không đề ý nhiều đến vị hôn phu này. Chỉ là nghe theo ý người lớn trong nhà liên hôn thôi. Nghĩ như vậy, tâm tình Hoàng Yêu khá hơn nhiều. Tuy đây là nhiệm vụ, nhưng bảo Hoàng Yêu đi lấy lòng đàn ông nhân loại, đối với nàng nó là một việc vô cùng rất khó chịu.

Vì sao nhân loại lại khát vọng được người khác thích cùng đề ý đến mình?

Nếu là Hoàng Yêu, nàng hy vọng có được sự sợ hãi của các chủng tộc đối với mình. Như vậy mới có thể vẻ vang với thực lực cường đại của mình. Sự tồn tại của cường giả là khiến mọi người phải ngóe nhìn.

Hoàng Yêu được sinh ra từ những cảm xúc của các sinh vật. Nàng có thể lý giải cảm xúc của thế gian, nhưng nàng không hiểu thứ được gọi tình cảm.

Nháo Nháo muốn mở miệng nói gì đó, nhưng nó cũng không hoàn toàn hiểu được nhân loại, những hiểu biết đối với nhân loại mà nó có cũng chỉ là một dãy số liệu được cài đặt.

Hoàng Yêu thay tốt bộ váy kia. Váy có màu trắng giống váy của công chúa, làn váy phía trước dài tới đầu gối, mặt sau dài đến mắt cá chân, tôn lên sự cân xứng của đôi chân tinh tế trắng nõn. Ngũ quan của Hạ Vô Ưu cũng rất đẹp, tóc quần rũ xuống tới áo choàng dài, hơn nữa bởi vì nguyên thân bị buộc phải học âm nhạc, tuy rằng kiều ngạo nhưng khí chất lại có phần ưu nhã hơn, giống như một công chúa bước ra từ truyện cổ tích.

Xác thật, nội tâm Hạ Vô Ưu là một tiểu công chúa, trầm mê ở trong truyện cổ tích của chính mình.

So với thể xác của Mục Vân Kiều ở thế giới trước, Hoàng Yêu vừa lòng với thể xác của Hạ Vô Ưu hơn. Không phải bởi vì thân hình này trông xinh đẹp, chỉ là cảm thấy so với bề ngoài loli của Mục Vân Kiều, thân thể này khí phách hơn một chút.

Đương nhiên, chỉ là tương đối mà thôi. Tiêu chuẩn ngoại hình của Hoàng Yêu cũng không quá cao. Các chủng tộc ở thời kỳ thượng cổ hầu như đều không xấu. Mà thứ Hoàng Yêu theo đuổi chính là lực lượng, đối với ngoại hình cũng chỉ cần như thế.

Khí phách cùng ngoại hình cao quý lãnh diễm vẫn luôn là đặc điểm của Hoàng Yêu.

Bạn đang đọc truyện *Ma Nữ Tài Thế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 30: Lịch sử kinh người

Editor: Vy Vy

Lâm Tuyết Bình nhìn "con gái" mình nuôi dưỡng mười mấy năm, trong lòng tràn ra một cổ tự hào của người làm mẹ.

"Không tồi." Nhìn Hoàng Yêu đeo vòng cổ thủy tinh kia, Lâm Tuyết Bình gật đầu khen.

"Cảm ơn mẹ, con sẽ cùng Cẩn Ngôn ở chung thật tốt." Hoàng Yêu biết hiện tại Hạ thị xuất hiện khủng hoảng kinh tế, cần Tần gia hỗ trợ tài chính.

Nguyên chủ vẫn luôn cho rằng mình chỉ là một công cụ liên hôn. Sự thật không phải như vậy, khi Lâm Tuyết Bình chọn trúng Tần thiếu gia trong đám công tử nhà hào môn kia, là đứng ở góc độ của một nữ nhân mà suy xét.

Tần Cẩn Ngôn tuy rằng tính cách tiểu hài từ ấu trĩ, nhưng hắn là người đơn thuần, chỉ cần nhận định một người liền đối xử với người đó thật tốt.

Trên cơ sở liên hôn, Lâm Tuyết Bình vẫn vì Hạ Vô Ưu mà suy xét đại sự chung thân.

Hoàng Yêu có ấn tượng không tồi với Lâm Tuyết Bình, một mình gánh cả một công ty lớn, còn đem con gái riêng của chồng nuôi lớn, nội tâm nữ nhân cường đại đáng giá để Hoàng Yêu xem trọng liếc mắt nhìn một cái.

Lâm Tuyết Bình không nghĩ cô sẽ ngoan như vậy. Vui mừng nhìn Hoàng Yêu, tuy rằng là con gái riêng, nhưng Lâm Tuyết Bình bồi dưỡng cô cũng không kém các thiên kim hào môn khác.

"Người có thể nghĩ như vậy liền tốt rồi." Lâm Tuyết Bình khó mà có thể mỉm cười một cái như vậy.

"Mẹ, con là con gái Hạ gia, là một thành viên trong nhà, phải làm việc giúp ích cho nhà. Huống hồ, con tin tưởng ánh mắt của mẹ." Hoàng Yêu nhìn Lâm Tuyết Bình, tràn đầy tín nhiệm cùng ý lại. Trong lòng Lâm Tuyết Bình mềm nhũn, vron tay xoa đầu cô, gật gật đầu.

"Ma nữ đại đại, giá trị hảo cảm của Lâm Tuyết Bình +20, tổng cộng 70." Một lần liền tăng thêm 20 điểm hảo cảm, Nháo Nháo hiển nhiên rất hưng phấn.

Kỳ thật vốn dĩ cảm tình Lâm Tuyết Bình dành cho Hạ Vô Ưu rất phức tạp. Nếu không phải ngại cái gai mang tên con gái riêng này, hơn nữa Hạ Vô Ưu đối Lâm Tuyết Bình lại kính sợ không dám chủ động thân mật thì hảo cảm Lâm Tuyết Bình dành cho Hạ Vô Ưu sẽ càng nhiều hơn nữa.

Hai mẹ con trang điểm tốt, trong đó Hoàng Yêu chủ động giúp Lâm Tuyết Bình lựa chọn quần áo, làm mối quan hệ của hai người kéo gần hơn không ít. Thời điểm ra cửa, Lâm Tuyết Bình cũng không có làm khuôn mặt lo lắng buồn rầu với Hoàng Yêu.

Tần gia nhiệt tình tiếp đãi hai mẹ con. Nhưng Tần Cẩn Ngôn lại một bộ dáng không tình nguyện, thừa dịp gia trưởng không chú ý trừng mắt nhìn Hoàng Yêu.

Hoàng Yêu thu mắt nhìn hắn một cái sau đó trực tiếp bỏ qua. Quả nhiên, Tần Cẩn Ngôn đúng là một đại hài tử, xem ra hắn còn nhớ rõ cuộc gặp mặt không thoải mái lần trước.

Không thể phủ nhận, Lâm Tuyết Bình đối với Hạ Vô Ưu con gái của Nữ Chân không tồi. Tần Cẩn Ngôn thân cao 1 mét 8 mấy, lớn lên soái khí như ánh mặt trời, lại là người thừa kế duy nhất của Tần gia, đúng là một người chồng khó kiếm được.

Hai nhà hàn huyên nửa ngày, rốt cuộc bắt đầu đi vào vấn đề chính, bàn bạc về hôn sự của hai người.

Vẫn luôn giương mắt nhìn, Tần Cẩn Ngôn nhịn không được nữa nói ra tiếng: "Ba mẹ, con không muốn cùng Hạ Vô Ưu kết hôn, con không thích cô ta."

Tần Cẩn Ngôn trực tiếp biểu đạt sự không hài lòng của mình đối với cuộc hôn nhân này.

Bầu không khí trong lúc nhất thời trở nên xấu hổ, cha Tần trừng mắt nhìn Tần Cẩn Ngôn một cái: "Vô Ưu là con dâu mà ta và mẹ con xem trọng, cuộc hôn sự này đã được định đoạt rồi."

"Đúng vậy, Cẩn Ngôn. Chúng ta nhìn Vô Ưu từ nhỏ lớn lên, đa tài đa nghệ người lại xinh đẹp. Các con ở chung một đoạn thời gian sẽ tốt thôi." Mẹ Tần lên tiếng kéo tay Tần Cẩn Ngôn, không ngừng ra hiệu bằng mắt cho hắn.

"Đúng vậy, Cẩn Ngôn. Hai con ở chung lâu sẽ thấy tốt thôi. Vô Ưu nhà chúng ta đã làm thủ tục chuyển trường xong rồi. Chuyển tới trường của con, ngày mai con cần phải giúp di chuyển cổ con bé thật tốt a." Lâm Tuyết Bình cười nói.

Hoàng Yêu ngồi ở một bên lẳng lặng nhìn, không nói gì.

Nháo Nháo cảm thấy phía sau lưng chột lạnh. Nghĩ đến thế giới trước Lục Thanh Việt cũng không muốn đính hôn giống vậy. Sau đó, không có sau đó nữa.

Lịch sử kinh người tái diễn a, lần này Hoàng Yêu lại thành "vị hôn thê bị ghét bỏ".

Nhưng lấy tính cách thích mang thù của Hoàng Yêu tới xem. Kết cục của Tần Cẩn Ngôn này thật khó để nói. Nháo Nháo vui sướng khi người gặp họa, hoàn toàn không thấy được ánh mắt Hoàng Yêu đã trở nên sâu thẳm.

Lì xì, lì xì, lì xì!

3 ngày nay editor nghiên lì xì cho đọc giải ~. □□

Hết mừng 3, Vy lại tiếp tục làm con lười a. . . . ~ (^ _ ^)

Còn Ngu, còn Ngu thì sao? ~ (^ _ ^)

Ngu sẽ quy ân giang hồ nha. ㄟ(ㄟ) ~ . . .

Vậy đó, các độc giả lại phải đặt sẵn dép chờ gặp lại Hoàng Yêu tí ti nữa rồi

Bạn đang đọc truyện *Ma Nữ Tài Thế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31: Khoe của kéo giá trị cừu hận

Edit: Vy Vy

Beta: nguyenthily11

Cuối cùng dưới sự vừa đe dọa vừa dụ dỗ của cha mẹ Tần, Tần Cẩm Ngôn vẫn phải thỏa hiệp, đồng ý cùng Hoàng Yêu thử qua lại một thời gian ngắn. Nhưng nếu cuối cùng hẳn vẫn không thích Hoàng Yêu, thì sẽ giải trừ hôn ước.

Cho nên Hoàng Yêu muốn làm cho Tần Cẩm Ngôn thích mình trong thời gian ngắn đó.

Lâm Tuyết Bình cũng ra lệnh cho Hoàng Yêu, nhất định phải làm cho Tần Cẩm Ngôn thích cô.

Trông Hoàng Yêu giống loại người sẽ mặc kệ để mọi việc ngoài tầm kiểm soát như vậy sao?

"Ma nữ đại đại, kỳ thật người chỉ cần làm cho Lâm Tuyết Bình chấp nhận người, thì nhiệm vụ này đã tính là hoàn thành rồi." Nháo Nháo nhìn Hoàng Yêu ngồi trước máy tính ngẩn người, nhỏ giọng nhắc nhở.

Hơn nữa, nhiệm vụ ở thế giới này không khó. Chỉ cần nhờ bỏ cái gai kia trong lòng Lâm Tuyết Bình thì Hoàng Yêu cũng xem như đã hoàn thành nhiệm vụ.

"Nếu đã tới đây rồi, sao có thể rời đi nhanh như vậy?. Thật không có tính khiêu chiến." Hoàng Yêu lấy lại tinh thần, di chuyển con chuột, biểu tình nhàn nhạt nhìn nội dung trên trang web, nhưng Nháo Nháo lại nghe ra được một loại ý định không tốt đẹp.

Hoàng Yêu dựa theo ký ức của Hạ Vô Ưu mở ra tài khoản trên mạng của cô. Phía dưới liền xuất hiện một hàng bình luận thật dài, tiếp đó chính là một cổ oán khí ập vào mặt.

Hoàng Yêu click mở nội dung mà Hạ Vô Ưu đăng trên Weibo liền bùng tình hiểu ra vì sao ở khu bình luận lại đầy oán khí như vậy.

Tiểu công chúa vô tư Vô Ưu: Túi xách mới ra mắt số lượng có hạn. Nhìn cái nào cũng đẹp, biết chọn cái nào bây giờ? Thôi thì đều mua hết đi! 【 hình ảnh 】【 hình ảnh 】【 hình ảnh 】

Đây là đang khoe của nha! Phía dưới có đến hơn trăm bình luận.

[Ha hả, giả vờ giàu có.]

[Đồ cuồng khoe giàu, chính dung đi.]

[Cho rằng mua mấy cái túi thì cô sẽ có được phẩm hạnh và địa vị cao trong xã hội này sao? Thật thô tục.]

[.....]

Đóng kênh bình luận. Hoàng Yêu lướt qua những bài đăng trước kia của Hạ Vô Ưu trên Weibo. Tất cả đều nói về việc sinh hoạt hàng ngày của bản thân, nhưng lại không thiếu ý tứ khoe của. Ít nhất thì những người trong【 vòng bạn bè 】của cô đều nghĩ là như thế.

"Nháo Nháo, cảm xúc của những người này có thể chuyển hóa thành điểm ma lực không?" Hoàng Yêu chỉ vào những bình luận đó.

"Có thể, tuy rằng chỉ là thông qua internet, nhưng nếu nhân loại sinh ra cực hạn oán khí cùng ghen ghét hoặc là khinh bỉ với người, đó cũng là một loại điểm ma lực." Nháo Nháo nói.

Hoàng Yêu nghe Nháo Nháo nói xong liền nhìn Weibo và WeChat gì đó nữa. Khóe miệng liền cong lên một độ cong ưu nhã, ngón tay đặt trên bàn phím bắt đầu

đánh chữ.

Tiểu công chúa vô tư Vô Ưu: Nếu mọi người có thể xấu như tôi, thì cũng coi như trời cao ban ân rồi.

Đánh chữ xong, Hoàng Yêu mở camera ra tự chụp một bức ảnh, đăng lên.

Đăng xong Weibo, Hoàng Yêu lại đăng thêm một bài mới trên tức các bạn bè trên mạng.

Tiểu công chúa vô tư Vô Ưu: Sắp cùng Tần Cẩn Ngôn đính hôn, thật sợ hãi nha ~【 then thùng 】

Nháo Nháo xem xong nội dung Hoàng Yêu đăng quả thực muốn phun máu. Không nghĩ tới ma nữ đại đại giả vờ đáng yêu so với nguyên chủ càng làm cho người ta tức chết hơn.

Xác thật, hai hành động đó của Hoàng Yêu đem quần chúng phía bên kia màn hình nổ tung.

Trên Weibo, 【 vòng bạn bè 】 vẫn luôn chú ý Hạ Vô Ưu đa số đều tới đây mắng chửi cách sống của cô. Thời điểm Hạ Vô Ưu vừa mới bắt đầu sử dụng internet cũng cùng những người này cãi nhau, nhưng một mình cô không thể địch nổi nhiều người như vậy. Về sau cũng không lên tiếng nữa khiến nhóm người đó càng hăng hái. Lúc này Hoàng Yêu vừa đăng bài liền nhanh chóng thu hút sự chú ý của nhóm người đó. Bởi vì Hạ Vô Ưu thường xuyên chia sẻ các món đồ hiệu của mình, lượng fan cũng khá nhiều. Tuy rằng 【 vòng bạn bè 】 đó một mặt vẫn luôn mắng chửi cô nhưng bọn họ vẫn âm thầm ngắm các món đồ hàng hiệu a.

Trong chốc lát, di động cùng máy tính của Hoàng Yêu phát ra hàng loạt âm thanh nhắc nhở có thông báo.

Trên Weibo, kênh bình luận đã có xu thế bùng nổ, đây là bài đăng có bình luận nhanh nhất, nhiều nhất từ trước đến nay của Hạ Vô Ưu.

[Ha ha, chính không ít tiền đi.]

[Khuôn mặt thật đẹp, cầm tiêm chọc thùng mất ta đi.]

[Ấy da, người này ta không quen a.]

[Nếu đây là ban ân, ta tình nguyện để trời cao thu hồi nó lại đi, ha ha ha ha.]

[Có dám nói cô là con cái nhà ai không?]

[.....]

Tuy rằng cũng có vài câu khen cô lớn lên có dáng người xinh đẹp trong những dòng bình luận hỗn loạn đó nhưng đã nhanh chóng bị đá bay đi bởi những bình luận ác ý khác.

"Ma nữ đại đại, điểm ma lực lại tăng rồi." Nháo Nháo hưng phấn nói.

- -----

Vy:

Có người beta giúp tui rồi, các thiên thần thấy chương này thế nào, mượt hơn rất nhiều phải không a? □ □

Nhạc: Mười năm - Đen

Các độc giả tối an nhé. (^v^)/

Bạn đang đọc truyện *Ma Nữ Tài Thế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Sư tử nhỏ xù lông

Edit: Vy Vy

Beta: Lyly

Bạn bè trong giới tuy rằng không mắng chửi người khác giống trên Weibo, nhưng cũng nói không ít lời chua lòn, có thể thấy được sự đua đòi trong giới thượng lưu rất cao.

Hoàng Yêu tắt máy tính cùng di động. Nhắm mắt lại bắt đầu hấp thu một chút ma lực. Bởi vì nàng bị trấn áp lâu năm, ma lực xói mòn làm nguyên thần của nàng cũng bị hao tổn theo đó. Giống như người bị thương không thể cứ một lần là khôi phục được sức mạnh, cần chậm rãi dưỡng thương. Hoàng Yêu chỉ có thể một chút rồi lại một chút chậm rãi hấp thu ma lực để tầm bổ nguyên thần, chờ hoàn toàn chữa trị xong, sau đó mới hấp thu những ma lực mạnh mẽ còn lại.

Vì vậy, Hoàng Yêu lại càng cần nhiều điểm ma lực hơn nữa.

Sáng sớm, Hoàng Yêu thoải mái duỗi cái eo lười, thay quần áo ra cửa.

Hôm nay là ngày cô đến học viện Hoàng Anh báo danh.

"Tôi đây đón tôi, cho cậu mười phút." Hoàng Yêu bấm gọi số điện thoại của Tần Cẩm Ngôn.

Bên kia Tần Cẩm Ngôn đang mơ mơ màng màng ngủ, nghe được khẩu khí giống như ra lệnh của Hoàng Yêu nháy mắt liền thanh tỉnh: "Này, Hạ Vô Ưu, đầu óc của cô hẳn bị ủng nước đi, bốn thiếu gia sẽ không tới đón cô, tự mình đi đi." Nói xong không đợi Hoàng Yêu trả lời liền tắt điện thoại.

Nghe âm thanh "đô đô" trong điện thoại, Hoàng Yêu hí hí mắt, đáy mắt hiện lên một tia nguy hiểm.

Tần Cẩm Ngôn mới buông di động liền nghe được tiếng thông báo tin nhắn.

Hạ Vô Ưu: Cho cậu mười phút, nếu cậu không sợ bị bác trai bác gái biết thì cứ việc không đến.

Đây là uy hiếp trắng trợn!!!

Tần Cẩm Ngôn trừng mắt hận không thể xuyên qua di động bóp chết Hoàng Yêu. Nhưng cố tình tới hôm qua cha Tần lại nói, nếu hắn không chịu phối hợp liền đóng băng tài khoản ngân hàng của hắn.

"Hạ Vô Ưu, cô chờ đó." Tần Cẩm Ngôn nghiêng răng nghiêng lợi đánh trả lại mấy chữ, bực bội xốc chân lên bắt đầu đánh răng rửa mặt thay quần áo.

Chờ thời điểm Hoàng Yêu trang điểm xong đi ra đến cửa, Tần Cẩm Ngôn đã ngồi trong xe thể thao không kiên nhẫn chờ.

"Này, Hạ Vô Ưu, không phải cô nói mười phút sao? Bốn thiếu gia đã đợi nửa tiếng rồi đấy." Tần Cẩm Ngôn kéo kéo nút thắt cổ áo, tóc bị gió thổi bay hỗn loạn, hướng về phía Hoàng Yêu mà quát, giống một con sư tử đang xù lông vậy.

"Đúng vậy, cho cậu mười phút đến nhà tôi." Hoàng Yêu nhún vai vô tội nhìn hắn: "Huống hồ nam sinh chờ nữ sinh nửa tiếng cũng không tính là vấn đề lớn lao gì mà."

"Cô....." Tần Cẩm Ngôn quả thực bị chọc giận đến dậm chân, cố tình Hoàng Yêu sau khi kéo cửa xe ra còn vỗ vỗ đầu hắn giống như đang trấn an một đứa trẻ con: "Ngoan ngoan lái xe, đưa tôi đi ăn sáng sớm một chút."

"Này, cô xem bốn thiếu gia là bảo mẫu của cô sao? Xuống xe." Tần Cẩm Ngôn ghét bỏ phui phui nơi bị Hoàng Yêu sờ qua, gân cổ lên nói.

"Cậu không phải bảo mẫu, mà là vị hôn phu." Hoàng Yêu ngồi ở ghế sau. Bởi vì là xe thể thao mũ trần, Hoàng Yêu trực tiếp nửa đứng lên từ phía sau ôm lấy cổ Tần Cẩm Ngôn, thân mật cọ cọ mặt hắn: "Cho nên, mang tôi đi ăn sáng sớm một chút đi."

Tần Cẩm Ngôn bất ngờ bị ôm khiến hắn thiếu chút nữa giẫm sai chân ga. Giảm tốc độ xe lại: "Này, Hạ Vô Ưu cô muốn chết sao? Mau ngồi yên cho tôi."

Hoàng Yêu cười ranh mãnh nhìn bên tai phiếm hồng của Tần Cẩm Ngôn. Đột nhiên duỗi tay phui phui tai hắn, nhận lấy sự bất mãn kêu gào của Tần Cẩm Ngôn. Rốt cuộc chiếc xe vẫn hướng tới của hàng ăn sáng mà chạy đến.

"Ma nữ đại đại, chú sư tử nhỏ này đúng là ngao kiêu nha, người chọc hắn một chút hắn liền xù lông." Nháo Nháo trên ghế nói.

Kịch bản thế giới trường học này thực cầu huyết. Nữ chính là học bá, được đặc cách trúng tuyển học trường quý tộc. Sau đó cùng mấy người vương tử vườn trường dây dưa dục dục. Tần Cẩm Ngôn chính là vương tử bá đạo không nói lý + nóng tính ấu trĩ.

Nhân vật Hoàng Yêu sắm vai đương nhiên là thiên kim hào môn + ác độc nữ phụ - vị hôn thê của anh ta!

Cũng không biết ma nữ đại đại sẽ chơi hồng thế giới này như thế nào nữa? Nháo Nháo rất chờ mong.

Bạn đang đọc truyện *Ma Nữ Tài Thế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Nhân vật tề tụ

Edit: Vy Vy

Beta: Lyly

Tần Cẩm Ngôn còn chưa kịp ổn định xe, liền nghe được một tiếng hô đau.

Hoàng Yêu nhìn về hướng phát ra âm thanh, liền thấy một cô gái ngã trên mặt đất, xe đạp ngã bên cạnh cô ta.

Mà Tần Cẩm Ngôn đã sớm xuống xe, đỡ lấy nữ sinh kia: "Tâm Tâm, cậu không sao chứ?"

"Ma nữ đại đại, nên gặp vẫn phải gặp." Nháo Nháo đỡ trán, cốt truyện đại nhân đã phát huy tác dụng. Khi Hoàng Yêu còn chưa đến, thời điểm An Tâm Tâm ở

trường học đã bị Tần Cẩn Ngôn khi dễ, sau đó hắn liền thích An Tâm Tâm.

"Tôi không có việc gì, Cẩn Ngôn, cậu có việc cứ đi trước đi." An Tâm Tâm nhìn Hoàng Yêu đang ngồi ở trên xe. Ngũ quan tinh xảo, tóc có màu như rong biển, da thịt nõn nà, tuy rằng chỉ ngồi ở trong xe nhưng cũng cho người ta cảm giác cao quý không thể chạm tới.

Nữ sinh kia trông thật xinh đẹp, tựa như một nàng công chúa.

Trong lòng An Tâm Tâm sinh ra từng luồng cảm giác chua chát. Đây là người với người nhưng sao vận mệnh lại bất công đến thế.

"Như vậy sao được, Tâm Tâm, tôi đưa cậu đi bệnh viện." Tần Cẩn Ngôn không màng đến phản kháng của An Tâm Tâm, một phen chặn ngang bệ người lên, đi đến bên cạnh xe.

"Hạ Vô Ưu, xuống mở cửa xe mau lên!" Tần Cẩn Ngôn ôm An Tâm Tâm không có tay mở cửa.

Hoàng Yêu ôm cánh tay đánh giá An Tâm Tâm, ánh mắt kia giống như có thể xuyên thấu cả linh hồn của An Tâm Tâm, làm An Tâm Tâm nhin không được run rẩy thân thể.

"Ha!" Hoàng Yêu cười lạnh một tiếng, trực tiếp từ ghế sau đi đến phía trước, ngồi vào ghế lái. Điều khiển tay lái đạp chân ga nghênh ngang mà phóng đi, phun khói xe vào mặt hai người kia.

"Khụ Khụ Khụ." Tần Cẩn Ngôn đem khói trong miệng phun sạch sẽ, sắc mặt khó coi nhìn về hướng Hoàng Yêu biến mất nghiêng răng nghiêng lợi: "Hạ - Vô - Ưu."

Thanh âm kia rất có ý muốn đem người nhai nát.

"Cẩn Ngôn, cho tôi xuống đi, tôi có thể tự đi được." An Tâm Tâm giãy giụa. Không có xe, Tần Cẩn Ngôn cũng không có sức lực cùng nghị lực ôm An Tâm Tâm đi bệnh viện, vì thế liền đem người thả xuống, sau đó nâng xe đạp lên.

"Đi lên, tôi đưa cậu đi." Tần Cẩn Ngôn cho rằng chính mình có thể làm một soái ca, lại quên mất hắn có thể chạy được xe thể thao, nhưng chưa chắc có thể chạy được xe đạp.

Sau một lần ngã từ trên xe đạp xuống, Tần Cẩn Ngôn phát hỏa.

"Đây là cái thể loại xe gì thế!" Tần Cẩn Ngôn ném xe đạp xuống, cầm lấy điện thoại chuẩn bị gọi người tới.

"Đề tôi đưa cậu đi." Tiếng nói ôn nhuận vang lên, một thiếu niên chạy xe đạp dừng lại, trên mặt mang theo âm áp ôn hòa cười.

Thấy hắn, mắt An Tâm Tâm sáng rực lên: "Mạc học trưởng."

Tần Cẩn Ngôn thấy thiếu niên kia, không cao hứng nhăn mày: "Mạc Bắc Sanh, anh tới làm gì?"

An Tâm Tâm không màng tới cảm thụ của Tần Cẩn Ngôn, tung tăng nhảy nhót ngồi lên yên xe sau của Mạc Bắc Sanh, hai người chạy xe đạp rời đi, ném một người Tần Cẩn Ngôn lại phía sau.

"Đều do Hạ Vô Ưu." Tần Cẩn Ngôn cúp điện thoại, tức đến ngứa răng, đem hết thất lỗi lầm đều đẩy đến trên người Hoàng Yêu.

Nếu không phải Hạ Vô Ưu đoạt xe của hắn, hắn đã sớm đưa An Tâm Tâm đến bệnh viện, cũng sẽ không bị Mạc Bắc Sanh cướp người đi.

Hạ Vô Ưu quả thực chính là tới khắc hắn.

Chờ Tần Cẩn Ngôn tới trường học, tiết một đã bắt đầu rồi.

Giáo viên hiển nhiên đã quen với việc Tần Cẩn Ngôn đến trễ, tiếp tục giới thiệu học sinh mới cho cả lớp.

"Ngoài Hạ đồng học ra còn có một vị đồng học nữa. Mọi người cùng hoan nghênh nào."

Lão sư vừa nói xong, từ bên ngoài phòng học một soái ca mặt lạnh bước vào, mặc áo sơ mi trắng, nhàn nhạt nhìn những học sinh đang ngồi ở phía dưới: "Tôi là Nam Vô Quyết."

Nói xong câu này, cũng không nhiều lời, liền đi đến cuối lớp ngồi.

Thật cao lãnh a!!!

Thầy trò cả lớp đồng thời rung mình.

Bạn đang đọc truyện *Ma Nữ Tài Thế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Hạ Vô Ưu, xem như cô lợi hại

Edit: Vy Vy

Beta: Lyly

Trong lớp học có ba chỗ trống, vị trí bên cạnh Tần Cẩm Ngôn và hai bàn trống phía sau Tần Cẩm Ngôn. Hoàng Yêu cùng bạn học mới tới Nam Vô Quyết hoặc là ngồi cùng nhau hoặc là một trước một sau. Hoàng Yêu đi xuống trước nên nâng được tự do chọn chỗ ngồi.

Tần Cẩm Ngôn trở lại vị trí của mình, nhìn Hoàng Yêu hướng về phía hấn bước đến, ngạo kiều hừ lạnh một tiếng quay đầu đi, một bộ biểu tình ghét bỏ không muốn cô ngồi cạnh tôi.

Hoàng Yêu hơi dừng một chút ở vị trí bên cạnh Tần Cẩm Ngôn. Trước ánh mắt tàn nhẫn đang trừng lớn của hấn trực tiếp đi đến ngồi phía sau hấn.

Cuối cùng là Nam Vô Quyết, hấn chỉ có hai lựa chọn, hoặc là ngồi cạnh Tần Cẩm Ngôn hoặc là ngồi cạnh Hoàng Yêu. Nhưng nhìn Tần Cẩm Ngôn bày ra dáng vẻ kiêu ngạo, bắt buộc phải lựa chọn ngồi cạnh Hoàng Yêu.

Hoàng Yêu liếc mắt nhìn bằng son mỹ nam ngồi bên cạnh nàng, hướng về phía hấn cười: "Xin chào, tôi tên Hạ Vô Ưu."

Bằng son mỹ nam không nói gì, chỉ gạt đầu nhẹ đến mức khó phát hiện được.

Ngồi ở phía trước Hoàng Yêu, sắc mặt Tần Cẩm Ngôn có thể nói là năm màu sắc thay đổi liên tục, muốn phát tiết nhưng lại phải ỉn nhẫn không thể phát ra được.

Hấn vốn tưởng rằng cái "thích" của Hạ Vô Ưu đối với hấn là sẽ không chút do dự mặt dày mày dạn cũng muốn ngồi bên cạnh hấn. Tuy rằng Tần Cẩm Ngôn mặt ngoài bày ra một bộ dạng thực ghét bỏ, nhưng hấn cũng thật sự không nghĩ đến việc làm mất mặt cô nếu Hoàng Yêu ngồi cạnh hấn.

Nói đến cùng, trong nội tâm Tần Cẩm Ngôn vẫn có chút chờ mong.

Nhưng hiện thực đã hung hăng tát một cái vào mặt hấn.

"Này, cái bàn phía sau này kéo xuống chút đi, đụng đến bồn thiếu gia rồi này." Tần Cẩm Ngôn dùng khuỷu tay đẩy đẩy bàn sau, gằm nhẹ nói.

Hoàng Yêu như rồng mây, tên này đúng là thiếu dạy dỗ nha.

"Rin rít", một tiếng nhỏ vang lên. Hoàng Yêu đem cái bàn đẩy về phía trước, đụng vào sau lưng Tần Cẩm Ngôn, thật sự ép hấn vào giữa hai bàn.

Tần Cẩm Ngôn không kịp đề phòng bị đụng vào, kêu đau một cái.

"Như vậy đã được chưa!" Hoàng Yêu ác ý dùng ngón bút chọc chọc Tần Cẩm Ngôn, Tần Cẩm Ngôn không trốn được, lưng đau cứng ngắt.

"Hạ - Vô - Ưu, cô chờ đó." Tần Cẩm Ngôn cơ hồ là cắn răng nói ra những lời này, chân dưới bàn duỗi ra, với xuống chuẩn bị đi đá Hoàng Yêu.

Tuy rằng Hoàng Yêu không có ma lực, nhưng tính cảnh giác vẫn còn đó. Gần như là đồng thời, ở thời điểm Tần Cẩm Ngôn chuẩn bị đá, cô liền nâng chân lên, nhắm ngay chân Tần Cẩm Ngôn mà đập xuống.

"A!!!"

Một tiếng hô đau cắt ngang bài giảng của lão sư, cả lớp học đều nhìn về phía hấn.

"Rầm!" Tần Cẩm Ngôn phản xạ có điều kiện đem chân nâng lên, không ngờ lại đem bàn của Hoàng Yêu đẩy ngã theo, nhân tiện đem sách vở của Nam Vô Quyết rơi đầy đất.

"Sao lại thế này?" Lão sư đẩy đẩy mắt kính, chịu đựng tức giận nhìn ba người.

"Ngại quá, lão sư, chân Tần đồng học bị chuột rút." Không chờ Tần Cẩm Ngôn nói chuyện, Hoàng Yêu đã mở miệng trước.

Nghe xong lời giải thích của Hoàng Yêu, lão sư tuy rằng không tin nhưng rốt cuộc là có người cho bậc thang đi xuống, nói hai câu có lệ rồi tiếp tục giảng bài. Phía dưới bạn học đều nén cười trộm nhìn Tần Cẩm Ngôn, lại bị hấn hung hăng trừng mắt dọa quay mặt đi.

"Hạ Vô Ưu, xem như cô lợi hại." Tần Cẩm Ngôn hít sâu một hơi, vươn tay sờ sờ cái chân đau vì bị Hoàng Yêu đập khi nãy.

"Người xưa có câu đánh là thương nặng là yêu, cậu có phải là thích tôi rồi hay không?" Hoàng Yêu nghiêng đầu cười vô tội.

"Ai thích cô!" Tần Cẩm Ngôn phủ nhận.

"Làm ơn yên lặng chút." Giọng nam lạnh lùng cắt ngang cuộc nói chuyện của hai người. Nam Vô Quyết đem sách vở thu dọn ổn thỏa, đôi mắt nhìn bằng đen, lời nói lạnh đến thấu xương. Hoàng Yêu cảm thấy rất bình thường nhưng Tần Cẩm Ngôn cơ hồ lập tức bị chọc tức đến xù lông.

Bạn đang đọc truyện *Ma Nữ Tái Thế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35: Vui sướng khi người gặp họa

Edit: Vy Vy

Beta: LyLy

"Này, cậu nghĩ mình là ai? Liên quan cái rắm gì đến cậu?." Tần Cẩm Ngôn đã sớm không vừa mắt Nam Vô Quyết, từ khi hắn vào phòng học đã thấy không thuận mắt, đại khái chính là xung khắc như nước với lửa.

Nam Vô Quyết không nói gì, trực tiếp bỏ qua sự bất mãn của Tần Cẩm Ngôn, điều này làm cho Tần Cẩm Ngôn càng thêm tức giận, một người hai người đều muốn hắn tức chết.

"Ma nữ đại đại, Tần Cẩm Ngôn cần được hạ hỏa, mọi người còn làm như vậy, hắn thật sự muốn bùng nổ đấy." Nháo Nháo cười gian.

Hoàng Yêu nắm bút nghe Tần Cẩm Ngôn lầm bầm mà lắc đầu, đứa nhỏ này quả nhiên còn quá non nớt.

Tan học, Tần Cẩm Ngôn cơ hồ nhanh chóng đứng lên ra khỏi chỗ ngồi, sau đó tìm Hoàng Yêu gây chuyện.

"Hạ Vô Ưu, bọn thiếu gia mệnh lệnh cô, đem cái bàn kéo xuống ngay lập tức. Nề mặt hai nhà, có lẽ bọn thiếu gia sẽ tha cho cô một con đường sống đấy."

Tần Cẩm Ngôn khoanh tay nhìn xuống người đang xem sách là Hoàng Yêu. Từ trên xuống dưới đều nhìn qua một lượt, bộ dáng nghiêm túc xem sách của Hoàng Yêu rất nhã nhặn lịch sự và xinh đẹp. Ánh nắng ngoài cửa sổ dừng lại trên trang sách của cô. Khuôn mặt trắng nõn như được mạ lên một tầng ánh sáng vàng, lộng lẫy như một thiên sứ,

Tâm Tần Cẩm Ngôn giống như bị lông chim phất qua, có chút ngơ ngẩn, trái tim "thình thịch" nhảy lên.

"Ừ, tôi chờ." Hoàng Yêu khép lại cuốn sách, ngẩng đầu mỉm cười.

Lời nói của Hoàng Yêu làm Tần Cẩm Ngôn phục hồi lại tinh thần, có chút chột dạ tránh đi ánh mắt của cô: "Cô chờ đó."

Nói xong, Tần Cẩm Ngôn liền nhanh chân rời khỏi phòng học, trước khi đi có nói với Nam Vô Quyết: "Cậu ra đây."

Vốn tưởng rằng Nam Vô Quyết sẽ không để ý tới, lại không nghĩ đến Nam Vô Quyết ngược mắt nhìn Tần Cẩm Ngôn rồi bước theo rồi đi.

Sau khi hai người rời khỏi, trong phòng học liền nổ tung.

"Này, Tần Vương tử tìm học sinh mới làm gì? Thoạt nhìn tình hình không được tốt lắm."

"Nam Vô Quyết kia lớn lên rất đẹp a! Chỉ là lạnh như băng."

"Tần Vương tử lớn lên cũng rất tuấn tú a! Cũng không biết An Tâm Tâm kia rốt cuộc tốt ở chỗ nào, Tần Vương tử cùng Mạc học trưởng đều rất thân thiết với cô ta."

"Đúng rồi. Nữ sinh mới đến kia có địa vị thế nào nhỉ, nhìn bộ dáng trông rất quen thuộc với Tần Vương tử?"

"Tôi nghe nói là vị hôn thê của Tần Vương tử, thiên kim Hạ gia đó!"

"A, là Hạ Vô Ưu sao?"

Các nữ sinh thảo luận thanh âm truyền vào tai Hoàng Yêu. Nghĩ nghĩ, Hoàng Yêu vẫn là đứng dậy đi về hướng bọn Tần Cẩm Ngôn rồi đi khi này.

Đừng hiểu lầm, Hoàng Yêu chỉ là đi xem diễn thôi.

Chỉ là.....

"Chào cậu, Hạ đồng học." Một nữ sinh đứng trước mặt Hoàng Yêu, mang theo nụ cười thiện ý.

Hoàng Yêu liếc mắt, là An Tâm Tâm, cô ta ôm sách nhìn cô.

"Có việc gì không?" Hoàng Yêu có chút không kiên nhẫn khi bị người cản trở.

"Chào cậu, tôi là An Tâm Tâm. Chúng ta đã từng gặp nhau rồi đấy. Ở trong trường học có cái gì không biết cậu có thể tìm tôi giúp đỡ." An Tâm Tâm nghịch ngợm thề lười.

Hoàng Yêu nghĩ tới, An Tâm Tâm là lớp phó học tập.

"Đã biết. Giờ cô có thể tránh ra được chưa?" Hoàng Yêu gạt đầu.

"A? thật ngại quá." An Tâm Tâm nhanh chóng né ra, nhìn bóng dáng rời đi đầy cao ngạo của Hoàng Yêu, trong lòng đột nhiên sinh ra một chút ủy khuất.

Có lẽ, chỉ có thiên kim sinh ra ở hào môn mới có quyền không coi ai ra gì đi?

An Tâm Tâm, mày suy nghĩ cái gì vậy! Cố gắng học xong cao trung rồi trở thành một giáo viên tốt mới là mục tiêu của mày mà.

Suy nghĩ rối loạn của cô ta Hoàng Yêu không hề biết, cũng không có hứng thú biết. Hiện tại cô đang đứng ở rừng cây nhỏ nhìn Tần Cẩm Ngôn cùng Nam Vô Quyết đánh nhau.

Đúng vậy, cũng không biết Tần Cẩm Ngôn cùng Nam Vô Quyết nói gì mà bây giờ cả hai người nhào vào đánh nhau rồi.

"Chắc chắc chắc, trông yếu quá đi." Hoàng Yêu một bên nhìn một bên đánh giá, không hề có ý tiến lên khuyên can.

Bạn đang đọc truyện *Ma Nữ Tái Thế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Người tôi thích là An Tâm Tâm

Edit: Vy Vy

Beta: LyLy

"Dừng tay." Ngay lúc Hoàng Yêu đang xem đến hứng khởi, An Tâm Tâm đã xông tới cản ở giữa hai người.

"Tâm Tâm, cậu tránh ra." Tần Cẩm Ngôn nhíu mày nhưng rốt cuộc cũng không tiếp tục ra tay.

"Cẩm Ngôn, hành vi đánh nhau ở trong trường học này thực trẻ con." An Tâm Tâm mắt nhìn người đối diện Tần Cẩm Ngôn là Nam Vô Quyết, mấp máy môi: "Còn có, Nam Vô Quyết vừa mới chuyển đến, cậu làm thế các bạn học khác sẽ nói cậu khi dễ bạn học mới."

Hoàng Yêu chu chu môi, vấn đề của nam nhân không dựa vào nắm tay giải quyết chẳng lẽ dựa mồm mép sao?

Hoàng Yêu nghĩ như vậy, liền cảm nhận được ánh mắt đang nhìn mình. Theo đó quay lại, vừa lúc thấy Nam Vô Quyết dời cái nhìn đi chỗ khác.

"Tâm Tâm, hôm nay tôi nể mặt cậu tha cho tên tiểu tử này." Tần Cẩm Ngôn cùng An Tâm Tâm nói nửa ngày mới xoa xoa vết máu nơi khóe miệng. Xoay người đi vừa lúc đối diện với Hoàng Yêu.

"Hạ Vô Ưu, sao cô lại ở đây?" Thấy Hoàng Yêu, lửa giận của Tần Cẩm Ngôn tự động dâng lên.

"Vẫn luôn ở đây." Hoàng Yêu đá đá cỏ dại dưới chân nói.

Tần Cẩm Ngôn nghe vậy, đôi mắt trừng lớn: "Cho nên cô đứng đây xem diễn cả nửa ngày?"

"Đúng vậy." Hoàng Yêu nhướn mày: "Cậu cũng quá kém cỏi đi."

"Cô lập lại lần nữa xem?" Tần Cẩm Ngôn bước đến chỗ cô, khuôn mặt tức giận kia giống như muốn đem Hoàng Yêu đánh một trận nhưng lại bị Nam Vô Quyết ngăn chặn.

Nhìn Nam Vô Quyết che ở trước mặt Hoàng Yêu, Tần Cẩm Ngôn tức đến mất lý trí. Nắm tay trực tiếp hướng trên mặt Nam Vô Quyết đánh tới, so với vừa nãy lại càng hung hăng hơn.

"Đừng đánh, ai nha, các cậu đừng đánh nhau nữa." Hai người ra tay còn mạnh hơn, An Tâm Tâm ở bên cạnh lo lắng suông cũng không dám vào ngăn lại.

"Hạ Vô Ưu, cậu mau khuyên bọn họ đi!" An Tâm Tâm sốt ruột nói với Hoàng Yêu, hy vọng Hoàng Yêu cũng có thể cùng cô ta khuyên can hai người đó.

"So với lúc nãy xuất sắc hơn rồi đó." Hoàng Yêu không những không nghe An Tâm Tâm nói còn đổ thêm dầu vào lửa.

"Sao cậu có thể như vậy!" An Tâm Tâm cắn chặt răng, dậm dậm chân chạy khỏi rừng cây nhỏ tìm người hỗ trợ.

"Cô ta đi gọi người đến đấy. Nếu không các cậu đổi địa điểm khác đánh tiếp đi?" Trong lúc đang mải mê đánh nhau thì được Hoàng Yêu lên tiếng nhắc nhở, thành công khiến cả hai đều ngẩn người.

"Hạ Vô Ưu, cô cũng thật ác." Mặc Tần Cẩm Ngôn thay đổi màu sắc liên tục, nhìn bộ dáng vui sướng khi người gặp họa của Hoàng Yêu, dù tức nhưng cũng không thể phát tiết.

"Cũng không phải tôi đánh cậu." Hoàng Yêu nhún nhún vai, tỏ vẻ bản thân rất vô tội.

"Hừ, vẫn là Tâm Tâm thiện lương." Tần Cẩm Ngôn khoanh tay quay đầu đi, nghiêng con mắt nhìn Hoàng Yêu. Thấy đáng về không chút dao động nào của cô liền gằn nhẹ nói "Tôi sẽ không cùng cô đình hôn, người tôi thích là An Tâm Tâm."

"Ừ, cho nên?" Hoàng Yêu nhướn mày, ý bảo hấn nói tiếp.

"Cho nên cô đừng hy vọng tôi sẽ thích một người con gái ác độc như cô." Tần Cẩm Ngôn cảm thấy phổi mình đều nóng lên, nữ nhân này dù quần lấy hấn hay không quần lấy hấn, hấn đều không thể vui nổi.

Dù sao, chỉ cần thấy Hoàng Yêu hẳn liền khó chịu.

Vốn tưởng rằng có thể thấy Hoàng Yêu nổi giận nhưng ngược lại Tần Cẩm Ngôn lại tự làm chính mình tức đến ngã ngửa.

"Các cậu còn đánh nữa hay không?" Lời này của Hoàng Yêu là hỏi Nam Vô Quyết.

"Này, Hạ Vô Ưu, có phải cô rất vui khi thấy chúng tôi đánh nhau không?" Tần Cẩm Ngôn quát.

"Đúng vậy, không sai." Hoàng Yêu thấy Nam Vô Quyết không buồn hé răng lại cảm thấy nhàm chán, liền xoay người chuẩn bị rời đi.

"Hạ Vô Ưu, cô sao có thể như vậy?" Tần Cẩm Ngôn vội giữ chặt tay Hoàng Yêu, buồn bực nhìn cô.

"Thế nào?" Hoàng Yêu nhàn nhạt quét mắt nhìn cánh tay Tần Cẩm Ngôn đang kéo cô, ngữ khí trở nên lạnh dần, làm Tần Cẩm Ngôn có chút hoảng loạn buông lỏng tay ra.

"Đi về học." Nam Vô Quyết từ bên cạnh Hoàng Yêu đi ngang qua, dừng một chút, nói với cô.

Hoàng Yêu liếc mắt nhìn Tần Cẩm Ngôn một chút rồi cùng Nam Vô Quyết trở về lớp học.

Bạn đang đọc truyện *Ma Nữ Tái Thế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Cho cô làm công chúa một ngày

Edit: Vy Vy

Beta: LyLy

Việc Tần Cẩm Ngôn cùng Nam Vô Quyết đánh nhau nhảy mất lan truyền khắp trường. Lời đồn càng ngày càng lớn, phiên bản đáng sợ nhất là "vì Nam Vô Quyết nói chuyện với An Tâm Tâm nên khiến Tần Cẩm Ngôn ghen tị".

An Tâm Tâm liễu mạng giải thích cho mọi người, không nghĩ tới lại càng làm hiểu lầm sâu sắc hơn. Bởi vì trước khi Nam Vô Quyết chuyển đến, Tần Cẩm Ngôn đã hạ một mệnh lệnh, không có bất kỳ một nam sinh nào được tới gần An Tâm Tâm.

"Làm sao bây giờ đây?" Cũng không biết Tần Cẩm Ngôn nổi điên cái gì nữa, đem An Tâm Tâm từ bạn cùng lớp chuyển tới thành bạn cùng bàn. Sau khi tan học An Tâm Tâm nằm dài trên bàn buồn rầu.

"Cô không thích như vậy sao?" Hoàng Yêu buông bút nhàn nhạt hỏi.

Nghe được câu hỏi của Hoàng Yêu, An Tâm Tâm xoay người nhìn cô, nghi hoặc nói "Vô Ưu, cậu có biện pháp gì sao?"

Đối với xưng hô thân thiết của An Tâm Tâm, Hoàng Yêu tự động xem nhẹ.

"Rất đơn giản, cô chuyển trường là xong thôi." Hoàng Yêu ngậm cười nhìn chằm chằm đôi mắt của An Tâm Tâm: "Tôi có thể giúp cô chuyển tới trường Nhất Trung. Chỉ cần cô không học ở đây nữa, mọi chuyện đều sẽ êm xuôi."

Trừ trường Hoàng Anh các cô đang học ra thì Nhất Trung là trường cao đẳng tốt nhất. Sinh viên trong trường đều lấy bản lĩnh thực sự để thi vào, trong trường cũng không có nhiều cậu ấm cô chiêu như trong Hoàng Anh.

An Tâm Tâm trầm mặc vài giây, đề nghị này của Hoàng Yêu làm cô ta do dự.

Nếu là lúc vừa khai giảng thì An Tâm Tâm nhất định sẽ đồng ý, hơn nữa không chút do dự chuyển đi, rời xa sự quấy rầy của Tần Cẩm Ngôn.

Nhưng hiện tại.....

"Tôi thật vất vả mới đậu vào Hoàng Anh, chưa làm được gì mà đã chuyển đi, đó không phải là điều tôi muốn." An Tâm Tâm lời lẽ chính đáng nhìn Hoàng Yêu, cũng như là để tự cổ vũ mình.

"Ha!" Hoàng Yêu cười nhẹ ra tiếng, nhìn đôi mắt An Tâm Tâm giống như có thể nhìn đến sâu trong tâm hồn cô ta: "Kỳ thật trong nội tâm cô cũng rất hưởng thụ việc này đấy?"

Tần Cẩm Ngôn tuy rằng rất đáng ghét, nhưng không thể phủ nhận hẳn thực sáng chói. Được một nam sinh như vậy vây quanh cho dù là quấy rầy, kỳ thật trong lòng mỗi nữ sinh vẫn là có chút vui mừng, dù không liên quan đến tình yêu.

Không biết là do Hoàng Yêu nói trúng tim đen của An Tâm Tâm hay là do ánh mắt của cô quá mức sắc bén. An Tâm Tâm không thể cùng cô đối diện, mắt nhìn xuống đất nhu nhược nói: "Tôi không có, tôi chỉ là, chỉ là không nghĩ....."

"Tốt thôi, đừng nói nữa. Nếu không muốn rời đi thì cứ nói thẳng là được." Hoàng Yêu không có hứng thú nghe cô ta bịa lý do.

"Vô Ưu, kỳ thật cậu rất khinh thường tôi phải không?" An Tâm Tâm trầm mặc nửa ngày, đột nhiên ngẩng đầu hỏi.

"Hả?" Hoàng Yêu kì quái nhìn cô ta.

"Thật ra tôi rất hâm mộ cậu, cậu có gia thế tốt lại xinh đẹp như một vị công chúa. Mà tôi, trong trường học có rất nhiều nữ sinh đều khinh thường tôi. Tôi không có gia thế tốt như các cậu, cũng không có quần áo hàng hiệu, tôi....."

"Ghen ghét sao?" Hoàng Yêu đánh gãy lời nói của cô ta.

"A?" An Tâm Tâm ngốc lảng, lắc lắc đầu: "Không có."

"Nếu cô muốn, cô cũng có thể có được." Trong mắt Hoàng Yêu bỗng nhiên hiện lên một tia ác ý, đứng lên kéo An Tâm Tâm ra khỏi phòng học.

"Chúng ta đi đâu vậy?" An Tâm Tâm bị Hoàng Yêu lôi kéo hỏi.

"Cho cô làm công chúa một ngày." Hoàng Yêu nhẹ nhàng vỗ vỗ khuôn mặt An Tâm Tâm, đậm mặc cười: "Cô sẽ thích nó đấy."

"Hạ Vô Ưu, cô buông Tâm Tâm ra." Tiếng gầm giận dữ vang lên. Tần Cẩm Ngôn xông tới kéo An Tâm Tâm về phía mình, phòng bị nhìn Hoàng Yêu.

"Có chuyện gì thì chúng ta giải quyết riêng, không được bắt nạt cô ấy."

"Cẩm Ngôn, không phải như thế đâu." An Tâm Tâm vội vã giải thích.

"Tâm Tâm, tôi biết cậu thiện lương. Nhưng bị người ta bắt nạt cũng không cần phải nén giận." Tần Cẩm Ngôn cắt ngang lời giải thích của An Tâm Tâm, một bên đẩy Hoàng Yêu.

Bạn đang đọc truyện *Ma Nữ Tái Thế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 38: Cô thích Mạc Bắc Sanh phải không?

Edit: Vy Vy

Beta: LyLy

Hoàng Yêu nhìn cánh tay muốn đẩy mình của Tần Cẩm Ngôn, hừ lạnh một tiếng, điều khiển một chút ma lực trong cơ thể, móng tay biến ra dài hơn chuẩn bị bắt lấy tay hắn, lại không nghĩ tới bị người khác trước một bước chặn lại.

"Bắt nạt một nữ sinh là không tốt!" Tiếng nói ôn nhu vang lên, Hoàng Yêu theo tay chủ nhân nhìn lên. Rơi vào trong mắt chính là một khuôn mặt tuấn tú nhu hòa, nụ cười mang theo vẻ hòa nhã, chói lọi giống như ánh mặt trời.

"Mạc học trưởng." Nhìn thấy người kia, An Tâm Tâm có chút khấn trương cùng ngượng ngùng, từ phía sau Tần Cẩm Ngôn tiến lên trước.

"Tôi bắt nạt cô ta? Anh chẳng lẽ không thấy được lúc này cô ta bắt nạt Tâm Tâm như thế nào sao!." Tần Cẩm Ngôn cười lạnh một tiếng nói "Mạc Bắc Sanh, tôi khuyên anh đừng xen vào việc của người khác."

"Muốn xen vào thì sao đây? Nam sinh mà động thủ với nữ sinh chính là không tốt rồi." Mạc Bắc Sanh nhìn như ôn hòa nhưng kỳ thật rất lạnh khốc, ném tay Tần Cẩm Ngôn ra nhàn nhạt nói.

"Cẩm Ngôn, cậu hiểu lầm, Vô Ưu không có bắt nạt tôi. Cậu ấy chỉ muốn cùng tôi đi ra ngoài chơi mà thôi." An Tâm Tâm tuy rằng đang giải thích cho Tần Cẩm Ngôn biết, nhưng ánh mắt vẫn luôn nhìn Mạc Bắc Sanh.

Mạc Bắc Sanh cũng không có nhìn An Tâm Tâm mà gật đầu cười với Hoàng Yêu rồi xoay người rời đi.

"Mạc học trưởng, từ từ, anh có thời gian rảnh không ạ?" An Tâm Tâm thấy Mạc Bắc Sanh rời đi liền nóng nảy hỏi.

"Có việc gì sao?" Mạc Bắc Sanh dừng bước.

"Tôi có thể nhờ anh dạy kèm cho tôi được không?" Hoàng Yêu giành trước một bước, đem lời kịch của An Tâm Tâm nói ra.

Mạc Bắc Sanh có chút kinh ngạc nhìn nữ sinh tinh xảo cao quý như búp bê Tây Dương này. Hắn cũng không quen biết với cô đi?

"Nếu anh không muốn thì thôi vậy." Hoàng Yêu cũng không phải thật sự muốn Mạc Bắc Sanh dạy kèm, cô chỉ là muốn cướp lời kịch của An Tâm Tâm, làm cô ta cũng thể cảm nhận được cảm giác bị chặn ngang khi này của cô.

Tuy rằng hành động này thực ấu trĩ trẻ con. Nhưng nhìn ánh mắt buồn bã kia của An Tâm Tâm, trong lòng Hoàng Yêu vẫn thấy rất sáng khoái.

Quả nhiên người khác khó chịu thì chính mình mới có thể thoải mái được.

"Có thể. Sau khi tan học gặp nhau ở thư viện nhé." Mạc Bắc Sanh im lặng một lúc tự nhiên lại đáp ứng.

An Tâm Tâm tròn tròn mắt, trong lòng Tần Cẩm Ngôn lại càng tức hơn.

Nhìn Mạc Bắc Sanh đi xa, Hoàng Yêu cũng chẳng quan tâm đến hai người tự mình rời đi. Để lại Tần Cẩm Ngôn cùng An Tâm Tâm ở chỗ cũ không biết nói gì.

Bởi vì bị Tần Cẩm Ngôn phá rối, Hoàng Yêu cũng không thể mang An Tâm Tâm đi thể nghiệm sinh hoạt của một vị công chúa.

Ngày hôm sau đi học, Tần Cẩm Ngôn khắp nơi đều gây chuyện với Hoàng Yêu.

"Hạ Vô Ưu, cô đừng ngồi phía sau bốn thiếu gia nữa có được không, ảnh hưởng hứng thú học tập của bốn thiếu gia lắm."

"Hạ Vô Ưu, đầu óc của cô thật ngu ngốc! Đến bài này đều không biết làm, khó trách muốn tìm người dạy kèm."

"Hạ Vô Ưu, cô không phải là coi trọng Mạc Bắc Sanh nên cố ý tìm cơ tiếp cận hắn đi. Cô đừng có quên chúng ta đã đính hôn rồi đấy!"

Tần Cẩm Ngôn lải nhải, Hoàng Yêu giống như phong bế lại thính giác của mình, vào tai này ra tai kia.

"Câm miệng!" Hoàng Yêu có thể không để trong lòng nhưng ngồi bên cạnh cô Nam Vô Quyết lại không chịu đựng được Tần Cẩm Ngôn lải nhải.

"Ồn muốn chết." An Tâm Tâm cũng nhỏ giọng oán giận.

"Này, nha đầu chết tiệt kia! Cô cứ nhiên dấm nói bốn thiếu gia ồn muốn chết, cô tin hay không....."

"Tôi coi trọng hắn không phải vừa đúng ý cậu sao?" Hoàng Yêu đột nhiên đánh gãy lời nói của Tần Cẩm Ngôn. Thành công đem lực chú ý của Tần Cẩm Ngôn kéo về mình.

"Ma nữ đại đại, nếu đây mà là phim truyền hình thì ngài chính là người cướp đoạt hào quang giới nhất." Mỗi lần đều ở thời khắc mấu chốt hoặc là ở thời điểm cốt truyện hoạt động mạnh mẽ Hoàng Yêu đều kéo lực chú ý về trên người mình. Thật giống như đoạt đi ánh hoàng quang của vai chính biến họ thành vai phụ vậy. Cũng không biết Hoàng Yêu là cố ý hay vô tình.

"Hạ Vô Ưu, cô có ý gì?" Tần Cẩm Ngôn vừa nghe, bỗng nhiên từ trên chỗ ngồi bật lên.

"Cậu thích cô ta, nếu tôi thích người khác. Vậy chẳng phải là vừa lúc hợp ý cậu sao?" Lúc nói đến từ "cô ta", Hoàng Yêu cố ý đưa mắt nhìn An Tâm Tâm, ý tứ không cần nói cũng biết.

Bạn đang đọc truyện *Ma Nữ Tái Thế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39: Vừa lúc tôi cũng rảnh

Edit: Vy Vy

Beta: LyLy

Tần Cẩm Ngôn bị nghẹn không nói ra được bất kỳ lời phản đối nào. Nghĩ lại, nếu Hạ Vô Ưu không còn quần lấy hắn, hắn chẳng phải là được giải thoát rồi hay sao?

Nhưng mà, trong lòng Tần Cẩm Ngôn lại sinh ra cảm giác bức bối không tên.

"Đúng vậy, cô tự mình hiểu lấy mình được thì tốt. Tôi đúng là thích Tâm Tâm." Tần Cẩm Ngôn choàng tay ôm lấy cổ An Tâm Tâm, điều vô gương oai với Hoàng Yêu.

"Tôi đây cũng chẳng thêm cậu." Hoàng Yêu lãnh đạm liếc nhìn hắn, không hề cái nhau với Tần Cẩm Ngôn.

"Cậu muốn học bỏ túc sao?" Nam Vô Quyết dừng việc dọn sách vở một chút, giống như lơ đãng hỏi.

"Ừ." Hoàng Yêu nhàn nhạt trả lời, cô muốn học một chút để biết thêm nhiều điều về thế giới này.

"Đem bài này làm cho tôi xem thử." Nam Vô Quyết từ ngăn bàn lấy ra một tờ giấy, xẹt xẹt viết một đề bài, đưa cho Hoàng Yêu.

"Để làm gì?" Hoàng Yêu khó hiểu nhìn hắn.

"Cô làm được thì tôi giúp cô học bỏ túc." Khuôn mặt lãnh đạm của Nam Vô Quyết cuối cùng cũng có chút biểu tình. Dường như có chút ngượng ngùng tránh đi ánh mắt tìm tòi nghiên cứu của Hoàng Yêu.

Hoàng Yêu nhìn sùnn mặt Nam Vô Quyết nửa ngày trời. Đột nhiên không tiếng động cười cười, cầm lấy bút bắt đầu làm bài.

Tuy rằng chỉ mới đi học mấy ngày, nhưng bởi vì có ký ức của nguyên chủ, hơn nữa bản thân Hoàng Yêu có tinh thần lực cường hãn. Dung hợp với tri thức trong sách giáo khoa cũng không tính là quá khó. Chỉ một lát, Hoàng Yêu đã làm bài xong đẩy đến trước mặt Nam Vô Quyết.

Nam Vô Quyết nhìn nhìn, nhàn nhạt nói: "Không tệ."

"Cậu muốn học bổ túc môn nào?" Nam Vô Quyết thu tờ giấy cất đi, hỏi cô.

"Cậu dạy được môn nào?" Hoàng Yêu thật ra rất tò mò thiếu niên lạnh như băng này rốt cuộc muốn làm gì.

Không phải là hứng thú với cô chứ?

"Cậu muốn học gì?" Nam Vô Quyết ngược mắt nhìn cô.

"Tôi muốn học gì thì cậu đều sẽ dạy cho tôi sao?" Hoàng Yêu cũng không kinh ngạc lắm khi nghe Nam Vô Quyết nói như vậy.

Nháo Nháo đã đem tư liệu của những nhân vật chủ yếu của thế giới này nói cho cô. Nam phụ thứ nhất, cũng là nam thần rất có kỹ năng trong việc sử dụng Internet.

"Đúng." Nam Vô Quyết thấp giọng đáp.

"Vậy cậu dạy tôi cách sử dụng máy tính đi!" Trong trí nhớ của nguyên chủ chỉ có cách sử dụng trang web đơn giản mà thôi. Thứ Hoàng Yêu thật sự muốn học là kế toán cơ.

Tuy rằng hệ thống Nháo Nháo này có thể xâm nhập vào bất cứ dữ liệu nào của máy tính, nhưng rốt cuộc nó cũng không phải là kỹ năng của chính Hoàng Yêu. Trong thế giới hiện đại này, linh lực đã không phải là thứ mạnh nhất nữa mà là Internet.

Nam Vô Quyết có chút kinh ngạc đưa mắt nhìn Hoàng Yêu. Hắn không nghĩ tới Cô lại nhờ hắn dạy cái này, hơn nữa làm sao cô biết hắn sẽ dạy được cho cô?

Nam Vô Quyết đương nhiên không biết tất cả bí mật của mình đều bị Hoàng Yêu biết thông qua Nháo Nháo, bao gồm chuyện Nam Vô Quyết khi còn nhỏ đã là hacker đứng top 10 thế giới.

"Được." Nửa ngày sau Nam Vô Quyết cũng gật đầu đáp ứng.

"Tan học tới chỗ của tôi." Nam Vô Quyết cất giấy bút trong tay nói.

Sinh viên trường Hoàng Anh có thể ở lại trong ký túc xá, nhưng phần lớn sinh viên đều ở ngoại trú hoặc sống một mình bên ngoài. Ở trường học, Tần Cẩm Ngôn có phòng ở, Nam Vô Quyết cũng có.

"Được thôi!" Hoàng Yêu hí híp mắt đáp ứng rồi.

"Hạ Vô Ưu." Tần Cẩm Ngôn vẫn luôn dựng lỗ tai nghe động tĩnh phía sau. Nghe đến việc Hoàng Yêu muốn đến chỗ Nam Vô Quyết rốt cuộc nhin không được bạo phát.

"Cô sao lại không biết liêm sỉ như vậy!" Gân xanh trên trán Tần Cẩm Ngôn ần ần nổi lên, nghiêng răng nói tiếp: "Tôi nhất định sẽ không cùng loại nữ nhân như cô đính hôn."

"Vừa lúc, tôi cũng không muốn." Tuy rằng bộ dáng này của Tần Cẩm Ngôn giống chú sư tử nhỏ đang xù lông nhưng số lần nổi giận nhiều như vậy, Hoàng Yêu cũng sẽ cảm thấy thực phiền, chán ghét kiểu trẻ con quá mức của hắn.

"Cô nói cái gì?" Tần Cẩm Ngôn trừng mắt không dám tin tưởng hỏi.

"Tôi nói, vừa lúc tôi cũng không muốn cùng loại người trẻ con quá mức như cậu đính hôn. Sau khi tan học tôi sẽ nói với mẹ tôi giải trừ hôn ước." Hoàng Yêu sợ Tần Cẩm Ngôn không nghe hiểu, gần từng chữ một nói với hắn.

Bạn đang đọc truyện *Ma Nữ Tài Thế* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Luyện tiếc giải trừ hôn ước

Editor: Erin Kyori

Beta: LyLy

Tần Cẩm Ngôn không nghĩ tới Hoàng Yêu sẽ nói đến việc giải trừ hôn ước, rõ ràng lúc trước cô biểu hiện rất nóng lòng muốn cùng hắn kết hôn mà.

"Được thôi, nếu giải trừ hôn ước rồi thì về sau cô đừng mơ tới cầu xin tôi." Tần Cẩm Ngôn cứng miệng đáp nhưng trong lòng lại rầu rĩ, rõ ràng hắn phải vui vẻ mới phải chứ.

"Vậy nên, cậu cũng đừng quản chuyện của tôi." Hoàng Yêu xoay bút, sau đó lập tức lấy điện thoại ra nhấn số của Lâm Tuyết Bình.

"Này, Hạ Vô Ưu, cô nói giải trừ hôn ước liền giải trừ sao? Như thế chẳng phải làm tổn thương gia mắt mặt hay sao!" Tần Cẩm Ngôn vội vàng đoạt lấy điện thoại của Hoàng Yêu.

"Muốn giải trừ hôn ước cũng phải là tổn thương gia giải trừ!" Tần Cẩm Ngôn hừ lạnh một tiếng rồi gọi điện cho cha mẹ hắn.

"Alo, cha, con muốn cùng Hạ Vô Ưu giải trừ hôn ước! Người con thích là An Tâm Tâm." Tần Cẩm Ngôn vừa nói chuyện điện thoại, một bên lại để ý xem Hoàng Yêu có phản ứng gì hay không.

Nhưng nhìn đến trên mặt Hoàng Yêu cũng không có biểu tình phẫn nộ hoặc là khổ sở gì, trong lòng Tần Cẩm Ngôn ngoài bức mình thì còn có nhàn nhạt mất mát.

Không ngoài ý muốn, Tần Cẩm Ngôn bị cha Tần giáo huấn một phen rồi cúp điện thoại.

"Hạ Vô Ưu, cha tôi không đồng ý giải trừ hôn ước, tổn thương gia lại cho cô một cơ hội, đi mua đồ uống cho tổn thương gia!!" Tần Cẩm Ngôn thấp giọng khụ một tiếng, vẻ mặt ngạo kiều nói.

"Phốc! Tần Cẩm Ngôn này rõ ràng không muốn cùng ma nữ đại đại giải trừ hôn ước, còn bày ra dáng vẻ ngạo kiều này, thật ngu ngốc!" Nháo Nháo nhin không được cười ra tiếng, sau đó mở bảng số liệu ra nhìn nhìn.

"Nga, hảo cảm của Tần Cẩm Ngôn dành cho người tới 75 điểm lận!" Nhớ rõ là vào thời điểm Hoàng Yêu vừa tới, giá trị hảo cảm của Tần Cẩm Ngôn đối với cô là số âm.

Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì làm cho giá trị hảo cảm của Tần Cẩm Ngôn tăng nhanh như vậy? Nháo Nháo tỏ vẻ tình cảm của con người thật phức tạp, tình cảm là việc không thể nói trước được.

Tần Cẩm Ngôn mặc dù tỏ vẻ ghét bỏ Hoàng Yêu, nhưng lúc cô đưa ra ý định giải trừ hôn ước hắn lại luyến tiếc.

Không thể không nói, nam nhân thật kỳ lạ.

"A, hảo cảm của Nam Vô Quyết đối với ngài là 65, so với Mạc Bắc Sanh còn cao hơn 10 điểm này. Thật là lạ." Nháo Nháo kinh ngạc nhìn số liệu, không nghĩ tới soái ca lạnh nhạt so với nam nhân ôn nhu ấm áp còn thích Hoàng Yêu nhiều hơn một chút.

"An Tâm Tâm thì sao?" Hoàng Yêu hỏi.

"Số liệu rất kỳ quái." Nháo Nháo nhìn bản thuộc tính có số liệu liên tục thay đổi, không thể nói rõ là hảo cảm hay là hâm mộ, cũng có thể là một loại cảm xúc nào khác.

Hoàng Yêu sờ sờ cằm, khóe miệng nhếch lên một đường cong ý vị thâm trường.

"Này, Hạ Vô Ưu, cô phát ngôn cái gì, đi mua đồ uống đi." Tần Cẩm Ngôn thấy Hoàng Yêu không lên tiếng liền mở miệng nhắc nhở.

Hoàng Yêu liếc nhìn hắn một cái, ngồi tại vị trí không nhúc nhích, không khí nhất thời trở nên xấu hổ.

"Để tôi đi mua, các cậu muốn uống gì?" An Tâm Tâm cẩn thận cúi đầu, thấy thế liền mở miệng nói.

"Một ly sữa bò ấm." Không chờ Tần Cẩm Ngôn mở miệng, Hoàng Yêu liền không khách khí nói trước.

"Cô dựa vào cái gì mà bắt Tâm Tâm đi mua?" Tần Cẩm Ngôn chỉ vào Hoàng Yêu lên án nói.

"Chát! " Tiếng vang thanh thúy ở phòng học vang lên, Hoàng Yêu gạt tay Tần Cẩm Ngôn ra "Nhẫn nại của tôi có giới hạn."

Hoàng Yêu cất hết dụng cụ học tập trên bàn vào cặp, vuốt vuốt mái tóc dài "Cậu không nghe rõ sao? Là chính cô ta muốn đi mua, tôi cũng không có sai cô ta đi."

Tần Cẩm Ngôn bị ghen nói không ra lời, nhìn Hoàng Yêu đi xa hỏi: "Này, Hạ Vô Ưu, cô đi đâu đó?"

"Học thêm." Hoàng Yêu rời đi cũng không quay đầu lại, bỏ lại vẻ mặt bức mình của Tần Cẩm Ngôn cùng vẻ mặt xấu hổ của An Tâm Tâm.

"Tâm Tâm, cậu đừng nóng giận. Tính tình Hạ Vô Ưu trước giờ vẫn đại tiểu thư như vậy. Cậu mới là tốt nhất." Tần Cẩm Ngôn nhìn An Tâm Tâm trầm mặc không lên tiếng liền mở miệng khuyên nhủ.

"Tần Cẩm Ngôn, cậu có thể đừng quản lấy tôi không?" An Tâm Tâm mím môi, nghiêm túc nhìn Tần Cẩm Ngôn: "Cậu không phát hiện sao? Hiện tại số lần cậu nhắc tới cậu ấy nhiều hơn so với tôi rất nhiều, hơn nữa ánh mắt của cậu đều ở trên người cậu ấy, cậu xác định cậu thích tôi sao?"

Bạn đang đọc truyện *Ma Nữ Tài Thế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 41: Tôi sao có thể thích cô ta!

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Edit: Erin Kyori + W.K

Beta: LyLy

Lời nói của An Tâm Tâm làm cho Tần Cẩm Ngôn ngây dại.

"Sao có thể chứ? Cậu nghĩ sao mà nói tôi thích Hạ Vô Ưu được? Cô ta đáng ghét như vậy!!" Tần Cẩm Ngôn ghét bỏ nói, nhưng chính hắn cũng không dám đối mặt với ánh mắt của An Tâm Tâm.

"Thật sao? Vậy lúc cô ấy nói muốn cùng cậu giải trừ hôn ước, cậu tại sao không đồng ý?" An Tâm Tâm cười cười hỏi.

"Không phải như thế, là ba tôi không đồng ý." Tần Cẩm Ngôn giải thích.

"Cậu đừng tự lừa mình dối người nữa!" An Tâm Tâm thu dọn dụng cụ học tập hết rồi rời khỏi phòng học.

Tại thư viện, xung quanh Mạc Bắc Sanh đã bị đám đông nữ sinh vây lại nhìn.

"Mạc học trưởng thật đẹp trai a!!"

"Đúng vậy đó, bộ dáng đọc sách cũng rất mê người."

"Đúng rồi, hình như Mạc học trưởng đang đợi ai đó?"

Các nữ sinh nhỏ giọng thảo luận, sợ làm ồn đến thiếu niên vẫn luôn đọc sách.

Cho đến khi một nữ sinh mặc chiếc áo liền váy màu xanh lam đi ngang qua đến vị trí đối diện hắn ngồi xuống.

"Nữ sinh kia là ai? Sao lại dám ngồi vị trí đối diện với Mạc học trưởng!!"

"Hừ, không biết xấu hổ!!"

"Mạc học trưởng chính là của tất cả chúng ta a, không thể để cô ta nhúng chàm!!"

Hoàng Yêu tự động xem nhẹ âm thanh thảo luận của các nữ sinh kia, Nháo Nháo vui vẻ nói với cô giá trị ghen ghét cừ hận đang không ngừng tăng lên.

"Bắt đầu thôi." Mạc Bắc Sanh vẫn nở nụ cười ôn nhu như cũ.

"Ừm." Hoàng Yêu gạt đầu, mở ra cuốn sách cao tam*.

"Đây là sách cao tam, cô xác định muốn học sao?" Mạc Bắc Sanh kinh ngạc nhướn mày.

Vốn tưởng rằng Hoàng Yêu đều giống những nữ sinh khác, mượn danh nghĩa học bù để tiếp cận hắn, nhưng hắn đối với Hoàng Yêu cũng không chán ghét nên đồng ý dạy học cho cô.

"Đúng vậy, cao tam." Hoàng Yêu gạt đầu chắc nịch.

Mạc Bắc Sanh gạt gạt đầu, bắt đầu giảng cho Hoàng Yêu kiến thức khóa tới.

Nửa giờ sau.

"Được rồi, học đến đây thôi, cô về đi." Mạc Bắc Sanh không nghĩ tới Hoàng Yêu học nhanh như vậy, cơ hồ là nói một lần liền hiểu.

"Ừm, lần sau gặp lại." Hoàng Yêu cũng không ở lại lâu, thu thập xong đồ liền rời đi.

Mạc Bắc Sanh đưa mắt nhìn bóng dáng Hoàng Yêu không nhận được mỉm cười, đúng là một nữ sinh kiêu ngạo lại thông minh.

Bất quá, kiêu ngạo đứng nơi đúng chỗ sẽ không làm người khác cảm thấy chán ghét.

"Đinh, Mạc Bắc Sanh giá trị hảo cảm tăng 10 điểm." Nháo Nháo truyền đến tin chiến thắng." Ma nữ đại đại có mị lực thật lớn nha!!"

Hoàng Yêu cười cười không nói gì, Mạc Bắc Sanh, Tần Cẩm Ngôn cùng với Nam Vô Quyết đều là trẻ con trong mắt cô. Đối với bọn họ, cô rất khó có thể sinh ra cảm giác hứng thú giữa phái nam và phái nữ.

"Ma nữ đại đại, ba người bọn họ đều có giá trị nhan sắc cao, người không cần nhắc việc thu bọn họ vào hậu cung sao?" Nháo Nháo nhỏ giọng lái nhại.

"Quá ngây thơ." Hoàng Yêu lắc đầu, trước kia cô cũng có thân mật cùng với nam tu sĩ, bất quá cô chỉ là nhầm chán đi tìm lạc thú giết thời gian thôi.

Đối với nam sắc, cô thật sự không có hứng thú.

Nghĩ tới đây, Hoàng Yêu đột nhiên nhớ tới một người.

"Ai vậy?" Nháo Nháo tò mò hỏi.

"Một con hồ ly." Hoàng Yêu có chút cảm khái. "Vào thời kỳ thượng cổ, cửu vĩ hồng hồ, sinh cửu vĩ, trời sinh tính dâm, đỏ như lửa, điểm vô biên, chủ hủy diệt*." "

Thời kỳ thượng cổ người tài giỏi nhiều, nữ nhân tài giỏi cũng không ít, nhưng làm Hoàng Yêu liếc mắt xem trọng cũng chỉ có vài người.

"Ma nữ đại đại, ta rất tò mò, muốn nghe kể tiếp." Lòng hiếu kỳ của Nháo Nháo đều bị cô gọi lên.

Thời kỳ thượng cổ nữ tử tài giỏi đến nam giới cũng không bằng có nhiều, nhưng trong đó có ba nữ nhân làm người kính sợ, cửu vĩ hồng hồ, ma nữ Hoàng Yêu, còn có bá chủ một phương Minh Vương. Một người chủ hủy diệt, một người chủ sát phạt, một người chủ luân hồi.

"Cửu vĩ hồng hồ đã gây tranh cãi lớn vì có dính líu đến cảm tình sâu trong lòng của Nữ Oa*, chẳng biết bị thiết kế đi đâu, còn Minh Vương thì bị nhốt tại địa phủ." Hoàng Yêu trong mắt hiện lên một tia sát ý.

Nháo Nháo trầm mặc, chỉ là nghe danh hào là có thể biết lúc trước các nàng tùy ý tiêu sái bao nhiêu nhưng ba người đều không có ai có kết cục tốt.

"Ma nữ đại đại đừng khổ sở, sau khi hoàn thành nhiệm vụ khôi phục ma lực, người nhất định có thể khôi phục lại vinh quang năm xưa." Nháo Nháo chỉ có thể an ủi như vậy.

*Cao tam: Thuộc cao trung (hay còn được gọi là trung học phổ thông), gồm 3 năm học từ thấp tới cao: cao nhất, cao nhị, cao tam.

*Cửu vĩ hồng hồ, sinh cửu vĩ, trời sinh tính dâm, đỏ như lửa, điểm vô biên, chủ hủy diệt: Tộc Cửu vĩ hồng hồ, sinh ra hồ ly chín đuôi khác. Bản tính dâm tà, màu lông đỏ rực lửa, cực kỳ diễm lệ, số phận đã được định sẵn sẽ bị hủy diệt. (Theo Vy là vậy.)

Đây là cây hồng hồ điệp, có màu tương tự như màu đỏ. Nhưng có thể đậm hoặc nhạt hơn, còn tùy.

*Nữ Oa: Nữ Oa nương nương, người đã tạo ra sự sống cho các loài. Ở chương nào đấy Hoàng Yêu tỷ tỷ có nhắc đến Nữ Oa á. Mà trong câu này, có ý là Cửu vĩ hồng hồ có thể là do Nữ Oa dùng cảm tình của mình tạo ra bộ tộc này, mà những người đối địch với ma tộc ở thế giới của cô cũng không muốn gây hấn gì với Nữ Oa hoặc muốn lợi dụng chúng làm gì đó nên thiết kế, sắp đặt nhốt họ ở nơi nào đó.

Bạn đang đọc truyện *Ma Nữ Tài Thế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 42: Cộng sự

Edit: Vy Vy

Beta: LyLy

Từ sau khi nghe câu nói của An Tâm Tâm, Tần Cẩm Ngôn giống như có tâm sự, cũng không tìm cô ta ồn ào làm phiền cả ngày nữa.

Mà Hoàng Yêu ngoài đi học chương trình cao tam nâng cao cùng Mạc Bắc Sanh thì còn theo Nam Vô Quyết học thêm các phương diện về máy tính.

"Các em chú ý, mấy ngày nữa là đến lễ Giáng Sinh, trường học yêu cầu mỗi lớp học phải có một tiết mục văn nghệ, bạn nào có tài nghệ đều có thể lên biểu diễn. Thầy nghe nói bạn Hạ Vô Ưu từng được danh hiệu người chơi dương cầm hay nhất cả nước, vậy chuyện này thầy sẽ giao cho bạn Hạ Vô Ưu lên biểu diễn." Dạy xong bài học, giáo sư đột nhiên thông báo một tin tức.

Hoàng Yêu nghe được tên Hạ Vô Ưu, từ bàn học ngẩng đầu lên.

"Ma nữ đại đại, giáo sư muốn người biểu diễn tiết mục văn nghệ kia." Đôi mắt Nháo Nháo hơi hí hí lộ ra vẻ chờ mong.

Tâm mắt của cả lớp đều tập trung vào Hoàng Yêu, Hoàng Yêu thần nhiên im lặng, không cự tuyệt cũng không đồng ý.

"Bạn học Hạ Vô Ưu, chuyện này thầy giao cho em, em có ý kiến gì không?" Giáo sư tha thiết nhìn Hoàng Yêu hỏi.

"Có." Hoàng Yêu gật đầu.

"Ý kiến gì?"

"Em có thể tìm cộng sự không?" Trong ánh mắt chăm chú của cả lớp, Hoàng Yêu từ từ đứng dậy hỏi.

"Đương nhiên là có thể." Giáo sư khẽ thở phào, còn tưởng rằng vị thiên kim tiểu thư này không đồng ý chứ!

Giáo sư cũng không hỏi Hoàng Yêu muốn tìm ai làm cộng sự, yên tâm ra về.

"Vô Ưu, cậu thật là lợi hại." An Tâm Tâm xoay người lại, hâm mộ nhìn Hoàng Yêu nói.

"Đúng rồi, cậu chuẩn bị tìm ai làm cộng sự?"

An Tâm Tâm nói xong còn có ý liếc mắt nhìn Tần Cẩm Ngôn, quả nhiên thấy lực chú ý của Tần Cẩm Ngôn đều ở chỗ này.

"Chưa biết nữa." Hoàng Yêu lắc đầu.

"Này, Hạ Vô Ưu, nếu cô cầu xin bổn thiếu gia, có lẽ bổn thiếu gia sẽ chấp nhận làm cộng sự của cô." Tần Cẩm Ngôn nhin không được rồi cuộc mở miệng nói.

"Vậy sao? Cậu làm được gì?"

Nghe câu hỏi của Hoàng Yêu, Tần Cẩm Ngôn cho rằng Hoàng Yêu đang cầu xin hắn, kiêu ngạo nâng cằm lên: "Bổn thiếu gia chơi vĩ cầm so với cô chơi dương cầm cũng không kém hơn bao nhiêu đâu."

"Thế nào? Muốn cầu xin tôi giúp cô hay không?" Tần Cẩm Ngôn thấy Hoàng Yêu không có động tĩnh gì, xoay hẳn người lại hỏi.

"Nam Vô Quyết, cậu làm cộng sự của tôi được không?" Hoàng Yêu quay đầu nhìn về phía Nam Vô Quyết.

"Tôi không biết chơi nhạc cụ." Nam Vô Quyết chưa nói là cự tuyệt nhưng cũng không đáp ứng ngay.

"Khiêu vũ thì sao, cậu biết không?" Hoàng Yêu chống cằm, ánh mắt nhàn rỗi liếc nhìn An Tâm Tâm.

Mấy ngày nay An Tâm Tâm thường xuyên tìm cơ hội trò chuyện với cô, nhưng ánh mắt vẫn luôn nhin không được liếc nhìn Nam Vô Quyết kể bên, tâm tư rõ như ban ngày.

Một Mạc Bắc Sanh còn chưa đủ sao?

Nữ nhân này là muốn được các nam nhân ưu tú quay quanh mình đi. Điều này sẽ thỏa mãn hư vinh của cô ta, cũng tạo ra cảm giác thành tựu.

An Tâm Tâm khẩn trương nhìn Nam Vô Quyết, hy vọng có thể thấy được vẻ soái khí của Nam Vô Quyết khi khiêu vũ, nhưng lại không hy vọng hắn sẽ nhảy cùng Hoàng Yêu.

An Tâm Tâm, người này thích là Mạc học trưởng, sao lại có cái ý tưởng này được chứ!

Nhận thấy được ý nghĩ của mình, nội tâm An Tâm Tâm không ngừng nhắc nhở bản thân.

Từ lúc Nam Vô Quyết chuyển trường tới đây vẫn luôn không nói chuyện với cô ta. Nhưng giọng nói của hắn mỗi khi cùng Hoàng Yêu thảo luận các vấn đề, cùng với bộ dáng khi tham gia các trận bóng rổ sau khi tan học, còn có vẻ mặt hờ hững đầy soái khí kia làm ánh mắt An Tâm Tâm không thể không đặt ở trên người hắn.

"Ma nữ đại đại, người có biết vì sao nữ sinh thích các nam nhân lạnh nhạt cấm dục nhiều hơn so với ôn nhu ấm áp không?" Nháo Nháo tranh thủ cơ hội khoe khoang kiến thức của mình: "Bởi vì như vậy sẽ càng có cảm giác thành tựu."

Ngẫm lại, nếu có một nam nhân luôn lạnh nhạt với người ngoài nhưng lại chỉ đối xử tốt với riêng mình, có phải rất thỏa mãn không?"

"Đúng là như vậy." Hoàng Yêu tán đồng gật đầu, các nam nhân của nàng cũng có vài người là loại hình cao lãnh cấm dục, trong đó một người theo Phật, thanh tâm quả dục. Nhớ năm đó vì muốn có được người nam nhân này, cô cũng phải mất rất nhiều công sức.

Chương 43: Đúng lúc ta thiếu một vị hôn thê

Edit: Erin Kyori

Beta: LyLy

" Có thể. " Nam Vô Quyết gật gật đầu đồng ý.

"Vậy tan học chúng ta tập khiêu vũ ở phòng vũ đạo nhé. " Hoàng Yêu mỉm cười, vươn tay nói với Nam Vô Quyết: " Hợp tác vui vẻ. "

Nam Vô Quyết nhìn cánh tay trắng nõn của Hoàng Yêu vươn tới, trong ánh mắt luôn bình tĩnh không gọn sóng chợt nổi lên một tia gọn sóng, sau đó vươn bàn tay to nắm lấy.

Xúc cảm mềm mại trơn trượt của lòng bàn tay làm Nam Vô Quyết ngẩn người, lòng bàn tay ấm nóng, dường như có thể theo tay lan tràn đến tâm khảm*.

" Được, hợp tác vui vẻ. " Nam Vô Quyết gật gật đầu, trên mặt khó có được hiện lên một tia ý cười.

An Tâm Tâm thấy lên sùng sốt, Nam Vô Quyết lại có thể cười, cười rõ lên còn rất đẹp trai nữa, so với Mặc học trưởng còn ấm áp hơn, còn sáng hơn ánh mặt trời so với Tần Cẩm Ngôn.

Đáng tiếc, đối tượng hẳn cười với không phải cô ta.

Nghĩ đến đây, An Tâm Tâm ê ẩm trong lòng, cô ta không nghĩ tới mình lại được thấy một màn này.

Tần Cẩm Ngôn cũng chưa chát trong lòng nhưng hẳn không có giống An Tâm Tâm trốn tránh không nhìn, mà là trực tiếp đi đến trước mặt Hoàng Yêu nói: " Này, Hạ Vô Ưu, bốn thiếu gia chính là vị hôn phu của cô, cô lại dám cùng nam nhân khác khiêu vũ, cô có đem vị hôn phu là tôi để vào mắt không? "

" Há? Cậu không phải luôn không thừa nhận vị hôn thê này sao? " Hoàng Yêu phản bác, Tần Cẩm Ngôn nghẹn không nói ra lời.

" Đi thôi, đi tập khiêu vũ. " Nam Vô Quyết thu dọn đồ dùng học tập xong, giữ chặt cánh tay Hoàng Yêu kéo đi.

" Này, Nam Vô Quyết, mau bỏ tay cậu ra!! " Tần Cẩm Ngôn nóng nảy, đi nhanh tiến lên bắt lấy tay còn lại của Hoàng Yêu.

Trong phòng học nhất thời an tĩnh lại.

Tần Cẩm Ngôn cùng Nam Vô Quyết ai cũng không chịu buông, Hoàng Yêu đứng ở giữa hai người trong tư thế giằng co.

" Tôi bảo cậu buông tay có nghe không? " Tần Cẩm Ngôn trừng mắt, câu giận.

" Người nên buông tay chính là cậu. " Nam Vô Quyết không cam lòng yếu thế, phóng ra khí lạnh.

An Tâm Tâm đứng ở bên cạnh cắn môi dưới: " Nam Vô Quyết, Tần Cẩm Ngôn, hai người các cậu đừng cãi nhau nữa, nơi này là phòng học. "

" Cô câm miệng. " Tần Cẩm Ngôn khó thở quát.

" Đây là chuyện của chúng tôi. " Hoàng Yêu đột nhiên quay đầu, nhìn bộ dáng khó coi của An Tâm Tâm liền cười nói.

" Không phải, tôi chỉ là... " An Tâm Tâm nói, đôi mắt liếc qua nhìn Nam Vô Quyết, thấy bộ dáng thờ ơ của hắn, tâm tình liền chìm xuống đáy cốc.

" Được rồi, đều buông ra đi! " Hoàng Yêu cũng không muốn đứng cho người ta xem diễn.

Sau khi Tần Cẩm Ngôn buông ra, Nam Vô Quyết dừng lại một chút rồi lúi lét kéo Hoàng Yêu đi ra khỏi phòng học.

" Này! Nam Vô Quyết!" Tần Cẩm Ngôn nhanh chóng đuổi theo.

Hoàng Yêu cũng không nghĩ tới Nam Vô Quyết sẽ hành động như vậy, bị hắn kéo một đường đến phòng vũ đạo.

" Cậu thích Tần Cẩm Ngôn sao? " Nam Vô Quyết một tay giữ eo của Hoàng Yêu, một tay nắm tay cô, bắt đầu khiêu vũ.

" Cậu nghĩ thế nào? " Hoàng Yêu nghe được động tĩnh ngoài cửa, rử rử mắt hỏi lại.

" Trả lời tôi. "

Ngoài cửa Tần Cẩm Ngôn đuổi theo tới đây liền nín thở ngừng bước chân, hẳn cũng muốn biết đáp án.

" Thích hay không thích cũng có vấn đề gì đâu, người nhà yêu cầu tôi cùng hắn đính hôn. " Hoàng Yêu theo bước chân hắn bắt đầu khiêu vũ.

" Cậu có muốn liên hôn với Nam gia không? " Nam Vô Quyết dừng lại, đôi mắt nhìn chằm chằm Hoàng Yêu: " Đều là liên hôn, không bằng tìm người cậu thích. "

" Hà? " Hoàng Yêu ngăn người: " Ý của cậu là? "

" Ý trên mặt chữ. " Nam Vô Quyết khước môi gọi lên nụ cười nhàn nhạt: " Vừa lúc tôi cũng đang thiếu một vị hôn thê. "

Trời, thổ lộ cũng quá bất ngờ đi!!

Không đợi Hoàng Yêu mở miệng, Tần Cẩm Ngôn liền vọt vào trong.

" Này! Nam Vô Quyết, cái tên hỗn đản nhà cậu, lại dám đào góc tường bốn thiếu gia!! " Tần Cẩm Ngôn không nói hai lời liền vung nắm đấm lên mặt Nam Vô Quyết.

An Tâm Tâm ngây ngốc đứng ở cửa, trong lòng nhất thời ngũ vị tạp trần.

Nam Vô Quyết thích Hạ Vô Ưu.

- -----

*Tâm khám: Sâu trong lòng.

Bạn đang đọc truyện *Ma Nữ Tài Thế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44: Cô ghen tỵ sao?

Edit: Vy Vy

Beta: LyLy

Trong phòng hai người đánh nhau càng ngày càng kịch liệt, An Tâm Tâm nhìn Hoàng Yêu đứng ở một bên thờ ơ lạnh nhạt, trong lòng bỗng nhiên dâng lên lửa giận.

Hạ Vô Ưu dựa vào cái gì, cô ta rốt cuộc dựa vào cái gì?

"Đình, An Tâm Tâm sinh ra 50 điểm oán niệm, 10 điểm ghen ghét với người." Thanh âm hệ thống Nháo Nháo vang lên trong đầu Hoàng Yêu.

"Vậy sao? Thật đúng lúc a!" Khóe miệng Hoàng Yêu cong lên, cười có chút tà mị.

"Ma nữ đại nhân, người xấu lắm nha!" Người là muốn khơi mào mặt trái cảm xúc của An Tâm Tâm đây mà.

Ha ha ha ha! An Tâm Tâm không phải là một thiếu nữ ngây thơ thiện lương sao? Hoàng Yêu cố tình khơi mào cảm xúc tiêu cực của cô ta, đây cũng coi như là một loại thú vui ác ý đi!

"Hạ Vô Ưu, cậu không khuyên nhủ bọn họ sao? Bọn họ vì cậu mới đánh nhau đấy." An Tâm Tâm thật sự nhịn không được chạy đến bên cạnh Hoàng Yêu chất vấn.

"Đây là cách mà bọn họ giải quyết vấn đề, tôi vì sao phải can thiệp vào?" Không phải Hoàng Yêu cố ý chống đối An Tâm Tâm. Mà từ xưa đến nay, quy tắc giữa các tộc đều là một lời không hợp liền đánh, thời điểm quyết đấu sẽ không có bất kỳ kẻ nào can thiệp, đây là sự tôn trọng dành cho họ.

Đương nhiên loại quan niệm này cùng quan niệm ở hiện đại trái ngược rất lớn, thậm chí có thể nói là không thể hiểu tư tưởng của nhau được.

"Cậu không cảm thấy áy náy sao?" Ngữ khí An Tâm Tâm bén nhọn hơn.

"Không có a!" Hoàng Yêu buông tay: "Tôi thấy thật cao hứng đó."

Lời của cô làm An Tâm Tâm sợ ngây người, Hạ Vô Ưu sao lại có thể nói như vậy, nói như thế đó là điều đương nhiên.

"Chẳng lẽ do bọn họ thích cậu nên cậu mới vui vẻ như vậy sao?" An Tâm Tâm trong ánh mắt mang theo một tia phẫn nộ hỏi.

An Tâm Tâm đi giày đế bằng, chiều cao cũng thấp hơn Hoàng Yêu vài xentimet, phải ngửa đầu lên nhìn như vậy, An Tâm Tâm cảm thấy lại càng thêm khuất nhục.

Nhìn qua giống như trước mặt là công chúa cao cao tại thượng, mà cô ta chẳng qua chỉ là con vẹt xấu xí dưới chân cô công chúa ấy.

"Cô nổi giận? Vì sao vậy?" Hoàng Yêu ôm cánh tay dần dần tới gần cô ta: "Cô vì sao lại kích động như thế? Là bởi vì thích Nam Vô Quyết? Hay là vì cô để ý và không cam lòng Tần Cẩm Ngôn của cô thay lòng đổi dạ? Hay đúng hơn là cô ghen tỵ với tôi?"

Hoàng Yêu liên tiếp hỏi mấy vấn đề, mỗi một câu hỏi lại tới gần An Tâm Tâm một bước, mang đến một cảm giác áp bách vô hình.

"Không có, tôi không có." An Tâm Tâm lui về phía sau một bước, tránh đi tầm mắt của Hoàng Yêu, thấp giọng nỉ non: "Không có, tôi sao có thể sẽ ghen tỵ với cậu, sao có thể?"

"Vậy cô vì sao lại không vui, vì sao lại tức giận?" Hoàng Yêu từng bước ép sát, ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm An Tâm Tâm, không bỏ qua bất luận một biểu tình nào của cô ta.

Bạn đang đọc truyện *Ma Nữ Tái Thế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Hãy cho tôi một cơ hội

Edit: Vy Vy

Beta: LyLy

"Tôi....." Đối mặt với từng bước ép hời của Hoàng Yêu, An Tâm Tâm nhất thời không biết nói gì.

"Thừa nhận có khó khăn đến thế không?" Hoàng Yêu chỉ vào vị trí trái tim của An Tâm Tâm "Vì sao nhân loại đều không dám đối mặt với nội tâm của chính mình?"

"Không có, tôi chỉ là..... Chỉ là không muốn bọn họ đánh nhau mà thôi." An Tâm Tâm lắc đầu, giống như là đã tìm được lý do thực tốt để ngụy biện cho chính mình liền ngừng đầu nhìn Hoàng Yêu: "Tóm lại đánh nhau là không tốt."

"Là cô không muốn bọn họ đánh nhau, hay là không muốn bọn họ vì tôi mà đánh nhau?" Hoàng Yêu cười nhạo một tiếng, nắm lấy cằm An Tâm Tâm: "Nếu bọn họ đánh nhau vì cô, cô sẽ cảm thấy mừng thầm đó nhĩ?!"

"Không phải, tôi....." An Tâm Tâm dừng một chút, khi nghe được lời nói của Hoàng Yêu, cô ta liền nghĩ.

"Nếu cô ta là Hạ Vô Ưu, có phải cô ta cũng sẽ....."

Không, không thể nghĩ vậy!

Nhận thấy được cảm xúc dao động của An Tâm Tâm, Hoàng Yêu nhếch miệng cười: "Nội tâm của cô sắp biến thành một con quỷ ác độc rồi đấy."

Cảm xúc của nhân loại rất phức tạp. Nếu đã sinh ra một chút cảm xúc không tốt thì cảm xúc sẽ giống như trở thành một hạt mầm ác độc, chậm rãi phát triển thành cây đại thụ to lớn che lấp những thứ tốt đẹp khác.

Hoàng Yêu thích nhất chính là bón phân cho hạt mầm nhỏ này nha!

An Tâm Tâm rốt cuộc chịu không nổi nữa, chạy ra khỏi phòng vũ đạo.

"Này! Hạ Vô Ưu." Tần Cẩm Ngôn cùng Nam Vô Quyết cũng đã ngừng lại, xụi lơ trên mặt đất.

Hoàng Yêu quay đầu lại, nhìn Tần Cẩm Ngôn đang nằm liệt dưới đất: "Gi?"

"Mau lại đây đỡ tôi." Tần Cẩm Ngôn vươn tay về phía Hoàng Yêu.

"Vì sao?"

"Tôi là hôn phu của cô đấy." Tần Cẩm Ngôn hung tợn trừng mắt nhìn cô, nói như thể chuyện này là đương nhiên.

"Nhưng tôi muốn giải trừ hôn ước với cậu, bởi vì tôi sẽ cùng Nam gia liên hôn!" Hoàng Yêu đi ngang qua Tần Cẩm Ngôn, nắm lấy tay Nam Vô Quyết, kéo hắn từ trên mặt đất đứng lên, ôm lấy cánh tay hắn: "Đây là vị hôn phu mới của tôi, mong được chỉ giáo nhiều hơn."

"Hạ Vô Ưu, cái đồ nữ nhân lăng nhăng này!" Tần Cẩm Ngôn nổi điên, bất chấp đau đớn trên người từ trên mặt đất nhảy dựng lên.

"Chẳng lẽ chỉ có cậu mới có quyền giải trừ hôn ước?" Hoàng Yêu lạnh nhạt cười, khiến cho Tần Cẩm Ngôn cảm giác vô cùng xa lạ: "Giờ đây quyền chủ động đã nằm ở trong tay tôi rồi!"

Trong tình yêu, người nào động tâm trước người đó thua.

Tần Cẩm Ngôn đã thua hoàn toàn, bởi vì Hoàng Yêu chưa bao giờ động tâm với hắn.

"Hạ Vô Ưu." Thanh âm của Tần Cẩm Ngôn từ phía sau vang lên, không có sự ương ngạnh đường hoàng như trước: "Cô chán ghét tôi đến thế sao?"

"Vấn đề không phải là chán ghét hay không, tôi chỉ là chịu đựng cậu quá đủ rồi." Đối với Tần Cẩm Ngôn, Hoàng Yêu không thể nói thích cũng không thể nói là ghét, chỉ là ngại nhiệm vụ, ngại thân phận này.

Nếu cô không muốn đính hôn, tất nhiên cô cũng có biện pháp. Nhưng cô lại không muốn tái hiện lại thế giới giống như lúc trước, khi bản thân đứng ở thế bị động. Có cơ hội nắm giữ quyền chủ động đương nhiên phải tiên hạ thủ vi cường*, không được nhân nhượng.

Còn những thứ tình cảm đó, nó không nằm trong phạm vi suy xét của cô.

"Hạ Vô Ưu, hãy cho tôi một cơ hội." Khi Hoàng Yêu nắm tay Nam Vô Quyết bước đến cửa phòng vũ đạo, Tần Cẩm Ngôn lớn tiếng hô với Hoàng Yêu.

"Đình, hảo cảm của Tần Cẩm Ngôn dành cho người đạt 80 điểm, đã rất thích người rồi nha." Thanh âm Nháo Nháo cùng lúc đó cũng vang lên.

"Đi thôi!" Nam Vô Quyết không cho Hoàng Yêu cơ hội trả lời, trực tiếp ôm eo cô rồi đi trước mắt Tần Cẩm Ngôn.

"Chỉ cần cho tôi một cơ hội thôi, tôi sẽ làm cậu thích tôi." Tần Cẩm Ngôn gục đầu xuống, thấp giọng ní non trong phòng vũ đạo, nhưng lại không có người nào trả lời hẳn cả.

- -----

*Tiên hạ thủ vi cường: người nào hành động trước người đó thắng.

+++++

8 chương nhé!

Mà các nàng có thấy gì khác biệt so với bình thường hông nè? Đoán trúng thì tặng thêm một chương nhé! □□

Buổi tối vui về nha các thiên thần. Nhớ cho bọn ta sao vàng nhé! □□□

Bạn đang đọc truyện *Ma Nữ Tái Thế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 46: Con muốn đến công ty làm

Edit: Vy Vy

Beta: LyLy

Nam Vô Quyết đưa Hoàng Yêu về nhà, trước khi đi còn nghiêm túc nhìn cô: "Khi này cậu nói là nghiêm túc sao?"

"Ừ, tôi rất nghiêm túc." Hoàng Yêu đáp.

Khuôn mặt thiếu niên ngược sáng, đôi mắt nhìn Hoàng Yêu giống như chứa cả ánh mặt trời ấm áp ở bên trong.

"Tôi vào nhà đây." Hoàng Yêu đột nhiên cảm thấy muốn mù mắt liền thu lại tầm nhìn.

Nam Vô Quyết lại vội giữ chặt tay cô, nhẹ nhàng ôm lấy khuôn mặt cô rồi hôn vào trán: "Hẹn mai gặp."

Ôn nhu cùng thân mật bất ngờ làm Hoàng Yêu ngẩn người.

Cô chưa bao giờ bị người khác phái đối xử như vậy, cho dù là nam nhân có quan hệ thân mật với mình ở thời kỳ thượng cổ.

"Quá ngọt ngào rồi a~~!" Nháo Nháo bụm mặt xấu hổ e thẹn nói.

Hoàng Yêu lấy lại tinh thần liền thấy Lâm Tuyết Bình đứng ở bậc thang cách đó không xa nhìn cô, mặt bà cúi xuống không nhìn được cảm xúc gì cả.

"Mẹ!" Hoàng Yêu thấp giọng kêu một tiếng.

"Mẹ cần một lời giải thích." Lâm Tuyết Bình nhìn con gái bước vào cửa lớn.

"Như mẹ đã thấy, con và Tần Cẩm Ngôn không phù hợp với nhau." Hoàng Yêu rũ đầu, diễn vai cô con gái trước giờ vẫn luôn ngoan ngoãn bị người lớn phát hiện chuyện vụng trộm yêu đương vô cùng nhuần nhuyễn.

"Mẹ cho rằng con đã biết tình huống hiện tại của Hạ gia rồi chứ." Lâm Tuyết Bình thờ dãi.

"Mẹ, con biết. Nam sinh vừa nãy chính là Nam Vô Quyết, người thừa kế Nam gia." Cô ngẩng đầu, bình đạm cười với Lâm Tuyết Bình "Chính vì Nam Vô Quyết thích con, con mới có quyết định như vậy ạ. Còn nữa mẹ à, con thấy thích Nam Vô Quyết hơn."

"Vô Ưu, Nam Vô Quyết tuyệt đối không đơn thuần như Tần Cẩm Ngôn." Lâm Tuyết Bình nghe đến tên Nam Vô Quyết liền ngẩn người. Nửa ngày sau mới thắm thía nhìn con gái nói: "Tâm tư của nam nhân không thua kém gì nữ nhân đâu con."

"Con thật sự không thích Tần Cẩn Ngôn sao?" Lâm Tuyết Bình trầm mặc một lúc lâu, mới cất tiếng hỏi.

"Đúng vậy." Hoàng Yêu biết nỗi khổ tâm của Lâm Tuyết Bình. Tuy rằng tính tình Tần Cẩn Ngôn có chút hư hỏng, nhưng người tính cách đơn thuần như vậy, một khi thích ai đó, thực dễ dàng bị khống chế trong lòng bàn tay. So sánh với Nam Vô Quyết, kỳ thực Tần Cẩn Ngôn là người thích hợp với Hạ Vô Ưu nhất.

Nhưng cô là Hoàng Yêu, không phải nguyên chủ Hạ Vô Ưu.

"Mẹ, cảm ơn mẹ đã khổ tâm lo cho con. Nhưng con thật sự không muốn cùng người con không thích ở bên nhau. Tình yêu, miễn cưỡng sẽ không có hạnh phúc." Hoàng Yêu mềm giọng, ôm lấy cánh tay Lâm Tuyết Bình, ngồi ở cạnh bà.

"Mẹ, con muốn đến công ty làm."

Lâm Tuyết Bình sùng sốt, không nghĩ tới Hoàng Yêu sẽ đưa ra yêu cầu kinh người này.

"Mẹ, là con gái duy nhất của Hạ gia. Con hẳn nên gánh trách nhiệm này, con không muốn làm Vô Ưu tiểu công chúa ngây thơ không biết gì nữa." Hoàng Yêu dựa trên vai Lâm Tuyết Bình, ngữ khí thân mật.

Lâm Tuyết Bình bị lời nói này của Hoàng Yêu làm cho hải hùng. Trong lòng sinh ra chút vui mừng lại xen lẫn cảm giác chua xót: "Con đã trưởng thành rồi."

Không còn là đứa con gái nhút nhát sợ sệt năm đó nữa. Cũng không phải nha đầu lười biếng bị buộc học này học kia.

"Mẹ, mẹ đồng ý rồi sao?" Khóe miệng Hoàng Yêu cong lên. Mặc kệ ở thời đại nào, chỉ khi có có được lợi thế cùng thực lực của riêng mình thì nữ nhân mới có quyền tùy hứng.

Thế giới trước Mục Vân Kiều không có thực lực. Bị ép từ hôn liền phải đồng ý, ngoại trừ tự sát còn có thể làm gì nữa?

Nếu Mục Vân Kiều hoặc là Mục gia có quyền lực trong tay thì Lục Thanh Việt làm sao có thể đưa ra lời từ hôn? Hiện tại Hạ gia cũng vậy, kinh tế Hạ gia gặp khó khăn chỉ có thể thông qua việc liên hôn để lấy tiền vốn. Vậy xem như người ta cầm quyền chủ động. Tần Cẩn Ngôn còn không phải là muốn cưới thì cưới, không muốn cưới thì thôi đẩy sao. Mà Hạ Vô Ưu làm gì có quyền lựa chọn.

Cho nên, Hoàng Yêu không muốn bản thân bị động như vậy. Cô muốn tới công ty Hạ gia, muốn khống chế công ty, càng muốn xoay chuyển cục diện hiện tại của Hạ gia.

Bạn đang đọc truyện *Ma Nữ Tái Thế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 47: Có thể rời đi rồi

Edit: Vy Vy

Beta: LyLy

Từ khi nói muốn vào công ty làm, Hoàng Yêu liền trở nên vô cùng bận rộn. Lên lớp xong cũng không có thời gian học bổ túc chương trình cao tam gì đó nữa, thậm chí có khi còn không đi học ở trường vì cô phải đi theo Lâm Tuyết Bình học cách làm việc ở công ty.

Cũng may Hoàng Yêu có trí nhớ tốt, năng lực lý giải cũng cao, tiếp thu rất nhanh.

"Không tồi." Hội nghị kết thúc sau khi Hoàng Yêu nhận chức, Lâm Tuyết Bình hiếm khi cười khen cô một câu.

"Là nhờ mẹ dạy giỏi." Hoàng Yêu cười ngoan ngoãn, một thân trang phục hồng nhạt, mang theo vẻ tự tin ưu nhã. Lâm Tuyết Bình nhìn cô, trong lòng có chút chua xót.

Cô gái tốt như vậy, lại không phải con bà sinh ra. Nếu Vô Ưu là con ruột của bà thì tốt biết bao!

Tâm tư của Lâm Tuyết Bình đều bị Hoàng Yêu nhìn thấy. Tròng mắt xoay chuyển, Hoàng Yêu ôm lấy cánh tay Lâm Tuyết Bình: "Mẹ, tuy rằng con không phải do mẹ sinh ra, nhưng mẹ nuôi dưỡng con mười mấy năm, dùng hết tâm huyết chăm sóc con. Ở trong lòng con, mẹ không khác gì mẹ ruột của con. Trước kia là con không hiểu chuyện, về sau con sẽ luôn luôn hiếu thuận với mẹ."

Hoàng Yêu nói khiến đôi mắt Lâm Tuyết Bình ươn ướt. Lâm Tuyết Bình nói không cảm động là giả, rốt cuộc nuôi dưỡng nhiều năm như vậy bà vì Hạ Vô Ưu mà trả giá cũng không ít hơn so với mẹ ruột.

"Vô Ưu." Lâm Tuyết Bình xoa nhẹ đầu Hoàng Yêu, đem nước mắt đã đến hốc mắt ép trở vào: "Con thật sự không trách mẹ?"

"Khi con còn nhỏ, mẹ đối với con rất nghiêm khắc, ở trong mắt bọn nhỏ các con thì mẹ chính là mẹ kẻ ác độc đi!" Lâm Tuyết Bình cười cười, bà đương nhiên biết người ngoài nói về bà thế nào.

Tuy rằng bà để ý việc chồng có con riêng ở bên ngoài, cũng để ý trước khi kết hôn người ta đã thích người khác. Nhưng hết thảy đều do bà lựa chọn, là bà đã chọn người kia, vậy nên chính bà phải gánh vác việc này.

Lâm Tuyết Bình bà dù có dễ tiện như thế nào, cũng sẽ không mang ác ý đẩy lên trên người một đứa trẻ vô tội.

"Mẹ, mẹ cũng nói là khi còn nhỏ mà. Hiện tại con đã trưởng thành rồi, đã hiểu được nỗi khổ tâm cùng dụng tâm của mẹ." Hoàng Yêu lắc lắc cánh tay Lâm Tuyết Bình làm nũng.

"Mẹ, con muốn gánh vác trách nhiệm của Hạ gia, mẹ một người điều hành cả gia đình này nhiều năm như vậy cũng đã mệt mỏi rồi. Nên nghỉ ngơi thôi, liên hôn chỉ là biện pháp nhất thời. Về sau cứ để con chịu cái gánh nặng này đi!" Hoàng Yêu duỗi tay sờ sờ nếp nhăn nói khóc mắt Lâm Tuyết Bình, có chút thương xót nói.

"Ừ, Vô Ưu, con là một đứa con tốt. Công ty là ba ba con lưu lại, về sau liền giao cho con quản lý." Thanh âm Lâm Tuyết Bình nghẹn ngào, cường ngạnh đem nước mắt ép vào trong, vỗ vỗ đầu Hoàng Yêu.

"Đình, giá trị hảo cảm Lâm Tuyết Bình dành cho ngài đạt tới 90 điểm, đã đạt tới "yêu thích" rồi."

Thanh âm Nháo Nháo vang lên trong đầu Hoàng Yêu, rải hoa tuyên bố tin tức tốt này.

"Nguyên chủ hy vọng người mình để ý có thể thích cô ấy. Người cô ấy để ý trừ bỏ cha mẹ ruột của mình thì chính là mẹ nuôi. Hiện tại mẹ nuôi cũng thích cô ấy rồi. Ma nữ đại đại, nhiệm vụ của ngài cũng đã hoàn thành." Nháo Nháo nhắc nhở.

"Nhiệm vụ hoàn thành, nhưng điểm ma lực ta còn chưa kiếm đủ. Cứ rời đi như thế, ta không cam lòng!" Hoàng Yêu nghiêng đầu nỉ non nói.

"Nhưng mà ma nữ đại đại, ở thế giới này điểm ma lực ngài thu hoạch cũng không nhiều lắm. Chỉ đủ để chống đỡ thêm một tháng ở thế giới này. Sau khi hết một tháng người cần phải rời đi." Nháo Nháo đã từng nói qua, ở mỗi vị diện việc thu hoạch điểm ma lực nhiều hay ít có quan hệ trực tiếp tới thời gian mà cô tồn tại ở thế giới đó.

Hoàng Yêu đã hao phí nửa tháng ở chỗ này. Nói cách khác cô chỉ còn dư lại nửa tháng. Trong vòng nửa tháng này hoặc là Hoàng Yêu phải rời đi, hoặc là cô phải kiếm thêm càng nhiều điểm ma lực để kéo dài thời gian.

"Ừ, ta biết, chờ thêm một thời gian nữa đi!" Hoàng Yêu gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Ma Nữ Tái Thế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Chuyện này không có khả năng

Edit: Vy Vy

Beta: LyLy

Sau khi Hoàng Yêu chính thức tiếp nhận công ty. Ngày kỷ niệm thành lập trường cũng đã tới.

Là người đại diện cho lớp học lên biểu diễn trong hoạt động ngày kỷ niệm thành lập trường, Hoàng Yêu phải chịu sự "yêu thương quan tâm" của cả lớp.

"Vô Ưu, cậu đã chuẩn bị tốt rồi chứ?" An Tâm Tâm đã lâu chưa gặp Hoàng Yêu, có chút xấu hổ chào hỏi.

"Rồi." Hoàng Yêu nhàn nhạt đáp, thái độ lãnh đạm, làm trong lòng An Tâm Tâm có chút không thoải mái.

Hạ Vô Ưu thật sự chẳng lễ phép tí nào.

"Mấy ngày nay cậu đi đâu?" Hoàng Yêu vừa mới ngồi xuống, Nam Vô Quyết đã tới đây.

"Ồ trong công ty làm việc." Hoàng Yêu đáp.

"Sau khi tan học đến phòng tập nhảy nhé, buổi tối phải lên biểu diễn." Nam Vô Quyết mấp máy môi, mời cô cùng tập luyện.

"Được." Hoàng Yêu gật đầu đồng ý, mỉm cười với Nam Vô Quyết. An Tâm Tâm đứng đó nhìn, tay nắm chặt thành quyền.

"Ừm, Nam Vô Quyết, tôi có thể đi theo xem các cậu tập nhảy được không?" Nửa ngày, An Tâm Tâm xoay người chờ mong nhìn Nam Vô Quyết: "Được không?"

Yêu cầu của An Tâm Tâm không quá đáng, Nam Vô Quyết không nói gì, chỉ là liếc mắt nhìn Hoàng Yêu, ý muốn nói là tùy Hoàng Yêu quyết định.

"Xin lỗi! Tiết mục phải bảo mật." Hoàng Yêu cười nói xin lỗi, lấy sách giáo khoa mở ra đọc, một bộ dáng không muốn nhiều lời. An Tâm Tâm thấy vậy, có chút ủy khuất nhìn Nam Vô Quyết, cúi đầu lầm bầm nói: "Vậy thì thôi!"

Sau khi tan học, Hoàng Yêu cùng Nam Vô Quyết ra khỏi phòng học trong ánh mắt chăm chú của An Tâm Tâm.

"Cậu nghĩ kỹ rồi?" Nam Vô Quyết hỏi, đề tài là việc hôn nhân của cô cùng Tần Cẩm Ngôn mấy ngày trước đã nói.

"Ừ, tôi đã nói với mẹ tôi sẽ giải trừ hôn ước với Tần gia." Sau khi cô hồi phục lại công ty, Lâm Tuyết Bình cũng đã đến Tần gia từ hôn, nhưng Tần gia không nói gì cả.

"Cậu, thích tôi sao?" Nam Vô Quyết dừng bước chân lại, mặt đối mặt với cô, đôi tay đặt trên vai cô, đôi mắt đậm mạc giờ phút này mang theo một tia chờ mong.

"Không chán ghét, nhưng tôi có thích cậu hay không thì còn dựa vào biểu hiện của cậu nữa!" Cô không muốn Nam Vô Quyết cảm thấy cô là một người có thể dễ dàng theo đuổi như vậy. Nói một nửa để lại một nửa, cho Nam Vô Quyết hy vọng cùng động lực.

Quả nhiên, Nam Vô Quyết nghe xong nửa câu sau, mắt sáng rực lên: "Tôi sẽ nỗ lực làm cậu yêu tôi." Nam Vô Quyết cực kỳ nghiêm túc nói, đặc biệt nhấn mạnh hai từ "yêu tôi".

"Đi thôi, đi tập nhảy!" Hoàng Yêu cười cười, hướng phòng tập nhảy đi đến. Nam Vô Quyết đuổi theo giữ chặt tay cô, hai người tay trong tay sóng vai đi về phía phòng tập.

An Tâm Tâm núp sau ngã rẽ, nhìn bóng dáng hai người mà phát ngốc, khó lòng che dấu cô đơn trong mắt.

"Có phải rất khổ sở, thực không cam lòng hay không?" Một giọng nam ở phía sau An Tâm Tâm vang lên, dọa cô ta nhảy dựng.

"Anh là ai?" An Tâm Tâm xoay người, nhìn người vừa nói chuyện đứng phía sau cô ta đang cúi đầu, nửa bên mặt hòa lẫn với bóng đêm.

"Cô không cần biết tôi là ai, tôi tới chỉ để giao cái này cho cô, sử dụng nó như thế nào còn tùy vào cô." Nam sinh lưu lại một phần giấy tờ liền rời đi.

An Tâm Tâm nhìn nam nhân biến mất trong bóng đêm. Nửa ngày sau mới cong lưng nhặt lên phần giấy tờ kia.

Vài phút sau.

An Tâm Tâm gắt gao nắm chặt phần giấy tờ, tim không chịu khống chế nhảy lên, càng nhảy càng kịch liệt. Nước mắt rơi xuống từ đôi mắt đang sáng bừng lên kia. Một lúc lâu ổn định lại tâm tình, An Tâm Tâm mới lau khô nước mắt, sung sướng cười ra tiếng.

"Hoá ra là như thế này sao, ra là như thế này! Hạ Vô Ưu là đồ lừa đảo." Giấy tờ trong tay An Tâm Tâm chính là tư liệu về thân phận thật sự của Hạ Vô Ưu, mà làm cho An Tâm Tâm khiếp sợ cũng chưa phải là cái này.

"Chuyện này không có khả năng, không có khả năng là sự thật." An Tâm Tâm nhìn phần cuối của giấy tờ, không thể tin tưởng lùi ra sau một bước, trừng lớn đôi mắt.

Vy:

- Tui đuổi rồi nha các thiên thần! Mau dùng một xe tải chở sao vàng tới đổ vào người tui đi!

Hay là,

Để tui thử trò mới thấy gần đây nha:

Khụ.

Lần này mà chương không được ít nhất là 50 sao thì tui ngủ đông 1, hông, là 2 tuần!

Vậy nghe các thiên thần đáng yêu ~!!

Bạn đang đọc truyện *Ma Nữ Tài Thế* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.